

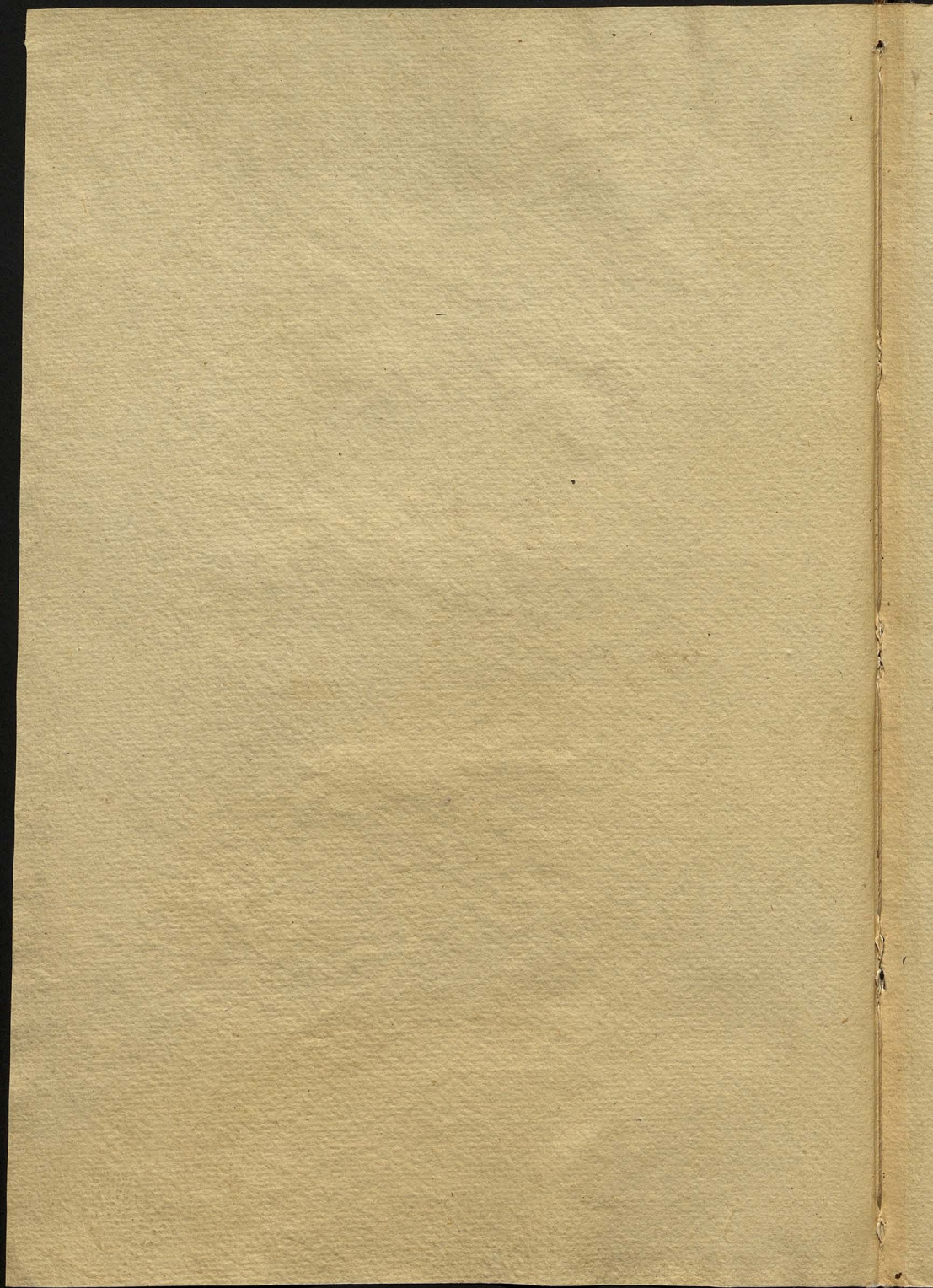
Ina. 3081 & 3082 z daru Ksawerego
Pustawskiego ¹⁹⁵⁵ wptynęły do zbiorów B.J. w formie dwóch
oddzielnych broszur.

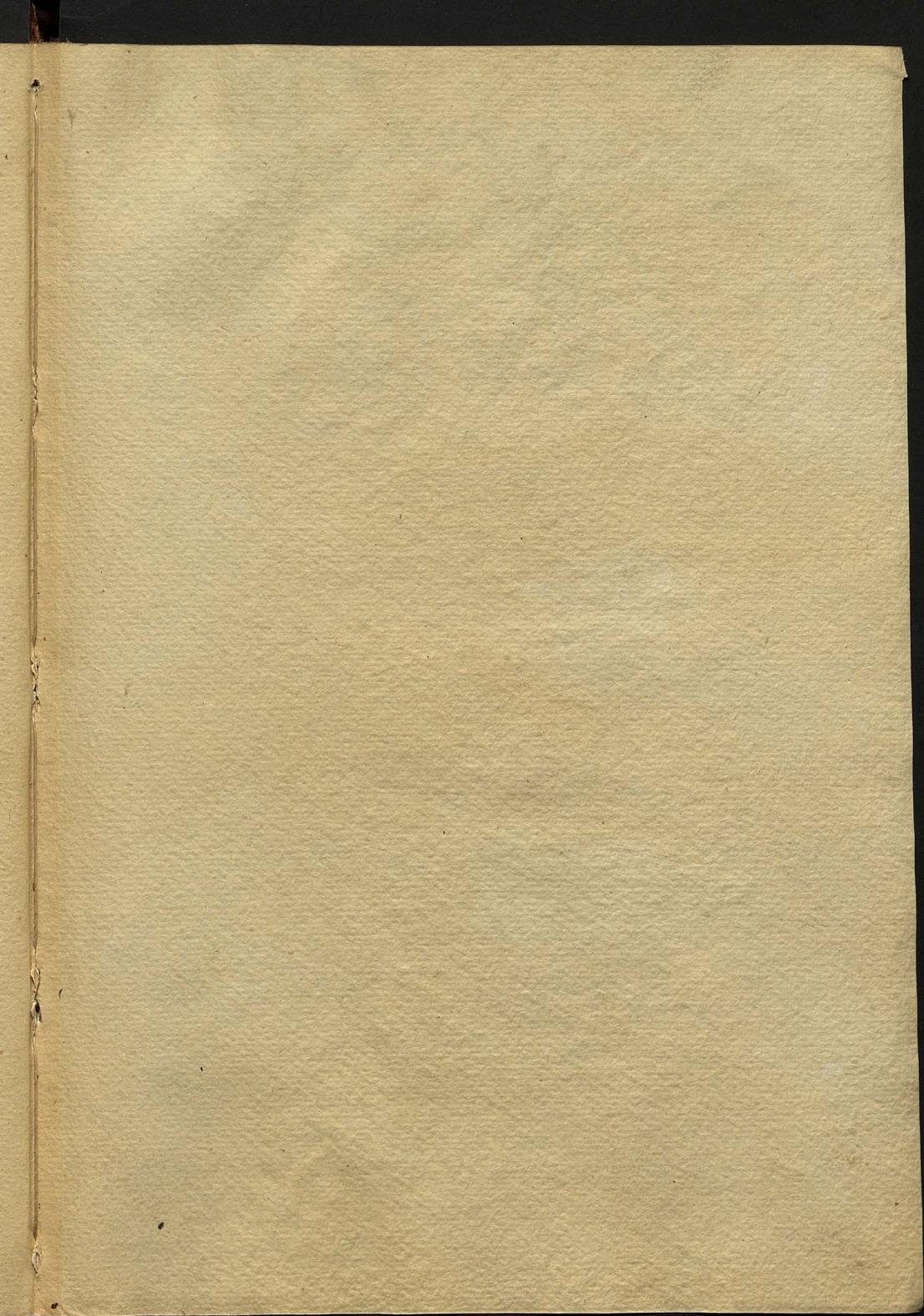
Obecna, wpołeteresna oprawa, znaleziona w zbior-
ku starych, defelitowych opraw Oddziału St. Dr. B.J. postuizy-
ta jako ochrona dla obu inkunabulow. "Introligatornia, Staro-
druki" (Jahoda) wupetnifa w r. 1954 brakujęce części opawa-
wy i rawnęta z blokiem^x). Daro nowy galbret, nowe wykłejki,
4 karty ochronne, wupetniono kłanę, a dawne wykłejki,
pokryte lac. pismem XV w. umieszerono jako artefolium
i post folium. Na promienięjs tejie oprawy wsharyp
notatka wpołeteresna na dawnej wykłejce (obecnie
artefolium): "Iste libellus concessus est ad usum
f[rat]ri Blasii per rever. patrem Lucam de Ręryna
protunc vicarium Polonie et ^{per patrem Leonem} proepositum leguensem."
A.K.

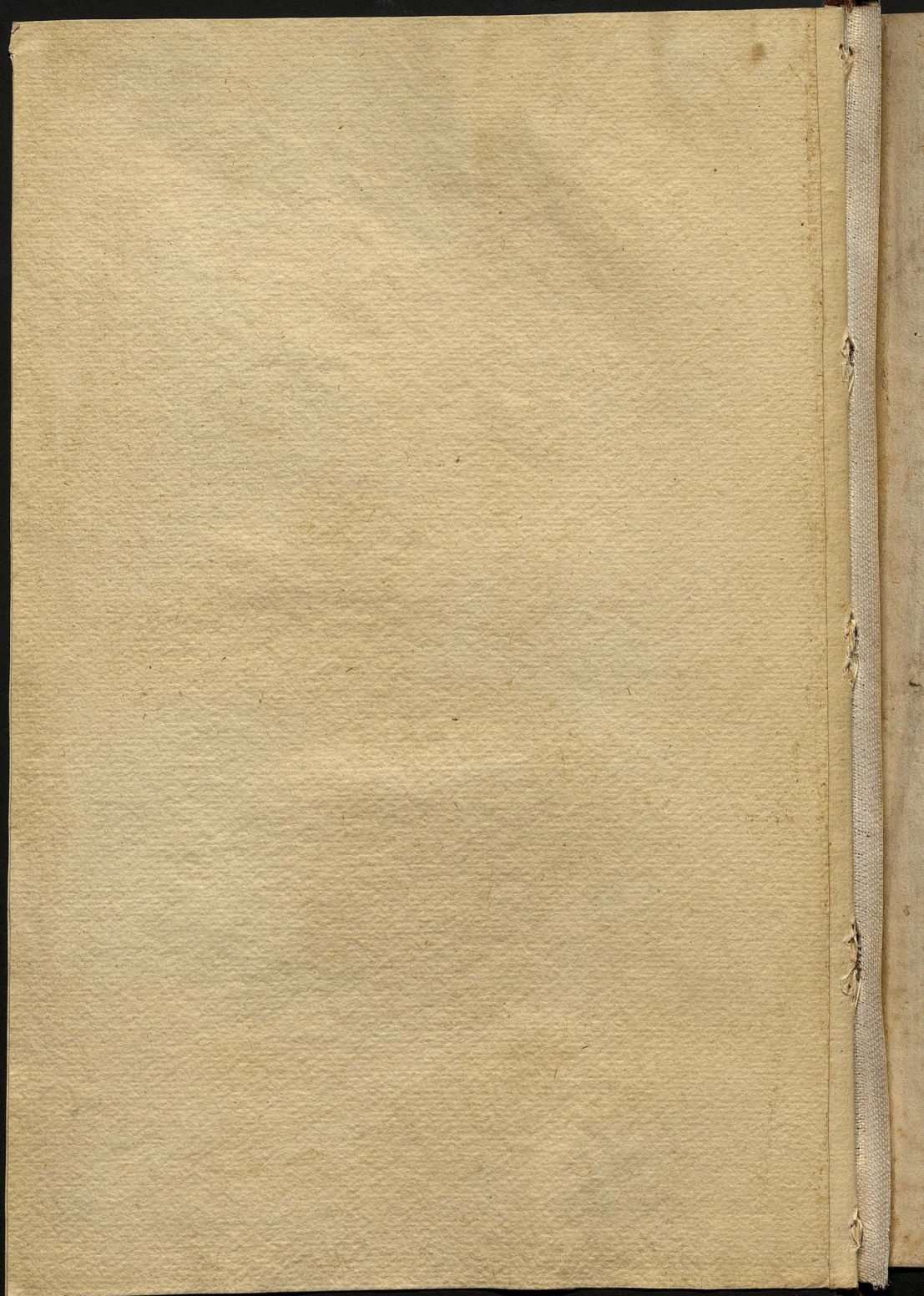
x) powstałym z zerycja dwóch broszur

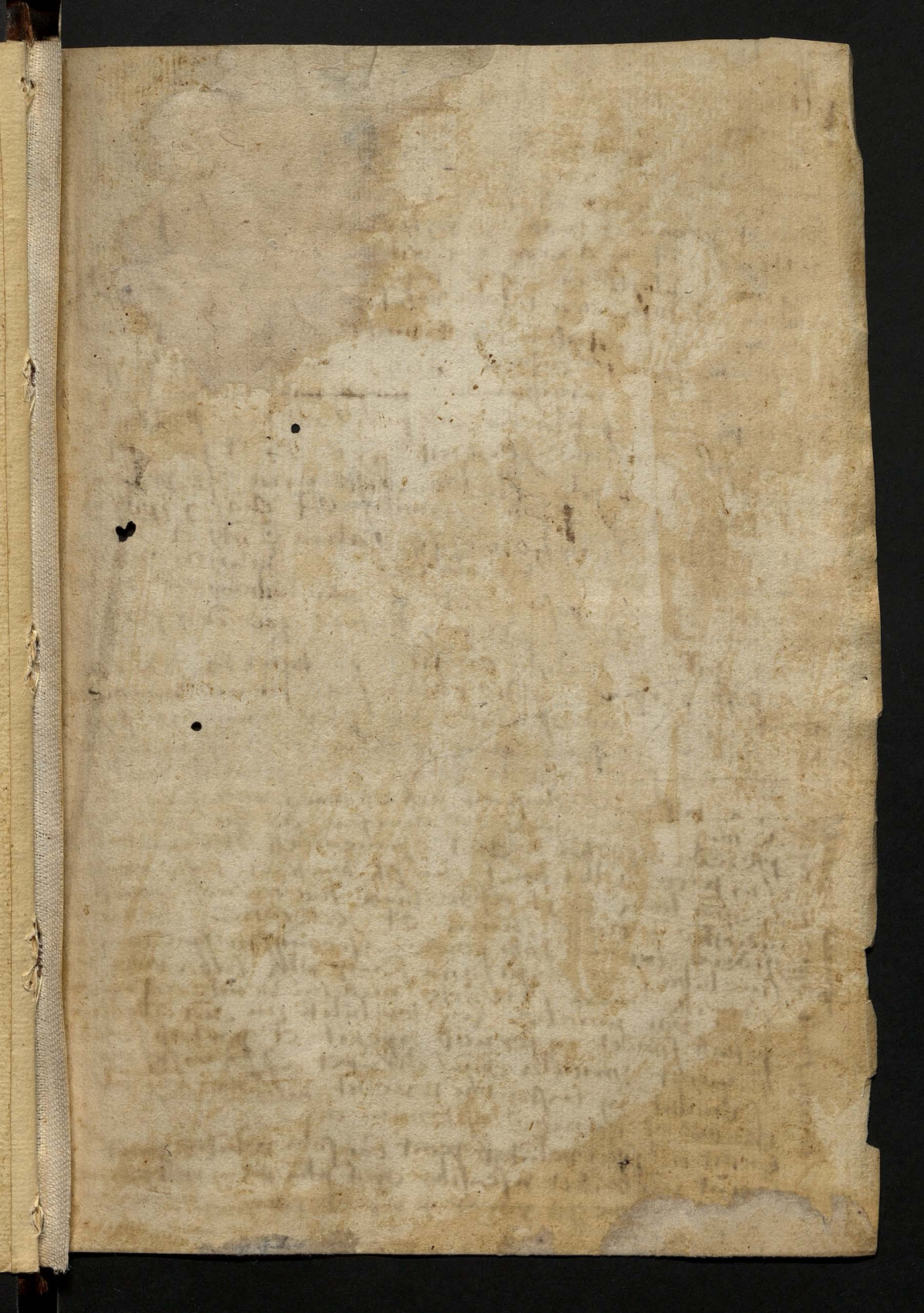

=
=
2=
i,
1

Iste libellus concessus et adsummatus fuit per reverendum patrem
plurimum de regina plura vicaria ad domine et per vicem
comitum

Ademum deus quod sicut et cum dilige caritate dilectio qua
diligunt deus pro se et proximo propter deum ut in dicitur dicitur
in dicitur et caritatis caritatis e dilectio una qua diligimus
deum et proximum et nos pro in hinc tota lex pendet et prope
quod dicitur Et in dicitur et caritatis duo precepta simul
maxime diliget deum hinc ex toto et ex toto deus et ex toto
intelectum et tota anima et tota voluntate et tota mente
memoria pro caritatis e facta et mater omni voluntatis que
si desit frustrantur cetera augere dona quecumque possunt
pro caritate ea ministrando non possunt non possunt
desiderio in pro quo plura non nisi fieri alteri ne per se
pro amore pro mortale gratiam pro deo et pro et
elongat ad deum pro pro Non tam distantia pro pro
deus totus et presentis e omni Et dicitur pro
dicitur diliget in homine sicut natura e boni et deo
ordinanda sicut vni et mala sua diligens ergo
inimicos ut eos prosequi possit et odio habere cum ne
sedantur ad pro diliget natura qua deus fert
sed pro pro pro pro pro pro pro pro pro pro
et pro pro pro pro pro pro pro pro pro pro
habuit tamen non offendat deus propter animam ut fert
ada habuit gratiam in dicitur et manifestum
et apud non sunt facienda bona ut creant mala
in pro pro pro pro pro pro pro pro pro pro
de re de re de re de re de re de re de re de re
proceda e facta et dicitur spirituales vita caritatis
in pace bona sicut sicut sicut sicut sicut sicut sicut
in pro bona pro pro pro pro pro pro pro pro pro
in pro bona pro pro pro pro pro pro pro pro pro
sine pro sine pro sine pro sine pro sine pro sine pro
in pro magna vox tenuis in dia obedi
peccata sicut in servat aperit et portas serena
pauperet omnia omni dicitur et in pro pro
salvabit in in pro pro pro pro pro pro pro pro
in pro et tunc pro pro pro pro pro pro pro pro
sicut in sola voluntate perat in sola voluntate pro
sicut in pro et in pro pro pro pro pro pro pro pro

proceda e facta et dicitur spirituales vita caritatis

de ab ipse

Statuta provincialia toti pro
uincie Benezensi, valentia auctoritate apostolica
edita vt clare patet ex bullis summoꝝ pontificum
hic insertis.

H. N. 15085

[Faint, mostly illegible handwritten text in a cursive script, possibly from a 17th or 18th-century manuscript.]

[Faint, mostly illegible handwritten text in a cursive script, continuing from the top section.]

Ine. 3084

Bibl. Jag.

Bibl. Jag.
1054 D 889

In nomine sancte et in

diuidue trinitatis amen. Ad perpetuam
rei memoriam Alina mater ecclesia ple
rumque nonnulla rationabiliter ordinat et
consulte que suadente subiectorum uti
litate postmodum consultius et rationabi

lius reuocat aliquando addit interpretat et minuit
corrigit et quandoque in melius et commutat. Hinc est
quod nos Nicolaus dei gratia sancte Benezne, eccle
sie Archiepiscopus et primas in parte sollicitudi
nis licet inmeriti domino disponente vocati assidua
meditatione urgemur et cura nostris humeris impo
sita augimur supra modum, ut iuxta dispensationem
officij nobis crediti vnicuique coepiscopis nostris ce
terisque prelatibus tam religiosis quam secularibus provin
cie nostre Benezne, qui utique per eandem nostram pro
uinciam suscepti regiminis et cure pastoralis onera
nobiscum ferunt et efficaciter prouidentur subditorum
utilitati consulere deberemus et saluti. Consideratis
itaque diuersa statuta provincialia per venerabiles
patres sancte memorie predecessores nostros
Archiepiscopos Benezne, et aliquos sedis apo
stolice legatos edita in multis et diuersis volumi
nibus seu libellis dispersa ita ut propter eorum dispen
diosam multipliciter an statuta essent provincialia
aut statutorum hominum vnum haberent verisimiliter po
terat dubitari et aliqua ex eis erant penalia et etiam
non nimium onerosa ex quo procedebat negligentia et
clerus noster in spiritualibus exinde plurima subi
bat detrimenta et incommoda parientia periculum ani
marum. Nos iugi meditatione reuoluimus in ar
mario cordis nostri qualiter ex officij nostri debito

hmoī incōmodis ⁊ animaz piculis deo ppitio oc/
currere valeamus. Auctoritate igif apostolica no
bis in hac parte cōcessa captato tpe sinodū prouin
cialē in rvelun Opido nostre diocesis statuimus
celebrandā in qua reuerēdis patribus dñis Alber
to craconieñ, Jacobo ploceñ, Andrea poznanieñ
et Nicolao rviluneñ, episcopis et capitulis ipsoꝝ
ac nuncijs et procurato, Reuerēdissimū patrē dño
rum Quartissauieñ, ⁊ Johānis lubuceneñ, episco
porū multisq; alijs prelatiis tam religiosiis q̄ secu
laribus ⁊ clero nostre prouincie i spiritus sancto cō
gregatis. Inuocata prius spiritus sancti gratia lit
teras apostolicas tenoris infrascripti super mode
randū corrigendū et formandū hmoī statutis tam
per Johannē vicesimūtertū tūc in sua obedientia
nominatū q̄ per sanctissimū in xp̄o patrē dominū
nostrū dominū Martinū diuina prouidētia papaz
quintū modernū nobis gratiose cōcessis in medio
sinodi legi solēniter fecimus ⁊ publicari. Quibus
lectis et publicatis hmoī statuta cū dictis reueren
dis patribus dñis coepiscopis ⁊ ceterisq; prelatiis
examinauimus. Et quia propter hmoī dispēdio
sam ipsoꝝ multiplicatē ea tūc cōmode examina
re et moderare nō potuimus eandē sinodū vsq; ad
octauā beate Marie virginis ptinuauimus i Ka
lis opido nostre diocesis cōsumandā, vbi tunc di
ctis statutis diligenter visis recensitis ⁊ examina
tis de cōcilio et assensu dictoꝝ reuerēñ, patrū coe
piscopozū nostrozū alioꝝq; prelatoꝝ et cleri rese
catis superfluis sub certis et cōsuetis titulis duxi
mus redigenda quedā etiā per nōnullas ordinati
ones pro loci et tpris qualitate statuēdo volentes

vt vniuersi qui nobis sine dioecesana siue metropo-
litana auctoritate subesse censentur hoc tm̄ libello
pro statutis prouincialibus in futurū vtantur. In-
hibemus districtius ne quis inanteq̄ statutis hm̄ōi
presumat in iudicio v̄l extra vti cartulis libris seu
quaternis, qui fide carere decernimus in hac parte
hoc sacro concilio prouinciali approbante.

Tenor vero litterarum apo-
stolicarū de quibus fit mentio. Et primo dñi Jo-
hannis pape depositi sequitur et est talis.

Johannes episcopus seruus seruorū dei. Vene-
rabili fratri Nicolao archiepiscopo Benezn̄, salu-
tem et apostolicā benedictionē ad statū ecclesiarū
locorū et personarū ecclesiasticarū omniū salubris
dirigendū iuxta pastoralis officij debitū curis vigi-
libus intendentes ad eorū correctionē et reformati-
onē, cum a nobis requirit seu alias expedire cōspi-
cimus libenter adhibemus sollicitudis nostre par-
tes. Exhibita siquidē nobis nuper p̄ parte tua peti-
tio continebat, quod licet olim in puincia Benezn̄,
per nōnullos de latere et alios apostolice sedis le-
gatos ac nuncios quedā statuta puincialia pro in-
cremento et salubri statu ecclesiarū, et cleri in illis p̄-
tibus edita et ex tūc vt asseritur per spacium alicuius
temporis obseruata fuissent illa tamē successu tem-
poris per dissuetudinē neglecta et abrogata fuerint
et licet illa tunc forsan ecclesijs et clero predictis iu-
cta cursum illorū temporū utilia esse viderentur, ta-
men modernis tēporibus rebus alias illic disposi-
tis seu imutatis quia nimis sunt penalia et etiā nō
mediocriter onerosa ex quo hm̄ōi processit et proce-
a iij

dit negligentia et propterea ecclesie et clerus presati in spiritualibus plurima subierint hactenus et subeant detrimēta. Quare pro parte tua nobis fuit humiliter supplicatus ut in premissis salubriter providere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur quorum interest tuus laudabile propositum in hac parte plurimum in domino comendantes ac cupientes provincie ecclesiarum et cleri prefatorum saluti et tranquillitati eorumque felici statui favorabiliter providere fraternitati tue auctoritate nostra convocandi hac vice dumtaxat omnes et singulos suffraganeos tue metropolis Benezensis, et alios prelatos, necnon etiam aliquos probos viros in sacra theologia et iure canonico eruditos et alias personas ad hoc utiles in eadem provincia constitutos de quibus tibi videbitur cum quorum assensu predictis statutis diligenter recensitis et examinatis illa ex ipsis etiam si auctoritate apostolica fuerint confirmata que correctionis modificationis declarationis et reformationis officio noviter indigere pro felici conseruatione et augmento ecclesiarum et cleri predictorum corrigendi moderandi declarandi reformandi immutandi et supplendi necnon etiam noua si expediat edendi statuendi et ordinandi ac omnia et singula faciendi et ordinandi in premissis. Et circa ea necessaria seu quomodolibet oportuna. Contradictores quoque per censuram ecclesiasticam et alia oportuna iuris remedia appellatione postposita compescendi plenam et liberam tenore presentium concedimus facultatem. Volentes nihilominus et eadem aucto

ritate decernentes quod ea que cum huiusmodi as-
sistentibus consilio et assensu suffraganeorum pre-
latorum et aliorum prefatorum prouide ac ratio-
nabiliter egeris statueris vel etiam ordinaueris in
hac parte illam firmitatem idemque robur obtine-
ant in omnibus et per omnia ac si per legatum pre-
fate sedis a latere si quis in illis partibus deputa-
tus existeret in ipsa puincia solēniter edita et pub-
licata fuissent, quodque tu et successores tui archiepi-
scopi Gnezni, et quilibet eorundem suffraganeo-
rum et ipsorum successores uidelicet singuli episco-
pi dicte prouincie qui erunt pro tempore per nos
vel alium seu alios in nostris ciuitatibus et dio-
ces, ipsorum que correxeris moderaueris declara-
ueris reformaueris ac illorum etiam que forsan de
nouo statueris iuxta modum predictum libere exe-
qui possitis et etiam debeatis prout ratio dictaue-
rit et fieri poterit de consuetudine vel de iure, non
obstantibus si aliquibus cōmuniter vel diuisim a
sede predicta sit indultum quod interdici suspen-
di vel excōmunicari non possint per litteras apo-
stolicas non facientes plenam et expressam ac de
verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentio-
nem.

Datum Rome apud sanctum Petrum nono
kalendas septembris pontificatus nostri Anno
tertio.

Item tenor alterius bulle
sanctissimi domini nostri dñi Martini pape quin-
ti moderni sequitur in hec verba.

Martinus episcopus ser

uus seruatorum dei. Venerabili fratri Nicolao archi
episcopo Benezensi. salutem et apostolicam benedi
ctionem. Ad ea ex apostolice seruitutis nobis in/
iuncto officio desuper per que ecclesie laudabiliter
regi valeant in diuinis et clero onerosa non existant
libenter intendimus easque fauoribus prosequimur
opportunitis dudum siquidem pro parte tua. Bal/
thassari qui tunc Johannes. xxiij. in sua obediencia
nominabatur et de qua ciuitas et diocesis. ac prouin
cia Benezensi. existebat exposito quod licet olim in
dicta prouincia per nonnullos de latere et alios apo
stolice sedis legatos ac nuncios quedam statuta p
uincialia pro incremento et salubri statu ecclesia/
rum. et cleri in illis partibus edita et ex tunc vt as
seruebatur per spacium alicuius temporis observa/
ta fuissent illa tamen successu temporis per dissue/
tudinem neglecta et abrogata fuerunt et licet illa tunc
forsan ecclesijs et clero predictis iuxta cursum illo
rum temporum utilia viderentur. tamen modernis
temporibus rebus alias ibi dispositis seu imutatis
quia nimis erant penalia et etiam non mediocriter one
rosa ex quo processerat et precebat huiusmodi ne/
gligentia et propterea clerus prefati in spirituali/
bus plurima subierant prout adhuc subiebant de/
trimenta. dictus Balthassar tunc Johannes. xxiij.
vt premittitur nuncupatus per suas litteras tibi au
toritate sua conuocandi ea vice dumtaxat omnes et
singulos suffraganeos tue prouincie Benezensi. et
alios prelatos necnon aliquos probos viros in the/
ologia vel canonico iure eruditos et alias personas

ad hoc vtilis in eadem prouincia constitutas de quibus tibi videretur cum quorū aut sanioris partis eorundem assistentium consilio et assensu predictis statutis diligenter recensitis et examinatis illa ex eis etiam si auctoritate apostolica fuissent confirmata que correctionis modificationis declarationis et reformationis officio nosceres indigere pro felici conseruatione et augmento ecclesiarum et clerici predictorum corrigendi moderandi reformandi imutandi et supplendi necnō etiam noua si expediret edendi statuendi et ordinādi ac omnia et singula faciendi et ordinandi in premissis et circa ea necessaria seu quomodolibet oportuna. Cōtradictores quoq; per censuram ecclesiasticam et alia oportuna iuris remedia. Appellatione postposita cōpescendi per suas litteras concesserat facultatē. ac voluerat et eadem auctoritate decreuerat quod ea que tu cum huiusmodi assistentium consilio et assensu suffraganeorum prelatorum et aliorum prefatorum prouide ac ratiōabiliter ageres statueres et etiam ordinares in ea parte illam firmitatez idēq; robur obtinerent in omnibus et per omnia ac si per legatū prefate sedis a latere si quis in illis partibus deputatus existeret in ipsa prouincia solēniter edita et publicata fuissent quodq; tu et tui successores Beneznē. archiepiscopi et quilibet eorundem suffraganeorum et ipsorum successores videlicet episcopi dicte prouincie qui essent pro tempore per se vel alium seu alios in suis ciuitatibus et dioces. q̄ tu corrigeres moderares dclarares reformares ac etiam illorum que forsan de nouo statueres iuxta modū predictum libere exequi possent ac possent

et deberent prout ratio dictaret et etiam fieri posset
de consuetudine vel de iure et prout in dictis litte
ris plenius cōtinetur. Cum autē sicut exhibita no
bis nuper pro parte petitio continebat, tu in huius
modi tibi concessisse facultatis et litterarum execu/
tione prefati Balthassaris tunc Johannis, xxiij. nū
cupati qui per generale concilium Constantienē, a
iure quod se habere dicebat in papatu depositus ex
titit obedientia durante predicta minime processe
ris dubitesq; ad huiusmodi executionez procedere
nō posse, apostolica super hoc per te licentia nō ob
tenta. Pro parte tua nobis fuit humiliter suppli/
catus vt prouidere tibi sup hoc de benignitate apo
stolica dignaremur. Nos igitur ecclesiarum et cle/
ri predictorum vtilitatem et cōmodum affectantes
huiusmodi supplicationibus inclinati vt ad huius
modi facultatis et litterarum iuxta ipsam seriē et te/
nozem procedere, etiam tu et tui successores ac epi/
scopi p̄fati ea que per te circa premissa correcta mo
derata declarata reformata et de nouo statuta fue/
rint exequi iuxta eorundem litterarum seriē et teno/
rem libere et licite valeatis tibi et eisdem successori
bus ac episcopis licentiam elargimur, nō obstanti
bus omnibus que dictus Balthassar tunc Johan
nes vicesimustertius in prefatis lris nō obstare no
luit ac alijs contrarijs quibuscūq;. Nulli ergo ho/
minum liceat hanc paginaz nostre concessionis in/
fringere vel ei ausu temerario p̄raire. Siquis autē
hec attemptare presumpserit indignationem omni
potentis dei et beatorum Petri et Pauli aposto/
lorum eius se nouerit incursum.

Datum Constantie septimo idus Januarij, p̄o

tificatus nostri. Anno primo.

In primis statuimus q̄ in fide sancte trinitatis et incarnationis sacerdotes populum tam maiorē q̄ minorem debeant instruere diligenter. De trinitate autē ad minus docere tenentur expresse q̄ pater et filius et spiritus sanctus tres sunt persone et vnus deus et vna persona nō est alia. et cum fides nō subiaceat rationi nō est querendum nec per laicos disputanduz de his que ad fidē pertinent quomodo vel quare sed simpliciter credendum in articulis fidei diuinitatem et humanitatē domini nostri Ihesu christi p̄cernentibus q̄ credit tenet et docet sancta romana ecclesia mater nostra et q̄d omnes p̄sbiteri et signanter curati articulos fidei principales sciant et doceant explicite et distincte. put i simbolo apostolorum continentur.

Cum celebratio missarum et potestas clauium ligandi et soluendi nō ex vita et merito sed ex officio dependeat sacerdotū. Ideo statuimus vt si aliquis laicus vel clericus vtriusq̄ sexus cuiuscunq̄ dignitatis religionis vel status existat ausus sit p̄sumptione damnabili publice predicare vel occulte docere credere v̄l tenere pertinaciter quod sacerdos in mortali peccato existens nō possit conficere corpus christi seu sic ligatus non possit soluere vel ligare suos subditos a peccatis. pro heretico et incredulo habeatur. quem errorem huius sacri concilij approbatione damnamus et damnatum dudum nunciamus anathematizamus et penitus reprobamus.

Ūnamus insup anathematizamus ⁊ reprobanus oēs articulos Johānis xvij. lxxv. ⁊ Jo. hys ⁊

sequatium eorum et presertim errorum illorum qui eadem presumptione damnabili audent publice predicare vel occulte docere vel tenere quod de necessitate salutis laici sint communicandi sub utraque specie scilicet panis et vini qui error per decretum sacri concilii Constantiensis, est damnatus quod sequitur in hec verba.

In nomine sancte et indiuidue trinitatis patris et filii et spiritus sancti amen. Cum in nonnullis partibus quidam temerarie asserere presumant populum christianum debere facere eucharistie sacramentum sub utraque panis et vini specie suscipere, et non solum sub specie panis sed etiam sub specie vini populum laicum passim communicatum etiam post cenam vel alias non ieiunium et communicandum esse pertinaciter asserunt contra laudabilem ecclesie consuetudinem rationabiliter approbatam quam tanquam sacrilegam damnablem reprobare conantur. Hinc est quod hoc presens sacrum Constantiensis, generale concilium in spiritu sancto legitime congregatum aduersus hunc errorem salutis fidelium prouideri satagens matura plurimum doctorum tam diuini quam humani iuris deliberatione prehabita declarat decernit et diffinit. Quod licet christus post cenam instituerit et suis apostolis ministrauerit sub utraque specie panis et vini hoc venerabile sacramentum, tamen hoc non obstante sacrorum canonum autoritas laudabilis et approbata consuetudo ecclesie seruauit et seruat, quod huiusmodi sacramentum non debet confici post cenam neque a fidelibus recipi non ieiunis nisi in casu infirmitatis vel alterius necessitatis a iure vel ab ecclesia concessio vel admisso. Et sic hec consuetudo ad vitandum aliqua pericula et scandala est rationabiliter introducta.

Et licet in primitiua ecclesia huiusmodi sacramentū recep-
eretur a fidelibus sub vtraque specie, postea de-
cretum fuit vt a sacerdotibus sub vtraque specie et a
laicis tantūmodo sub specie panis suscipiatur. Cuius
firmissime credendū sit et nullatenus dubitandū in-
tegrum christi corpus et sanguinē tantū sub specie panis
quā sub specie vini veraciter contineri, vnde cum huiusmodi
cōsuetudo ab ecclesia et sanctis patribus rōnabili-
ter introducta et diutissime obseruata sit habenda pro
lege quā nō licet reprobare aut sine ecclesie aucto-
ritate pro libito innouare. Quapropter quod hanc cō-
suetudinē aut legem obseruare sit sacrilegū aut illi-
citurū censeri debet erroneus et pertinaciter asserentes
oppositum premissorū tanquā heretici arcendi sunt
et grauiter puniendi per diocesanos locorū seu offi-
ciales eorū. Aut inquisitores heretice prauitatis in
regnis seu prouincijs in quibus contra hoc decre-
tum aliquod forsā fuerit attemptatū aut presum-
ptum iuxta canonicas et legitimas sanctiones in
fauorē catholice fidei contra hereticos et eorū fauto-
res salubriter adinuentas. Datū constantie die se-
ptima mensis Julij, Anno dñi, M, cccc, quito decimo.

De constitutionibus

Statuimus vt presens libellus nostrarū consti-
tutionū prouincialium in singulis ecclesijs cathedra-
libus sub sigillo nostro ac deinde in alijs ecclesijs
collegiatis infra tempus sex mensium a publicatio-
ne presentium cōputandas sub sigillis ordinariorū
sine excusatione qualibet habeatur conscriptus in
choro vel in alio loco cōpetenti iaceat sic vt possit
patere cuilibet legere seu videre volenti accessus.

Quicumq; autē p̄stitutiones nostras presentes de
locis predictis auferre v̄l asportare seu aliquid in
eis delere addere radere v̄l mutare presumpserint
propria temeritate et de hoc constare poterit v̄ltra
diuinā indignationē quā incurrant tanq̄ falsarij p̄
locorum diocesanos puniantur.

De consuetudine

Ecclesia Bnezneñ. ex antiqua et rationabili cō
suetudine obtinuisse dinoscitur q̄ causas ad eam p̄
appellationē delatas subditis suffraganeoz̄ suoz̄
cōmittere valeat et cōpellere, iurisdictionē hmōi su
scipere detractantes que ex his causis noscitur in/
troducta. Primo vt vitetur circuitus cū p̄ diocef.
metropolitanus eos ad id possit cōpellere. Sc̄do
vt propter locoz̄ distantia parcatu partiū labori
bus ⁊ cōpensis, quia si nō reciperent delegationes
hmōi, cogerentur partes cū dispendio apud sedes
metropolitanā litigare huius sacri approbatione
concilij. Statuimus antiquā consuetudinē decla/
rātes vt sedes Bnezneñ. causas hmōi subditis suf
fraganeoz̄ suoz̄ valeat delegare et aniaduertere in
rebelles.

Huic statuto addicimus ⁊ obseruatū de consue
tudine declaramus ex causis premissis. Idez̄ in ci/
tationibus ⁊ alijs processibus causarū hmōi apud
sedē ipsaz̄ inantea ventilandis ac oīa decernimus
et precipimus obseruandum.

Cōsuetudines q̄ grauamē ecclesijs inducere di
noscunt inualidas decernimus locoꝝ ordinaz̄ vt
in oēm euentū eis resistent firmiter iniungētes.
Illā autē p̄suetudinē in qua ille q̄ i foro publico v̄l

alibi corā multis aliquid ppetrauerit delictū ⁊ ta/
men admittat ad iurandū contra publicā veritates
quia delictū illud nō fecit. penitus reprobamus sꝫ
testes idonei admittant potius ꝑtra ipsum ꝑ quos
possit affirmata veritas legitime cōprobari.

De electione

Lū in ecclesijs prelatorꝝ seu canonicꝝ electio
vꝫ bonorꝝ alienatio seu obligatio aut alia ardua ne
gocia ecclesie iminēt faciēda ad talia absentes ca/
nonici sūt vocādi. Alioqñ ipis instātibus ꝑ supio/
rē cassabit. qđ ī eorꝝ absentia ꝑ pñtes fuerit attēpta
tum nisi cōsuetudo habeat eos ad talia nō vocari
vel absentes sint extra puinciā cōstituti.

Excoicauimus oēs ī quacūqꝫ dignitate ꝑsonatu vꝫ
officio ꝑstitutos necnō seculares ⁊ regulares cano
nicos ⁊ monachos q̄ in electōibus aut alijs suarū
ecciaz seu mōasteriorꝝ negocijs ꝑsequēdis ꝑspiratō
nes ꝑmiatōes seu alias colligatōes illicitas qual
cūqꝫ fecerit eis districtius iniūgētes vt ipi vtilitatē
ꝫꝑfectū eccliaz ⁊ mōasteriorꝝ suorꝝ solū deū hñtes ꝑ
oculis recta ꝑscia ⁊ mēte libera satagāt ꝑcurare.

Itē statuimus qꝫ practica ⁊ forma gentilis electio
nis infrascripte in oibus ⁊ ꝑ oia obseruent quā au
ctoritate huius sacri cōcilij innouamus.

Sciendū est qꝫ volentibus ecclesias vacātes or
diare qđ altero sꝫ tribus modis ipis vacātibus ꝑui
detur. Aut em̄ ordinetꝫ vacans ecclia ꝑ ꝑmissiones
Aut ꝑ electionē. Aut ꝑ postulationē solēnē ꝑuisio
ꝑtinet ad supiozem in qua nō est necessaria forma.
Concilij electio aut et postulatio ad inferiores in
q̄bus forma cōcilij generalis necessario ē seruāda:

Forma autē concilij triplex est, scz forma scrutinijs, cōpromissi, et inspirationis, vel quasi scōm alterā istarum quicunq; vult eligere vel solenniter postulare in ecclesijs cathedralibus, regularibus, et collegiatis debz de necessitate procedere. Per formā autē scrutinijs proceditur modo subscripto. Ecclesia enī pastoris regimine destituta capitulū siue canonici presentes statuent terminū ad electionē celebrandā de quo fiat publicū instrumentuz in quo narrabitur quod die tali tedente vel translato vel defuncto tali prelato talis ecclesia eiusq; corpore ecclesiastice tradito sepulture. Capitulum siue canonici qui tunc presentes erant cōuenientes tales terminū cū continuatione dierum sequentiū ad electionem celebrandā vnanimiter statuerūt, qui terminus erit competēs quod infra illū absentes qui vocandi sunt citati q̄mode venire possint, consideratis locorū distātijs et personarū et temporis qualitate nō tamē nimis longuz, quia in electione mora est periculosa, et si vocandus scitur vbi personaliter residet personaliter est vocandus. Si vero nesciatur vocetur in loco vbi morari consuevit p̄ editum publicū. Locatio autē fiet sub hac forma. **B**repositus et capitulū Stregunensē, ecclesie tali canonico Strigoniensē, coloce morāti. Salutē i dño discretiōi v̄re significamus q̄ bone memorie, R. quōdam archiepiscopus noster die tali fuit viam vniuerse carnis ingressus et corpus eius cum reuerentia debita ecclesiastice traditū sepulture. Ne igitur ecclesia nostra propter diutinā vacationē grauem patiatur in spiritualibus et temporalibus lesionē diem talem cū continuatione dierum sequentium

ad tractandū de electione futuri pontificis ⁊ ad elec-
tionē celebrādā duximus statuēdū. Quocirca vos
requiramus ⁊ pemptorie citamus quatenus die ipsa
nobiscū puenire curetis. Alioqñ nos extūc ad eaz
pcedere curabimus vři absentia nō obstante, qđ si
forte iusto ipedimēto detēti venire nequeritis, ⁊ ve-
litis alicui de canonicis pmittere vices vestras, ad
nos vřam spēalez lřam ⁊ idoneū nunciū transmuta-
tatis, q̄ iuxta statutū pcilij general' de ipō ipedimē-
to faciet plenā fidē, datū ꝛc. Hec autē lře erunt apte
de pntatōe iparū fiat publicū instrumētuz ne possit
maliciose negari citatio put aliq̄ iā fecerūt. Debēt
autē puenire in ecclia vel i capitulo si pnt vel in alio
loco idoneo si ibi pmode puenire nō pnt, sz vbi ex
causa solitus locus mutat ⁊ locus ⁊ cā in citatōe i-
ferant. Quibus autē in loco statuto simul puenienti-
bus diligēter deliberēt an p viā scrutiniij aut p viā
ppromissi pcedere velint. Si ergo viā eligāt scruti-
nij de electōe hmōi fiat publicū instrumētū in quo
ptineat qualiter diligēti deliberatōe habita placu-
it oibus ⁊ singul', ⁊ pcorditer oēs psenserūt p viam
scrutiniij pcedere. Quo facto sic pcedēt. Eligantur
ei ex ipō collegio ⁊ nō aliū de tres fidedigni vř plu-
res vel pauciores. lz sit melius qđ tres tm̄ iuxta cō-
ciliū generale, de qua etiā electōe fiat publicū iſtru-
mentū qbus def potestas p idē publicū instrumētū
vel scripturā alias autenticā examinādi vota sua ⁊
alioꝝ nullo obmisso secreto ⁊ sigillatim in scriptis
ea redigēdi, ⁊ redacta mox in p̄muni publicādi, vt
ſciant qui in quē psenserint, ⁊ meriti ad meritū ⁊ ze-
li ad zelum ⁊ numeri ad numez collatōez faciēdi ⁊
collatōe p eos habita diligēti electōez faciēdi ⁊ euz

eligēdi i quē inuenerit oēs vel maiorē z saniorē ptē
capituli p̄sensisse, ita qđ vnus eoz scrutatoz de cō
sensu z volūtate alioz duoz vice sua z collegaz et
alioz oīm q̄ in eius p̄senserint electōez p̄nunciet in
scriptis z solēniter celebret z alia faciet, put cōpro/
mittētibus placuerit huic at̄ instrumēto sup̄ ptāte
tradita p̄fecti oēs se sic subscribant. Ego talis p̄di
ctis interfui z p̄sensi z predictā ptātez eis ptuli. Et
postea sigilla oīm et ēt capituli apponāz. hoc facto
isti tres trabūt se ad ptē, z primo scrutabunt voces
eoz ita qđ duo scrutent̄ tertiu. Post hoc seriatim z
singulariter vocabūt quēlibet de caplo solū p se et
primo illū q̄ hz in electōe primā vocē de p̄suetudie
z dicēt ei secreto exēplo danielis, frater i electōe p̄/
senti habeas deū p̄ oculis cuius nunc cā tractat nō
te decipiat odiū fauor v̄l amor nō pecunia q̄ huma
nos solēt puertere sensus nō lucro tuospicias sed
utilitati cōi. Nō adiuramus te p deū viuū z in Xtū/
te sp̄ssci z sub piculo aie tue qđ p̄sentias i eū z eū no
mies quē ex voto credis vtiliorē z meliorē eccliez p
quē iura ecclie p̄nt melius defensari, z tūc ille dicat
z ego credo. P̄, meliorē z vtiliorē z in eū p̄sentio et
eū nomio eligēdū in ep̄m z pastozē, et t̄a interroga/
tio z adiuratio quā r̄sio redigant̄ in scriptis et hec
per tabellionē clericū vel si nō possit h̄ri thabellio
duo ex eis hoc scribāt. Cōpleto scrutinio ipi scruta
tores mox, i. nullo actu cōtrario intermedio redi
būt ad caplm z ipi l vnus eoz de alioz mādato vo
ta sil in cōi publicabūt z p̄te caplo dicēt. Nos era
minauimus vota v̄ra z singuloz secreto z sigillatī
placet vobis qđ ea publicemus. z illi dicēt placet
z publicabūt sic, i. publice legēt, z qđ secreta actū ē

ab oibus sciat. Publicatōe at facta collatio nume-
 ri ad numerū zeli ad zelū et meriti ad meritū fiet per
 ipsos scrutatores sic, Si vota canonicorū diuisa fue-
 rint in plures surgēt in medio capli et publicatis vo-
 tis incipiet a capite et legēt sic, a. b. et c. p̄senserūt in
 p. Itē ex alia pte legēt, d. e. et f. p̄senserūt in, m. et sic
 publicabūt dicētes nos iuenimus maiorē numerū
 p̄sensisse in, p. Nā cū sint in vniuerso quadraginta ca-
 nonici viginti quōq̄ p̄senserūt in ip̄s, p. et quidēdecim in
 m. Itē iuenimus meliorē zelū ex pte eligētū, p. q̄
 ex pte eligentiū, m. Nā illi elegerunt bonus et vtilē
 viz, istis autē caro et sanguis reuelauit suū cōsan-
 guineum eligendi. Itē inuenimus, p. et maioris ef-
 se meriti quia litteratior prouidētior honestior san-
 ctior melior et potentior ad iura ecclesie conseruan-
 da q̄, m. Ubi autē vnus solus est in scrutiniō no-
 minatus nō habet locū collatio numeri ad nume-
 rum vel meriti ad meritum vel zeli ad zelum fiet ta-
 men tunc collatio talis per eum q̄ maior est vel per
 scrutatores, vtrū scz nominatus sit de legitimo ma-
 trimonio natus cōpetentis scientie sufficientis eta-
 tis et in sacris ordinibus p̄stitutus, et si ista concu-
 rāt procedatur ad electionē et duo ex scrutatoribus
 quibus data est a capitulo potestas eligendi tribu-
 ant potestatem tertio electionem pronuntiandi et
 publicandi nomine suo et omnium consententiū
 quia vnus debet eligere et in continenti electio et
 pronuntiatio fiet primo in capitulo in hac forma.
 In noie patris et filij et spūs sancti amē, Anno mēse
 et die talibus, Ego talis vnus de scrutatoribus a ta-
 li nostro capitulo nominatis et electis ad faciendū
 scrutiniū et electionē futuri pontificis scdm formas

superius preterita, ipsa seruata in oibus de voluntate co-
sensu et mandato collegarum meorum ac ex parte mihi et
ipsis tradita inuocata spiritus sancti gratia ad honorem dei
et gloriosissime matris eius et talis sancti nostri patro-
ni et omnium sanctorum. **P**. in quem collatio facta est repimus
omnes vel maiorem et saniorum partem nostri capituli in scruti-
nio consensisse in nostrum et ecclesie nostre episcopum eligo et pastorem
eandemque electorum in his scriptis pronuncio. **P**ost hoc
pullentur campana et populus congregetur et populo congregato
per alterum ex electoribus ad hoc per capitulum depu-
tatum publice electio in coram, id est coram clero et populo et ca-
tetur. **T**e deum laudamus solenniter et electus si prius
est deponatur ante altare et intronizetur, forma autem publi-
cationis huiusmodi erit, **R**ecitetur totus processus sicut iam in
forma pronuntiationis dictum est, et ultimo sic addiciet,
quam electionem vobis denuncio et in presentia omnium dico
solenniter publicandum, **I**gitur celebrata et publicata
electione decretum electionis fiat sic, **S**anctissimo ac bea-
tissimo patri domino suo domino, **E**. diuina puritate sacro-
sacrate romane ac vniuersale ecclesie summo pontifici, **P**.
Prepositus et capitulum ecclesie Strigoniensis, eius humi-
les fideles ac deuoti filii pedum oscula beatorum sacris
canonibus nouimus esse cautum quod ultra tres menses
vaccare non debeant ecclesie cathedrales ne propter de-
fectum pastoris dominicum gregem lupus rapax inuadat, ac
viduata ecclesia in suis facultatibus graue dispendi-
um patiat. **E**a propter bone memorie, **B**. archiepiscopo
nostro anno mense et die talibus sicut deo placuit vi-
am vniuersae carnis ingresso ipsius corpe ut moris
est cum reuerentia ecclesiastice tradito sepulture, nos ta-
les qui tunc presentes eramus conuenientes in unum ad electorum
futuri pontificis nostri canonicam celebrandam tale finimus

cu[m] p[ro]tinuat[i]o[n]e die[rum] seq[ue]ntiu[m] durimus statuend[u]m. **L**itis
igit[ur] inter[im] et tunc p[re]s[en]tibus o[mn]ibus q[ui] electio[n]i cele-
brande debuer[un]t et voluer[un]t potuer[un]t p[ro]mode inter
esse in ecclesia nos recepimus de electio[n]e futuri p[ro]p[ri]e
tractaturi. Sane post diuersos tractatus iter
nos habitos et no[n]iat[i]o[n]es diuersar[um] p[er]sonar[um] simplices
ac discussiones et inq[ui]sitio[n]es m[ul]tiplices. Tandem pla-
cuit nobis vniuersis et singul[is] p[er] via[m] scrutini[um] n[ost]re ec-
clesie p[ro]uidere. Et eligentes tres sc[ilicet] b. c. et d. de n[ost]ro
collegio fidedignos dedimus eis plenaria[m] p[ro]p[ri]etate[m]
vt secrete et sigillatim vota cuncto[rum] p[ri]mo t[em]p[or]e sua et
postea n[ost]ra diligenter inq[ui]rerent. et ea in scriptis redige-
rent et in scriptis redacta mox in co[m]muni eade[m] publicarent
et t[ame]n numeri ad numeru[m] et zeli ad zelu[m] q[uam] meriti ad me-
ritu[m] p[er] eos collatio[n]e h[ab]ita diligenti illu[m] eligerent i[n] que[m] in-
ueniret o[mn]es v[el] maiore[m] et seniore[m] p[ar]te[m] n[ost]ri collegij p[ro]sen-
sisse. ita q[uod] vnus de p[ro]sensu et volu[n]tate alio[rum] duorum
scrutato[rum] vice sua et collegar[um] et alio[rum] o[mn]i[um] electio[n]es
eandem p[ro]nunciaret i[n] scriptis et soleniter celebraret.
Qui secedentes i[n] p[ar]te p[ri]mo vota sua ita q[uod] duo scri-
tabant tertiu[m]. Sc[ilicet]do tres s[ic]l[icet] vota o[mn]i[um] alio[rum] sicut no-
bis postea retuleru[n]t secrete et sigillatim diligenter inq[ui]-
siueru[n]t. et i[n] scriptis redacta mox i[n] co[m]muni publicaueru[n]t
et in n[ost]ra p[re]s[en]tia p[er] eosde[m] sc[ilicet] forma[m] eis data[m] t[ame]n nume-
ri ad numeru[m] et zeli ad zelu[m] q[uam] meriti ad merit[u]m colla-
tione h[ab]ita diligenti. tal[is] vnus ex scrutatoribus a[n]t[ea] di-
ctis de voluntate et p[ro]sensu et mandato alio[rum] tal[em] in-
que[m] reptu[m] fuit o[mn]es v[el] maiore[m] p[ar]te[m] et saniore[m] n[ost]ri colle-
gij seu capituli in scrutinio p[ro]sensisse vice sua et col-
legar[um] o[mn]i[um] alio[rum] i[n] his p[ro]sentienu[m]. Inuocata sp[irit]us san-
cti gra[tia] in nostris et ecclesie n[ost]re elegit ep[iscopu]m et pastore[m] vi-
ru[m] vtiq[ue] plene et mature etatis vti p[otes]t q[ui] tricesimus

annum sue etatis erexit, de legitimo matrimonio
procreatum et in sacris ordinibus constitutum vita et
moribus et litterarum scientiarum commendatum, et in spi-
ritualibus et temporalibus circumspicuum et electionem
pronunciavit in scriptis et publicavit hoc modo.
In nomine patris et filii et spiritus sancti amen. Anno
mense et die talibus. Ego talis unus de scrutatori-
bus a dicto nostro capitulo nominatis et electis ad fa-
ciendum scrutinium de electione futuri pontificis secundum
formam superius preteritam ipsa servata in omnibus de
voluntate et consensu et mandato collegarum meorum et
omnium in his consentientium et ex potestate mihi et ipsis
tradita, invocata spiritus sancti gratia ad honorem
dei et gloriosissime virginis matris eius et talis sancti
in cuius honore ecclesia nostra est consecrata dominum.
In qua collatione facta reperimus omnes vel ma-
iorem et sanioris partem capituli nostri seu collegii quorum
subscriptores inferius continentur in scrutinio consensisse
in nostrum et ecclesie nostre episcopum eligi et pastorem eandemque ele-
ctionem in scriptis pronuncio. Vixta vero electionem sic
canonice et solemniter celebratam et publicatam in omni-
um omnes recepimus et approbavimus. Te deum lau-
damus more solito cum cordis iubilo decantando.
Idem vero electus sibi tali die electione homini presen-
tata licet ex humilitate se insufficientem et indignum
asserens se multipliciter excusaret, nobis tamen vehe-
menter instantibus timens divinis dispositioibus
contraire. Invocato divine pietatis auxilio tali die
dicte electioni consensit non tam timide quam devote
electionem ipsam onusque impositum ut prodesse valeat susci-
piens et acceptans. Ceterum igitur beatitudini duximus
unanimitate supplicandum ut electionem predictam

etiam sic canonicè & solènter celebratam dignemur
ni confirmare et electo nostro consecratōis munus
favorabiliter imperti. Quatenus nobis velut pa/
stor idoneus et toti prouincie preesse valeat utili/
ter et prodesse nosq; et alij sibi cōmissi sub eius sa/
cro regimine possimus coram deo salubriter mili/
tare. Ad huiusmodi autē confirmationē nr̄o a vr̄a
sanctitate petendā talem & talem nostros tontano
nicos & coelectores instructores & pcuratores or/
dinauimus & constituimus, & ppter hoc eos ad ve/
stre sanctitatis pedes durimus destinandos, dan/
tes eis plenam & liberam potestatem petendi con/
firmationem. Et si necesse fuerit prouisionem & iu/
randi in animas nostras si visum fuerit expedire p/
mittentes nos ratum & gratum & firmum perpetuo
habituos quicquid per eos in predictis vel in ali/
quo predictorum extiterit procuratum. Et autem
omnium nostrum vota in predictis omnibus & sin/
gulis in hac electione & petitione concordasse no/
scatis, sanitati vestre hoc canonicum decretum mit/
timus roboratum proprijs manibus & subscriptū
Ego talis ppositus Strigen. ecclesie supradictis
omnibus & singulis cōsensu & cōsentio & manu pro/
pria signo & subscribo. Ego talis vice talis scribe/
re nescientis de mandato suo subscribo. Notarius
autem in fine dicet. Acta sunt het anno mense die
et loco talibus.

Per viā cōpromissi pceditur mō suprascripto
Canonici vaccañ. ecclesie statuāt terminū ad ele/
ctionē celebrandā interij vocatis oibus absentib; &
et in termino cōuenientibus, qui debent volunt et
dossunt commode interesse maior de capitulo, vel

alius cui capitulū hoc cōmittit querat a singulis,
si placet eis per viā procedere cōpromissi singulo-
rum autē cōsensu requisito ⁊ habito tractetur de p/
sona cui cōmittant, deinde singulorum votis super
hoc requisitis, ⁊ in vnā personā cui cōmittatur cō/
uenientibus, vnus de mādato capituli dicet, Ego
vice capituli ⁊ mandato ꝑmitto seu do, a, si ē vnus
vel, a, b, c, si in plures cōpromittant potestātē pro/
uidendi nostre ecclesie de pastore, Illi in quos cō/
ꝑmittetur si plures sunt quia possunt esse duo tres
quinq; ⁊ septem trahant se ad partē et simul delibe-
rent potestate recepta, ⁊ conferant de persona eligē-
da, ⁊ si concordauerint redeant ad capitulum ⁊ for-
ma eis a capitulo tradita in oibus obseruata, vnus
eorum electionē pronunciet ⁊ publicet sub hac for-
ma, In nomie patris ⁊ filij et spiritussancti amen,
Anno mense ⁊ die talibus, Ego talis de volunta-
te ⁊ consensu collegarū meorū in quos vnanimiter
cōpromissum fuit a capitulo nostro ⁊ in quos pote-
statem prouidendi ecclesie transtulerūt vice mea ⁊
ipforum omnium aliorum in electione ius haben-
tium ⁊ hic presentium ⁊ ex potestate ⁊ autoritate su-
pradictionib; alijs meis collegis cōcessis inuo-
cata spūssancti gratia in quem nos, a, b, c, cōpromi-
simus supradicti simul ꝑuenimus in nostrū eccle-
sie nostre episcopuz eligo ⁊ pastore ⁊ de ipso ꝑideo
dicte ecclesie in pastore ⁊ ipam electionē ⁊ ꝑrouisio-
nem in scriptis ⁊ solēniter publice in cōmuni, Hec
forma seruanda est quando cōpromissarij sunt de
collegio prout dicit conciliuz, Si vero erunt extra
collegium tūc sufficit dicere, Ego talis vnus de cō-
promissarijs supradictis de voluntate et consensu

iporum vice totius capituli, p. in quez omnes conuenimus eligo siue prouideo i talis ecclesie episcopum z pastore, z hoc quando totum capitulu concordat, nam vno contradicente no potest per via co promissi procedi. Postmodu vero cora clero z populo publicet electione sine prouisione z postea si et decretum ipius electionis siue prouisionis hoc modo. **A**lmo z beatissimo patri z domino suo domino, **L**. diuina prouideta sacrosancte romane ac vniuersalis ecclesie summo pontifici, **P**. prepositus z capitulu Strigonien, eius humiles filij z deuoti pe dum oscula beatoru, **L**uz propter vacatione diutinam ecclesie pastoris solatio destitute in spiritibus z teporalibus dispedia patiant conditores canonum de liberatione prouida statuerunt vt ultra tres menses vacare no debeant ecclesie cathedrales, defuncto igitur bone memorie, **R**. archieps copo nostro anno mese die talibus sicut deo placuit ipiusqz corpore cum reuereta tradito eccliaſtice sepulture, **M**os tales canonici Strigonien, ecclesie qui tunc presentes eramus conuenientes in vnum pro electione futuri pontificis celebrada talem terminu cum continuat de dieru sequetium durimus statuendu, **L**itatis igitur in terminu z tunc presentibus omibus qui electioni celebrade debuerunt voluerut z potuerut comode interesse i capitulo nos recepimus de electione futuri pontificis tractaturi z post diuersos tractatus iter nos habitos tandē placuit omibus z singulis per viam co promissi nostre ecclesie viduate prouidere, **C**onsiderantes in vnum difficulter multitudinē cōuenire z sede in paucos spiritū sanioris consilij residere

dedimus plenā & liberā om̄is & singuli vnanimiter
potestātē. a. b. c. de nostro collegio vt idem vel ma
ior pars ip̄orum vice sua & nostra per electionez ca
nonicam vel postulationē concordē ecclesie nostre
supradicte vacanti deum & bonū statū ip̄ius eccle
sie habentes preoculis de persona idonea prouide
rent oēm potestātē & vicem nostrā eis super hoc cō
mittentes ita q̄ vnus ip̄orum de consensu alioruz
cōpromissariozū vel maioris partis ip̄oz vice sua
& collegarū et nostra illum in quē omnes ip̄i vl̄ ma
ior pars ip̄orum cōuenirent eligerentz electionem
in presentia nostra solēniter publicarent qui secedē
tes in partem & spiritussancti gratiam inuocantes
duote post tractatus varios & diuersos d̄ diuersis
personis inter se habitis vt nobis postmodū retu
lerunt. Tandem in magistrū. **P.** Strigoñ. preposi
tum in sacerdotali ordine constitutū idem vnani
miter conuenerunt virū vtiq̄ plene & mature eta
tis vtpote qui tricesimū annū etatis sue exegit & de
legittimo matrimonio procreatū vite & moribus &
litterarum scientia merito cōmendandū in spiritu
alibus & tēporalibus plurimū circūspectum. quez
talis sc̄dm̄ formā in cōpromisso apposita in hunc
modum elegit. In nomine dei patris & filij & sp̄iri
tussancti amen. Anno mense & die talibus. Ego ta
lis vnus de cōpromissarijs supradictis de volun
tate & consensu collegarū meozū iuxta formaz com
promissi mihi & eis traditā vice mea & predictoruz
meorum collegaruz ac omniū de capitulo ex pote
state ih̄bi & predictis collegis ab vniuersis & singu
lis de ip̄o capitulo tradita et inuocata spiritussan
cti gratia ad honorē dei & gloriofissime **Virginis ma**

tris eius et talis sancti nostri patroni et omnium san-
ctorum magistrum. **P.** Strigoneſem, prepositum in quem
nos compromissarij supradicti vnanimiter conueni-
mus in nostrum et ecclesie nostre eligo episcopum et pa-
storem et de ipso prouideo dicte ecclesie in pastores
eandem electionem seu prouisionem in his scriptis p-
nuncio et publico in comuni dictam quodam electio-
nem sic canonice et soleniter celebratam et in comuni
publicatam omnes vnanimiter recepimus et appro-
bauimus more solito pulsatis campanis cum cor-
dis iubilo. **T.** e deum laudamus soleniter decanta-
do. **L.** onsequenter autem pueniente populo ad pulsa-
tionem campanarum. **R.** de mandato nostro electio-
nem ipsi populo publicauit. **I.** deus vero electus sibi
die tali electione huiusmodi presentata licet se multipli-
citer excusaret tamen nobis vehementer instantibus
inuocato diuine pietatis auxilio die tali dicte electi-
oni consensit. **S.** anctitati igitur vestre duximus vna-
nimitate supplicandum ut electorum supradictam sic cano-
nice celebratam dignemini confirmare et de electo nostro p-
dicto munus consecrationis misericorditer impartiri, quatenus
autore deo nobis et toti puincie velut pastor idone-
us valeat pesse vtiliter et pdesse. **M.** osque et alij sibi com-
missi sub sacro regimine possimus coram deo salubriter
militare. **A.** d huiusmodi autem confirmatorum nomine nostro a vestra san-
ctitate petenda. **a. z. b.** de nostro caplo nros pcurato-
res et etiam instructores ordinauimus et constituimus
et ppter hoc eos ad vestre sanctitatis pedes duximus
destinandos dantes eis plenam et liberam potestatem
petendi confirmationem consecrationem et si ne-
cesse fuerit dispensationem et prouisionem et iu-
randi in animas nostras. **S.** i visum fuerit expedire

promittentes nos ratum gratum et firmum perpetuo
habituos quicquid per eos in premissis aut aliquo
premissorum fuerit procuratum. Et autem omnium no/
strum vota in predictis omnibus et singulis concor/
dasse noueritis. et in hac electione et petitione veni/
re hoc canonicum decretum sanctitati vestre mittimus
roboratum proprijs manibus et subscriptum et ad
maiorē cautelam sigillo nostri capituli et etiam pro/
prijs sigillatum. Ego talis archidiaconus Stri/
goneſis. predictis omnibus et singulis cōsensi consen/
tio et propria manu subscribo.

Per inspirationē fit electio hoc modo. Si dum
canonici primū intrant capitulū pro electione ce/
lebranda nullo speciali tractatu precedēte quasi di/
uina reuelatione et inspiratione omnes nullo con/
tradiciente consenserint in aliquem repente et si/
mul eum eligant et veniant dicentes vna voce eli/
go. *P.* eligo. *R.* talis electō dicitur facta per inspi/
ratione ex quo omnes canonici vno ore et vno spi/
ritu eligunt. non est vis siue dicant eligo siue eligi/
mus quia vna est cōsentienda electio propter vna/
nimes voluntates et tunc formabitur sic decretum.
Sanctissimo patri et domino suo domino. *L.* diui/
na prouidentia sacrosancte romane ac vniuersalis
eccleſie ſūmo pōtifici. *P.* Prepositus et caplm eccle/
Strigoneſis. eius hūiles filij et deuoti pedū oſcla bō/
rū ne p defectu pastoris gregē dñicū lupus rapax i/
uadat aut in spūalibus vltipalibus eccleſia viduata
graue dispēdiū patiat. *L.* dōditores canonū delibe/
ratōe puida statuerūt vt vltra tres mēses vacare si/
dñt eccleſie cathedrales. ea ppter bone memroie. *R.*
archiepo nro. āno mēse et die tñibus sic deo placuit.

viā vnīuerse carnis ingresso ipsius corpe vt moris
est cū reuerētia eccliaſtice tradito ſeplture. Nos ta/
les canonici Strigoñ, eccie q̄ tūc p̄ntes eramus cō/
ueniētes in vnū ad electōz futuri p̄tificis n̄ri cano/
nice celebrandā talē terminū cū p̄tinuatōe diez ſe/
quētū duximus ſtatuēdū. Litatis igif in terminuz
z tūc p̄ntibus oībus q̄ debuerūt voluerūt z potue/
rūt p̄mode intereſſe i ecclia nos recepimus de ele/
ctione futuri p̄tificis tractaturi z nobis in vnū lo/
cū z p̄poſitū p̄gregatis vnusq̄sq; diuina inſpiratōne
repēte nulla noiatioe nullog; alio tractatu p̄cedēte
in. p. viz vtiq; plene z p̄fecte etatis vtpote q̄ trice/
ſimū ſue etatis annū exegit de legitimo m̄rimonio
natū vite z moribus z l̄raz ſciētia merito p̄mēdan/
dum p̄ſenſu vnanimi z vna voce ſil ac vnanimiter
oēs z ſinguli i ep̄m elegerūt z paſtorē z pulſatis cā/
panis Te deū laudamus ſolēniter decātarūt. Lō/
ſeq̄nter aut p̄ueniēte pp̄lo zc. vt ſupra forma p̄roxi/
ma eſt publicatū. Batū zc.

Lum p̄ mutuū p̄ſenſum eligētū z electi quaſi fe/
dus ſp̄ūalis m̄rimonij trabaſ decet q̄ in electōibus
p̄tificialiū z quarūlibet eccliaꝝ ſeculariū et regula/
riū dignitatū. Arbitriū libez electozibus cōſeruet
vt ſcōm deū z rectā p̄ſciētā vaccātes ecclie valeāt
de paſtore idoneo p̄uidere. Sed qz nōnullox dete/
ſtanda cupiditas culmē dignitatū ambiēs p̄tifica/
libus aut alijs dignitatibus eccliaſtice p̄ mortem
aut alio mō vaccātibus p̄tra electozes hmōi ſecu/
larē cōcitant ptātem p̄ quā plerūq; a dictis electo/
ribus p̄ imp̄ſionē laicalē aut minas vel aliū abuſū
a ſanctis canonibus reprobatū eligi imo verius i/
trudi ſe p̄curāt talē igif temerarijs auſibus viā p̄re

cludere cupientes pñtis approbatōe ꝑcilij surs cō
muni ⁊ nřoz ꝑdecessoz vestigijs inherentes statui
mus ⁊ sanctimus qꝫ si deinceps aliqua pontificali
aut alia sede l' dignitate eccliaſtica vacan. qꝫpiã di
recte l' idirecte publice l' occulte ꝑtra electozes hmōi
secularē ptātez ꝑcitsauerit aut minas l' impñſiōes or
dinauerit seu ꝑminatorias eplaz de se eligendo ad
dictos electozes scribi ꝑcurauerit aut aliqꝫ ipedi
mētū i bonis vacantis dignitatis ꝑſtulerit siue ipsa
bona i toto l' in pte occupauerit l' occupari subordi
nauerit tāqꝫ ambitiosus ⁊ publici iuris turbator ex
cōicatōis sniaz ipō facto incurrat. Et nihilominus
si electōz ꝑ hmōi impñſionē minas l' aliuz secularis
ptātis abusū forſitã de se facte ꝑtra canonicã liber
tatē ꝑsentire ꝑſumpſerit ⁊ electōis ꝑmodo careat ⁊
ineligibil' sit ⁊ bñficijs eccliaſticis si q̄ obtinet ꝑ su
piorē sit priuãdus nec absqꝫ dispēsatiōe sedis apo
ſtolice deinceps ad aliquã eligi valeat dignitatem.
Qui x̄o electionē hmōi quã ipō iure irritã eē cense
mus ꝑſūpſerit celebrare nisi eos tal' metus aut vio
lētã ipressio q̄ pñt cadere incōstantes viros excuset
ab officijs ⁊ bñficijs qꝫbuscūqꝫ penitus suspēdant ꝑ
triēniū ⁊ eligēdi tūc ptātez sint priuati. Adicientes
qꝫ si qꝫ electus añ aut post ꝑfirmatōz electionis de
ipō facte priusqꝫ l'ras sue ꝑfirmatōnis extraxerit de
administratōe bonoz ecclie ad quaz electus fuerit
quouis q̄ſito colore intromiserit extunc oñne ius si
qꝫ sibi ꝑ electōz ⁊ ꝑfirmatōz ꝑpetit ipō facto ãmit
tat. Nisi tñs electus fuerit cui de iuris ꝑmissiōe aut
priuilegio hoc ꝑpetat aut ꝑ superiorē ad hoc faculta
tē hñtem ecclia ad quã electus fuerat sibi fuerat cō
mendata.

De supplenda negligē

tia prelatorum.

Contingit nōnunq̄ sicut experientia rerum magistra didicimus aliquos nostre metropolis coepiscopis se a suis ecclesijs extra vel intra prouincias in locis remotis vel abstractis ex causis q̄buscunq̄ absentari qui loco sui in spiritualibus constituunt vicarios, qui quidem sepe talia impedimenta propter que administrare nō poterunt patiuntur. Aliquando etiam ipsi vicarij dimittentes cōmissum sibi officium vt regimen totius dioces diuertunt se ad alia nullo loco sui dimisso vel aliquando in suorum episcoporum absentia moriuntur unde graua animarū et rerum ecclesie emergunt pericula et errores. Nos igitur paterna prouisione huius sacri concilij approbatione his casibus succurrere cupientes. Statuimus vt si quem talium vicariorum episcopaliū canonico impedimento propter quod administrare nō posset prohibitū seu desertorē officij aut mortuū, vt p̄mittit in sui epi absentia fieri p̄tulerit extunc capitulū huius ecclesie vel maior vel sanior ps eiusdē facta p̄testatione de h̄mōi defectibus succedat i onere ⁊ de alio idoneo ⁊ utili de gremio eiusdē ecclesie vicario in spiritualibus seu offi. omnē p̄tatem iurisdictionalē etiam in casibus ep̄o specialiter reseruatis h̄ntē, put ip̄i expedire videbit̄, p̄uidēdi habeat facultatē. Qui huius sacre sinodi auctoritate spiritualia simul et tēpalia hoc modo vel consimili desertata ecclesie et dioces, sciat valeat et possit prudenter et fideliter cum consilio et consensu sui capituli gubernare pariter

et tueri tanto tpe quousq; eps ipoz ad locū vñ exiit
reuertat, vel alius ab eo surroget, oīa tñ emolimen
ta exinde tpe medio pueniētia epō redeūte restitue
re tenebunt et de ipis sibi facere rōez, Nichilominus
capitulū hmōi siue maior ps ipius de absentia epi
et de impedimētis et defectibus tā epi q̄ sui vicarij te
nebunt q̄ primū p̄mode poterint per lras suas vñ
nuncios metropolitanū q̄ p tpe fuerit vel si malue
rint romanū pōtificē p̄sulere q̄ circa p̄missa et alia si
q̄ fuerint supplēda in hmōi negligētia vel absentia
epi habebit p̄sulere et facere scdm qd̄ psonis et rebus
videbit expedire, Et ex p̄missis oibus nolumus iu
riz iurisdictioni epali casibus cessantibus in aliquo
derogare.

De rennunciatione

Nullus ecclesiā vel bñficiū ecclīasticū dimitte
re aut pmutare l̄ recipe p̄sumat sine superioris sui au
ctoritate qd̄ sub pena suspēisionis firmiter inhi
bemus, Lū aut bñficiū suū aliqs ad manus sui supi
oris renūciare voluerit, Superior ipse de renūciatio
nis causa an sit rōnabilis vel iusta et p̄sequēs ad
mittēda, An vero simoniaca seu p̄ vim et metuz ex
torta et sic nō admittēda inq̄sitionē faciet diligentē
et qd̄ a tali iuramētū erigat q̄ in hmōi renūciatione
nulla fraus dolus seu pactio simoniaca iteruenit.

De tpe ordinandorū

Lū clericorū ordinatio vel bñficiorū p̄missio inue
nerit faciēda p̄lati ex sui officij debito diligēter inq̄
rant, An p̄mouēdus ad sacros ordines vñ curatus
bñficiū sit grauis in moribus etatis legittime scie

cōpetētis. Et utrū sit de thoro legitimo generatus
z q nō sit aliqua heresi infectus, z utrū habeat ppe
tuū bñficiū eccliaſticū l' ſufficiēs p̄monitiū aut ſuffi
cientē puſorē volēs ad ſacros ordines pmoueri z
ſi ē de alia diocēſi vtz habeat p̄mēdatias ſrās ſup̄
dus ſui. Quē aſit criminoſuz defectuoſuz inuene
rint i p̄miſſis aut aliquo p̄miſſoz hūc oīno repellāt
P̄cipimus inſup q̄ ep̄i excōicatōis ſniaz p̄ferāt i
illos q̄ furto ad receptōz ordinū acceſſerint priuſ
q̄ ordinatōz inchoent clericoz.

P̄terea ſtatuiſmus q̄ ordinarij locoꝝ ad exa
men clericoz ordinādoꝝ ponāt viros doctos ido
neos z p̄itos in eo ip̄oz examinatoꝝ p̄ſcias onerā
tes vt ſine acceptōe p̄ſonaz ex quacūq; cā̄ idoctos
z alias imeritos nō admittāt.

Statuiſmus q̄ nullus ad ſacros ordines aliquate
nus admittat niſi recēter cōfeſſus fuerit oīa delicta
ſua idoneo ſacerdoti p̄ loci diocēſis ad hoc deputa
to cui etiā in caſibus reſeruatis viſoz p̄ſtis ſtatu
ti p̄cedimus facultatē abſoluēdi z diſpēſandi cum
pauci ſint q̄ delicta ſua v̄l ſeqlas intelligāt delicto
rū q̄d q̄ p̄ diſcretū p̄feſſorē valeat inſtrui ordinādus
cur ſibi expediat ordinari v̄l ob irregularitatis ali
cuius viciū ei ſit potius abſtinēdum.

De filiis preſbyterorum

Cū illegitime natis diſpēſant ep̄i i minoribus
ordibus z bñficio ſine cura dūmō ſit tale i quo ali
as diſpēſatio pape req̄rat ſi vero diſpēſatū fuerit cū
aliquo q̄d nō obſtāte illo defectu poſſit ad curatuz
bñficiū pmoueri p̄textu illius diſpēſatōis nō pote
rit duo bñficia in ſimul obtinere.

De clericis peregrinis

Nullus clericus curatus nre prouincie i quouis ordie constitutus pegrinari extra sua diocesis presumat absqz diocesani sui licetia specialis sui vicarij generalis qua petita et obtenta idoneis psoyter loco sui reliquat, que diocesanus approbetz interiz sibi committat curam aniaz, qz si qz ultra sex menses se a suo bnificio absentare presumpserit curam aniaz hntes a bnificio ecclie l' eccliaz in qua vl' in qbus bnficiatus existit p lapsuz sex mensiu sit suspensus alias ter monitus si vago mo vel cessante legitima ca ad eccliaz sua no redierit ipso facto eade sit priuatus.

De officio archidiaconi

Itē statuimus q archidiaconi suos archidiaconatus singul' annis visitet p se l' per alios idoneos fideliter et no pfunctorie in quo ipsoy pscias oneramus et du officiu visitatois exercet ab oibus psoyteris sibi subiectis audire canonē teneat et eos si id quod legunt intelligat examinare in officio misse toto ordie i d'bis gestis atqz signis. Mo solu iure canonico sz et constitutoibus et statutis phibitu fore noscitur sub penis grauibz archidiaconis et alijs iurisditōz hntibus de p'uetudie l' de iure ac eorūde vices gerētibus ne a subditis seu eccliaz rectoribus ipis no visitatis pcuratoes et expēsas i pecunia audeat extorqre qz tñ his n' obstātibus sue cupiditatis laxates habeas i his cl'pabiles et remissi manifeste noscūt, ordinamus et statuimus vt de cetero ipi archidiaconi et alij iurisditōz hntes l' eoz vices gerētes vicz decāi rurales a locis non visitatis et p'sertim p p'cubinis

tenēdis publice i statu dānabili in suaz aiaz picu/
lū nō audeāt a rectoribus ecclīaz pecunias l' alijs
psbyteris erigere. Alioqñ p̄trafaciē, virtute statuti
p̄ntis excōicatōis snīaz incurrere volumus ipso fa
cto. Et nihilominus si quos processus i premīssis
promulgauerint decernimus irritos z inanes.

De officio vicarij

Et ne forte cōtingit stulto labore sicut dictū fuit
moysi vos p̄sumami si soli velitis oīa negocia ve/
straz diocesum supportare, l' ne videami iusticie ne
glectores si p̄ vosip̄sos vel p̄ aliū nō curatis subdi
tis v̄ris iusticiā exhibere. Adādamus vt qlibet ve/
strū officialē suū in ciuitate sua iuxta cathedralē ec
clesiā cōstituāt z relinq̄t causis rōnabilibus dūta/
rat exceptis virū vtiq̄ l̄ratū prouidū z discretū cui
vices suas p̄mittat plenarie in causis audiendis z
censura ecclesiastica exercenda, vos aut̄ in his q̄ ad
dñm pertinet sp̄aliter intēdatis et maiora ad vos
cū opus fuerit referāt, z habeat qlibet official' sigil/
lū curie dñi sui pro citatōnibus z alijs actis coraz
ipso habitis sigillādis. Et ad istū accedāt paupes
z oppressi z suis decimis spoliati necnō alij totius
dioces, q̄ habēt causas ad for̄ ecclesiasticū pertinē/
tes z ipse se exhibeat sapiētibus z insipiētibus iusti
cie d̄bitorē, q̄ si īfra mēsez ep̄s negligēs fuerit extūc
metropolitanus negligentīā approbatione huius
cōcilij supplebit in hoc casu.

Lū a multis in dubium solet reuocari an rector
prochialis ecclesie vigore potestatis sibi in sua isti
tutōe p̄misit circa curā z regimē aiaz vicario suo vl'
socio quē sibi in coadiutorē recipit s̄sez auctoritatē

absoluēdi prochianos suos in casibus eidē accessis
pcedere possit absq̄ ordinarij loci licētia speciali.
Nos attēdētes q̄ plerūq̄ ex huius ābiguitatis du-
bio mltra incōmoda aiabus pueniūt ad hmōi dubi-
um declarādū qđ oibus ⁊ singul' eccliaz prochiali-
um rectoribus seclaribus v̄l puētualibus liceat ex
vi ip̄oz institutōis ad ecclias prochiales canonice
facte vicarijs suis ⁊ socijs notis ⁊ viris approbatis
⁊ nō vagis nec pegrinis s̄ de quoz cōstat ordibus
plebanis p̄sbitibus l̄ infra breue t̄ps se absentātibus
p eodē receptis siles ⁊ nō maiorez auctoritatē circa
absolutiones p̄sbitiū pcedere hoc sacro p̄cilio ap-
probāte plenā in dño pcedimus facultatē.

De officio ordinariū

Statuimus qđ deinceps futuris t̄pibus qlibz ar-
chieps Bnezneñ, qđ p t̄pe fuerit de triēnio i terminū
puincialē teneat sinodū p se v̄l p aliū puocare ipse
quoq̄ ⁊ quis eps p̄fate Bnezneñ, puincie inantes
quolibet anno sel in sua ppria diocesi diocesanā te-
neat silr p se v̄l p aliū sinodū p̄gregare eo anno exce-
pto quo puincial' sinodus celebrat suas quoq̄ dio-
ceses p̄fati archieps ⁊ epi v̄sitari pcurēt subditorū
excessus corrigāt mores reformēt statuēt ordinēt et
videāt q̄ aiay saluti crediderint p futura qđ si forte
qđ absit p̄fati archieps ⁊ epi aſdictas sinodos v̄l p̄
mittit absq̄ cā rōabili quā i puinciali sinodo tūc p̄rie
secutura teneāt exponere p̄tēpserint neglexerit aut
distulerit puocare. Archieps p puinciali neglecta
centū p diocesana x̄o obmissa ipe ⁊ quis eps negli-
gēs q̄nquaginta marcas grossoz pragēsiuz numeri
polonici ⁊ psueti siue p̄tradictione seu difficultate

qualibet p fabrica metropolitane vel cathedral' ec-
clesie pfoluere teneat quas penas si archieps cen-
tū marc. elapso triēnio ipse x̄o vel q̄cūq; alius eps
q̄nquaginta marcas anno elapso soluere vt p̄fert n̄
curauerit infra mēsez extūc archieps ep̄m p̄rouin-
cialē negligentē p̄missa monitiōe cēsura ecclīastica
p̄pellat ad soluendū metropolitanis x̄o p̄ sinodū
p̄uincialē auctoritate p̄ntis p̄cilij s̄līter p̄pellat.

Itē statuēdo ordīamus hoc sacro p̄cilio appro-
bāte vt oīa tollant dubia q̄ decetero ep̄iz capita ec-
clesiaz cathedraliū necnō abbates metropolitane
p̄uincie ad sinodū p̄uincialē vocari ⁊ eoz nūcij ad-
mitti dñtz si aliq̄ taliter fuerint ipediti q̄ ad sinodū
venire nō possent legitīmā excusatōz cū pleno mā-
dato ad acceptandū ⁊ recipiendū ea q̄ in sinodo fu-
erint ordinata ad sinodū mittāt in qua sinodo i eū-
do ⁊ redeūdo honeste ambulēt ⁊ honesta acq̄rāt ho-
spicia. ⁊ i eis circūsp̄cte se habeāt ⁊ modeste ne mo-
res ⁊ gestus i vita clericoz p̄plo fiant in scandaluz
⁊ contemptum.

Statuimus etiā ⁊ p̄cipimus obsuari q̄ in sino-
dis p̄uincialibus ⁊ diocesanis missa debeat publi-
ce decantari ⁊ in eadē ep̄i ⁊ abbates ac alij q̄ de iure
vel p̄uilegio infulis vtunt̄ seu mitris mitrati ipo-
siti x̄o canonici ⁊ inferiores p̄lati cum sup̄pillicijs
dalmucijs ⁊ puis mitris ⁊ capis seu plumalibus.
Rectores x̄o ecclīaz ⁊ simplices sacerdotes cū su-
ppillicijs ⁊ stolis tm̄ sinodū intrentz in ea deuotez
cū reuerētia vsq; ad finē nisi casus necessitatis emer-
serit pseuerēt. Religiosi quoq; nullā p̄laturā vel ad-
ministratōez h̄ntibus p̄petuo p̄mittimus in habitu
suo cū stolis i sinodis posse stare etiā si administrāz

tionē habeāt. p̄uiso q̄ inferiores p̄lati q̄bus per pri-
uilegiū p̄ceditur vsus mitre si sunt exempti in p̄ui-
cialibus et ep̄alibus p̄cilijs vti p̄nt aurifrixatis. id
est aureis filis p̄sutis: n̄ h̄ntibus laminas auri l̄ ar-
genti aut gēmas. Si h̄o nō sūt exempti albis et pla-
nis vtent̄ in alijs h̄o locis vtent̄ vt indulta p̄mit-
tunt. **D**ibus insup̄vtriusq̄ sexus homibus q̄ misse
p̄dicte intererūt quadraginta dies indulgētiar̄ de
iniūctis eis penitētijs misc̄diter relaxamus. **S**acer-
dos q̄libet plebē suā doceat diligēter vt cū in cele-
bratione missar̄ leuat hostia salutaris q̄libet deuo-
te flectet genua sua v̄ saltiz se reuerēter inclinēt idē
faciēs cū eā portat p̄sbyter ad infirmū quā in decē-
ti habitu supposito mūdo velamīe ferat manifeste
ac honorifice aū p̄pectus cū oī reuerētia et timore sp̄
nola pua et lumine nisi locor̄ repugnet distantia vel
ip̄is qualitas p̄cedente. **E**t vt ad faciendā tam ve-
nerabili sacramēto debitā reuerētiā et honorē hoīm
fidelīū deuotio incitet oībus xp̄i fidelibus q̄ in ele-
uatiōe et dilatōe corp̄is xp̄i genua flectent vel saltiz
deuote se inclinauerint et vnū pater noster cū salu-
tione angelica dixerint aut ip̄z venerabile sacramē-
tuz ad infirmos p̄comitati fuerint de oīpotētis dei
clementia. **zc. xl.** dies indulgētiar̄ de iniūctis eis
penitētijs misc̄diter relaxamus.

Antiquū statutū Beneznē. puincie renouantes
p̄cipimus vt ep̄i in sūmis festiuitatibus missas ce-
lebrent et verbū dei poplo p̄ se vel alios ad hec ido-
neos p̄ponāt nisi magna necessitate fuerint ip̄editi
Itrē statuimus vt oēs coep̄i nostri in oībus diocesi-
bus puincie n̄re ad quas eos deuenire p̄tingat po-
pulū b̄ndicant eccl̄iar̄ rectoribus et eor̄ p̄dicatoribz

bus vt proclianos suos in sermonibus ⁊ exhortationibus suis informēt vt ad bñdictōes ep̄oz se humiliēt genua flectant vel saltē capita reuerenter inclinēt firmiter iniungēti.

Ad hec statuimus vt singlī ep̄oz suoz carceres habeāt circa eccliaz cathedralē in quibus falsarij icorrigibiles ⁊ appostate alij q̄ hoc meruerūt recludāf.

De maioriāte et obediētia

Cū inferior superior regulariter ad exhibēdā reuerētiā ⁊ obediētiā teneat quoz exhibitio nō nisi p̄ obsequiū humilitatis extrinsecus p̄stitū alioz noticie inotescat. Quapropter canonici cathedraliū ⁊ collegiatay eccliaz p̄latis ⁊ inferiores p̄lati superioribz ac vniuersaliter oēs clerici maioribus suis i assurgēdo in inclinādo ⁊ alijs p̄rogatiuis quibus p̄sueuerūt hoies reuereri honozē debituz deserāt reuerēter vt etiā laici a clero sumētes humilitatis exempluz eidē exhibeāt reuerētiā ampliozē.

Quia frequēter rectores procliaz n̄ audēt p̄tra nobiles ⁊ potētes mādata superioris ereq̄ p̄pter eoz tyrānidē belminā. statuimus q̄ nullus p̄sbyter assumat capellā cuiuscūqz nobil̄ v̄l potētis seu ip̄oz capellas tāqz capellanus officiet nisi prius ep̄o diocesano sup̄ eo q̄d ad ip̄ius sinodos veniatz mādata superioris sibi iniūcta ad sui dñi ⁊ ip̄ius castri familie noticiā p̄ferat obediētiā faciat manualē ⁊ alias de ip̄is diocesani licētia speciali.

De procuratoribus.

Quāuis i oibus pagēdis causis ⁊ i negocijs p̄cur. legitime p̄stitutus p̄sonā sui dñi rēp̄sentet tñ potestates ⁊ iudices seclares i causis quaz cognitio ad

ipsos pertinet prelatorum ecclesie et aliarum personarum ecclesiasticarum ipsarum ecclesiarum capitulorum collegiorum conventuum siue monasteriorum procuratores per litteras authenticas sufficientissime constitutos agere coram ipsis vel defendere non admittunt iuris beneficium et defensionis copiam predictis omnibus iniuste indebite auferentes. Et nihilominus principales personas talium procuratorum presentia defensione seu contradictione non obstante pronunciant contumaces propter contumacia hominum interdum detinent vel absoluunt hos contra quos actio fuerat dirigenda. Nos itaque talibus abusibus viam precludere volentes statuimus quod quicumque prelati seu iudices seculares procuratoribus modo superius tractatis constitutis non admissis in casibus de quibus cognoscere possunt in preiudicium dictorum ecclesie prelatorum ecclesiarum personarumque ecclesiasticarum capitulorum collegiorum conventuum seu monasteriorum deinceps processerint ad damna et interesse iuramento eius cui iniuriam fecerint declaranda virtute presentis constitutionis teneant de quibus nisi infra menses satisfecerint ex integro maioris excommunicationis sententia subiaceant ipso facto et sententia si quam protulerint sit irrita et inanis cum contumax dici non possit quod procuratorem sufficientem in iudicio comparuit ut debebat. Quis autem pro quo lata fuerit hominibus sententia si sententia dici potest si ea uti voluerit res sibi sic adiudicatas occupando excommunicationis sententia se nouerit subiacere donec ab huiusmodi occupacione temeraria resipiscat.

Quod metus causa.

Eos qui absolutio et quacumque reuocatio vel exco[m]municatio suspensio vel interdicti sententias per vim vel metum extorserint cum hoc quod hominibus reuocaciones sunt irritae. Statuimus et declaramus exco[m]municacionis sententia subiacere.

De alienatiōe mutandi iudicij causa facta.

Quia plerūq; cessiōes actionū in fraudē fiūt ali
qñ x̄o pure ⁊ simpliciter ex cā legitima vel ex caus
statuimus vt cessiōes actionū q̄ ex iustis caus̄ vl̄ cā
pcedūt nisi in p̄ntiā notarij publici fidedigni s; nec
tūc ad actōz admittāt nisi ip̄e cedēs ⁊ cessionarius
corā ep̄o vl̄ suo officiali aut alio iudice iurisdictionē
hāte iurauerit q̄ nō simulate s; de cedāt ⁊ q̄ cedēs
a cessionario nihil decessis repetet in toto vl̄ in pte
Alioqñ si secus factū fuerit decernimus actorē ab
instituta actōe repellendū.

De iudiciis. Liber secundus

Quoniā qdā ppter potētā qdā ppter crudelita
tē magnā psonaliter accedi nō p̄nt vt citent̄ qdā eti
am qz in castris habitāt ita q̄ nulla p̄t ad eos cita
tio puenire. Idcirco puida ⁊ necessaria deliberatōe
statuimus vt p̄tra tales citatōis edictū apud pro
chialē ip̄oz eccliaz si secure accedi poterit alias in
duabus vicinioribus ecclijs duobus diebus dñi/
cis ⁊ demū sel̄ in ecclia cathedrali publice pponat̄
⁊ extūc p̄tra hmōi ac si psonaliter app̄hensi ⁊ legit
time citati fuerint pcedat̄ ne ex malicia comodū va
leant reportare.

Preterea qdā crudeles hoīes ⁊ pueri dū ad foruz
eccliaſticū i causis etiā de q̄bus ecclia merito h; co
gnoscere ab actoribus euocant̄ illius auctoritatis
qua s; Qui honorat missuz mittentē honorat ime
mores exñtes nūcios eccliaſticoz iudicū citatōis
excōicatōis vl̄ alias iudiciales ⁊ iuris lras deferē/
t̄.

tes verbis probrosis et quibusdam diris verberibus quos
dam etiam captiuantes alios interdum suis rebus teme
re publice spoliantes multipliciter afficiunt et tur
bant et impediunt citationum et litterarum executiones
in non modicam ecclesiastice libertatis contumeliam et
iacturam considerantes igitur malicijs hominum non esse ali
quatenus indulgendum hoc sacro approbante con
cilio durimus statuendum ut quicumque reus aut actor
per se vel per alium partem secum in iudicio pretendentes
aut nuncios citationes acta vel quoscumque proce
ssus iudiciarios deferentes per se vel alium verberaue
rit spoliauerit vel captiuauerit aut aliquid illorum ordi
nauerit excoicationis sententiam incurrat ipso facto a qua
non prius absoluat donec iudici et parti lese satisfecerit
cum effectu.

De foro competenti

Quonia plures ecclesiastici census et redditus sub
pena pignoratitia per incorporationem beneficiorum preparati
propter defectum administrationis iustitie per seculares iudices
in solutionum terminis non solunt. Idcirco statui mus
cum tales census et redditus sunt ecclesiastici, quod pro sint
etiam in defectum premissorum per censuram ecclesiasticam exi
gi dummodo iudici ecclesiastico legitime constiterit de
censu hominum quamquam se debitores censuum non submise
rint huic pene.

Irrefragabili constitutione sanctimus ut nullus
clericus clericum in civili vel criminali causa relicto
suo pontifice aut etiam quicumque laicus clericus super
personalibus actibus seu alijs causis ad forum ec
clesie spectantibus relictis ecclesiasticis iudicibus ad
iudices trahatur seculares. Alioquin si clericus fuerit

ipso iure causarum amittat in negotio civili. Et in criminali causa depositiois sententia non evadat. Si vero laicus fuerit siue citans actor sit siue reus reconueniens excoicationis sententia ipso facto incurrat. Iudex vero laicus qui scietur ad suam potestatem clericum seu clericos citari preceperit aut ipsos aduenire super his que ad forum seculari non pertinent presumpserit nisi exceptio declinatoria fori opposita legitime taliter citatos clericos ad forum ecclesiastici iudicis remiserit cum extunc falcem in messem alienam immittere puncaat sibi excoicationis sententia eo ipso sit restrictus. Et nihilominus sententiam si qua contra homines clericos tulerit decernimus esse nullam.

Ecclesiasticis iudicibus districtius inhibemus ne laicos ad instantiam quorumcumque clericorum vel laicorum pro causis secularibus seu mere civilibus ad suum presistorium citari faciant aut de cognitione causarum homines se aliquatenus intromittant nisi forte miserabilium personarum vel in defectu iudicis secularis nec contra iudices seculares clericus pro quibuscumque causis criminalibus vel civilibus personalibus nec etiam laicos super rebus vel possessionibus ecclesiarum quocumque titulo eas possideant ad suum iudicium faciant evocari et eos audeant iudicare. Alioquin tam ecclesiasticus quam secularis iudex metas sue potestatis excedens excoicationis sententiam inuadet. et actor laicus qui rerum indebite coram non sua iudice fatigauit et impensis ademptis. et super eadem causa decetero nullatenus audiat.

Quia nonnulli seculares iudices terminos proprie iurisdictionis transgredientes nec aduertentes quod nemo debet falcem suam immittere in messem alienam homines degentes in bonis ecclesie in preiudicium ipsarum ecclesiarum et personarum ecclesiasticarum ad sua iudicia pertrahere et penam nisi

puenerit infligere nō veretur ideoq̄ censuimus sta-
tuendū. q̄ nulli seculariū principū iudices pcura-
tores seu offi. q̄cunq̄ habitātes ī bonis eccliaz ad
sua iudicia p̄trahāt seu iudicent inuitos aut penas
ex causa quacunq̄ infligant eisdē sententiā maioris
excōicatōis si secus presūpserint ipso facto nisi ab
his cum effectu destiterint z infra vnus mēsis spa-
cium sic exacta restituerint incursuri quod ad eos q̄
ip̄sos protrahi seu citari p̄curauerint durimus ex-
tendēdū. Sentētieq̄ eorū si quas p̄tulerint viribus
nō subsistant q̄d si habitatores p̄dictos captiuauē-
rint vt eorū parerēt iudicio locus in quo tenebunt
ecclesiastico tādiu donec illos de ipsa captiuitate
dimiserint subiaceat interdicto.

De ferijs

Ut circa celebratōz festiuitatū sit eccliarū nostre
prouincie p̄cordia. Statuimus vt infrascriptis di-
ebus tantū clerici z laici debeant a seruilibus opi-
bus abstinere. Primo in festiuitatibus xp̄i vicz na-
tiuitatis circūcisionis ep̄iphanie ascētionis corpo-
ris xp̄i resurrectōis z p̄thecostes cū duobus dieb̄
īmediate seq̄ntibus necnō sancte crucis iuētōis et
exaltatōis z oibus diebus dñicis ī sex festiuitatib̄
sc̄tē Marie Vginis annūciatōis visitatōis p̄cepti-
onis purificatōis natiuitatis z assumptōis. Itē in
die angeloz q̄d dicit̄ festū sancti mihaelis. Itē in
festo natiuitatis sancti iohānis baptiste. Itē in die
bus apostolorū videlicet mathie philippi z iacobi
petri et pauli iacobi maioris bartholomei mathei
symonis z iude andree thome et iohannis euange-
liste trāsitus z diuisionis ap̄loz p̄dictoz. Itē in

diebus martyrum beatorum Stephani Innocentii laurentii
adalberti stanslai passionis causti. Item professorum mar-
tini nicolai. item marie magdalene elizabeth bedevi-
gis Katherine agnetis dorothee margarethe. Item
festum omnium sanctorum. Item episcopus patronorum festiuitates sue
ecclesie in sua diocesi sit facere celebrari. Item in diebus
beatorum marci et luce euangelistarum et quattuor doctorum
ecclesie gregorii ambrosii augustini et hieronimi quo-
rum festiuitates felicis memorie bonifacii papa ma-
dauit vniuersis ecclesijs sub officio duplici solenniter
venerari sic tamen vt populus in sua parochiali ecclesia diui-
no officio pauidito ad sua opera licita conuertat. Item quolibet
parochialis ecclesia festum patroni sui in cuius est hono-
re principaliter dedicataz anniuersarium dedica-
tionis die in sua parochia faciat celebrare saluis constitu-
tionibus et consuetudinibus rationabilibus cuiuslibet dio-
cesis. in festiuitatibus celebrandis.

Volens deus omnipotens nos in se cum nostris opibus que
escere diebus dominicis. ipse septimo die a suis opibus
nosceit queuisse sub exclusione beatitudinis precipiens in de-
calogo memoriter sabbata celebrare. quod bene distri-
cte precipiendo sub penis infrascriptis vniuersis christi-
fidelibus nostre prouincie Benezensi. mandamus hac sa-
cta synodo approbata vt in diebus dominicis fora ebdo-
madaria non ponant et posita reuocent. Alioquin que fori-
zationes predictas deinceps suabunt vel admittent post
lapsus sex mensium a die publicacionis statuti prentis sen-
tentiam excoicationis icurrant ipso facto. Sili modo precipien-
tes que fora annalia que nudine in vulgari iarmarclit
nuncupant dictis diebus dominicis et festiuis specialiter
beate marie virginis et apostolorum non ponant. Positaque in
fra vnius mensis spacium a tpe publicacionis constitutio

nīs presentis reuocent et ab hmoi negotiatiōibus
abstineāt. Et si secus fecerint extic rectores ecclia/
rū ac locorū i qbus pmissa seu aliqō iporū ppetratū
fuerit sine alia reqsitiōe supioris sub penis sinodali
bus et irregularitatis ptra faciētes excōicare teneāt.

De sequestratione fructuū

Statuimus q si ordinatio vacan. ecclie vlt alte/
rius bñficij eccliaſtici ex causā differi iconomus seu
pmedatarius i ea per epim vel p platū aliū ad quez
ptinet institutio ē statuēdus cui cura pmittat aiarū
q fructus i vtilitatē ecclesie expēdere aut futuris re
ctoribus fideliter teneat pseruare.

De inreiurando

Coiuratōes pspiratōes et colligatōes illicitas iter
personas eccliaſticas quocūq; mō fraude vlt inge/
nio oīno decetero fieri phibemus factasq; necnō iu
ramēta pmissiōes obligatōes et alia supradictis p/
stita l q decetero sup eis fieri ptigerit vel pſtari aut
eorū occasiōn. penitus reprobamus dissoluimus
atq; cassamus et eos q hmoi pmissiōes obligatōes
aut ēt iuramēta sub aliqbus etiā pecuniarijs l alijs
penis fecerūt aut etiā pſtiterūt ptinus absolūtes
ipos decernimus ad obseruatōez p iuratiōnū obli/
gatiōnū et pspiratiōnū ipsaz vlt solutōz aliquaz pe
naz siue pecuniaz aliquat. nō teneri. Statuētes q
q in talibus decetero inuēti fuerint excessisse pter ex
cōicatōez quā ipso facto incurrāt a suis diocef. aut
suis supioribus p priuatōz ppetuā aut ēt tpalē bñfi
ciorū q obtinēt et alias penas taliter castigēt qd pe
nā eorū alijs transeat in exēplū et terrore quā pstitū

tionē quātū ad penas iponēdas ad p̄motores me/
diatores predictarū p̄iurationū colligationū p̄spi
rationū iuramētōz vel p̄missionū z obligationū p̄/
dictarū extēdi volumus z mandamus.

Audiuimus z miramur quō ad hec vsq̄ tēpa sit
neglectū z in oibus cathedralibus eccl̄ijs vel etiā
alijs Benezēn. puicie nullū p̄stat a p̄tōficibus vel
canoñ. iuramētū de iuribus l̄ p̄suetudibus ip̄ius ec
clesie obsuādīs vl̄ de p̄silijs eccl̄ie nō reuelādis vl̄
q̄ obeē potius p̄nt q̄ prodeē vñ p̄tigit vel p̄tingere
forte posset. q̄ aliq̄ p̄tōfices ep̄i iura eccl̄iaz suarū
nō solū nō obseruāt sz suis parētibus z alijs largi/
untur vel ea alijs modis minus prouide alienāt z
q̄ aliq̄ i canonicos iā recepti i p̄silijs z curijs prin
cipū vel alioz etiā existētes ip̄s eccl̄ijs z ip̄ozū
ep̄is indebite se opponūt z p̄silia eoz reuelāt in ec
clesiarū p̄iudiciū z grauamē. Volētes igit in h̄mōi
p̄tōficibus z eccl̄ijs p̄uidere mādamus z decete
ro postq̄ ep̄s fuerit p̄secratus anteq̄ a capitulo suo
recipiat in ecclesia cathedrali cū honore z solēnita
tibus p̄suetis z canonicus añq̄ ei stallū vel locus
in capitulo assignet prestent corporaliter iuramētū q̄
ip̄i iura z p̄suetudines z rōnabiles antiquas z ap
probatas ip̄ius eccl̄ie proposse z bona fide serua
būt z q̄ p̄silia capituli vel pontificis que eis fuerit
reuelata ad eozū damnū vel p̄iudiciū nulli pandēt
z qd̄ iura z possessiōes eccl̄ie directe vel indirecte
nō alienabūt imperpetuū vel ad tempus sed alie
nata idebite ad ius z proprietatē ip̄ius eccl̄ie oī/
bus iustis modis l̄ rōabilibz q̄bus poterit reuoca
būt qd̄q̄ p̄tōfices fr̄es suos scz p̄latos z canoñ. su
arū eccl̄iarū cathedraliū z iura ip̄ozū vi n̄ opprimēt

nec aliqd ipoz sine iudiciali snia absq̄ consensu ma/
ioris ⁊ sanioris ptis sui capli p se l' p submissas pfo
nas captiuabūt aut molestiā inferāt corpalēz quoz
usq̄ a pdictis p̄stita fuerint hmōi iuramēta nec pō/
tifer ad eccliaz cū solēnitate debita a caplo admitta
tur nec canonico stallū in choro l' locus in caplo as
signet nec aliqd i fructibus p̄bēde sue p̄cipe pmittat

Volētes vt negocia eccliaz n̄raz p̄modius va/
leāt ptractari sub excōicatōis pena quā in p̄trafaci
ētes pferimus i his scriptis p̄cipimus vniuersis et
singlis cuiuscūq̄ status p̄ditōis aut p̄eminētie exi/
stāt q̄ ad ptractāda hmōi eccliaz negocia nobiscuz
ordinati d̄inoscūt quatenus secreta tractatū n̄ro
rū q̄ p secretis ip̄is in dicta fuerint a p̄tifice v' capi
tulis ipoz inuolabiliter debeāt obsuare nulli vn/
q̄ ea nutu verbo aut facto aliquatenus ppallando
hāc aut decreti ⁊ ordinatōis n̄re sniaz ita i ordinan
dis sacre sinodi negocijs volumus obseruare vt et
ad p̄riculariū capituloz tractatus extēdat ⁊ si q̄ rep
ti fuerint ⁊ legitime p̄uicti b̄nificijs si q̄ h̄nt p̄uēt.

Cū ne dū a malo s̄ ab oī mali sp̄e apls p̄cipit ab
stinere sacerdotis cū sit officiū nō solū errat a legis
diuīe mēsurā corrigere s̄ etiā occasionē ceteris pec
candi subducere toto posse. Nō sine temeritatis au
dacia ⁊ exēpli p̄niciē nōnulli sacerdotes vt rex ma
gistra nos docuit exp̄iētia dū laicis q̄buslibz testes
p̄ducēdi corā iudicibus imineat necessitas ab eis dē
re q̄siti iureiurādo certis p̄sonis quas idem laici ve
lint i testimoniū p̄ducere fidē faciūt de iusticia p̄du
cētis. cū tñ nec ip̄is p̄gruat sine proprioꝝ epoz licē
tia iurare i manibus laicoꝝ nec ip̄i producēdi quibz
bus sic p̄ sacerdotes hmōi fuerit facta fides p̄sit est

se testes idonei s; anceps subeūt piurisi si eisdē du/
bitātibus de iusticia i re ita foret. Quare oibus taz
sacerdotib; q̄ clericis z etiā laicis ihibemus quat
tenus decetero nullus ipoz tlia p̄stet iuramēta cuz
piurijs viā aperiāt scādalis z pctis. Presbyter at
si fuerit i hoc facto reptus culpabil' carceri mācipe
tur laicus x̄o excōicatōis snia ptollat. Letoz pra
uā illā p̄suetudinē reprobamus p quā in seclari iu/
dicio sup p̄fessiōibus audiēdis nobiliū q̄ p̄pere co/
rā certis iudiciibus i termis ipis p̄fixis artant qua/
dā ficta egritudine pducūt i testimoniū sacerdotes
cū figmētū circa p̄nie sacramentū p̄tineāt reproba/
mus ihibētes ne ipsi sacerdotes z p̄fertiz curati va/
dāt ad hmōi termios laicoz iuramēta p̄stādi p̄p̄m
sibi p̄missum i cura aiaz z de administratōe spūaliuz
negligendo.

De fide instrumentozū

Lū ex eo q̄ pleriq; rudes z ignari p se p̄thocolle
z istrumēta facere nesciētes. z alij se notarios publi
cos mentiētes p̄ficere istrumēta presumūt ex q̄bus
plurima icomoda z pericla oriunt q̄bus nos obui
are volētes p̄hibemus ne p notario publico quisq;
se gerat v' quis istrumēta p̄ficiat añq; de creatione
sua loci diocefano l' eius officiali aut caplo cathe/
dralis ecclie fecerit plenā fidē p̄trariū faciēs excōi/
catōis sniaz incidat ipso facto. z istrumēta p eū p̄fe
cta sint irrita ipso facto. Postq; aut per ordinariuz
loci l' officialē suū v' caplm fuerit approbatus z ad
officiū suū admissus lris sup hmōi admissione sua
expeditis nomē signūz manū suā ad matricā ecclie
inscribat q̄ postea mutari nō possent. Et nihilomi/
o

nus iuramentū super veris et fidelibus instrumentis per eū pficiēdis et mēbranis seu albis cartis dūta/ rat subscriptis et signo suo signatis sub pena sibi nō dandis i manibus dicti ordinarij vlt offi. sui aut ca pituli de nouo faciat atq; pster. Et si aliq; clericus vel laicus talē nō approbatū p notario publico in domo sua manu tenere fouere vlt defensare sciēter p sumpserit pena decē marcaruz puniat fabrice eccle sie cathedralis applicāda et si ipius instrumentis sciē ter vsus fuerit penā excoīcatōis incurrat ipso facto Itē statuimus q; si aliq; vel aliq; notarios appro/ batos p̄munis super factis et gestis corā ipis super q̄bus req̄siti fuerint maliciosez i fraudē iusticie req̄/ rētis et instrumentū petētis, instrumenta pficere phibue/ rint tāq; p̄cussores iusticie archieps et epi puīcie i viginti inferiores No clerici vel laici in decē flor, au ri hungaricalis p fabrica eccleie cathedralis appli/ candis, quā penā ordinarij ab inferioribus, capitulo vero a pontificibus erigere teneant. Qd si p̄ntifex ipsaz penā soluere p̄tradixerit a tpe monitōis p ca/ pitulā infra menses, extūc auctoritate huius stabili suspēsiōis sniam ab ingressu eccleie incurrat ipso fa cto qua solutione facta sit relaxatus.

Insuper statuimus q; hmōi notarij aliqua sola/ ria nō exigāt vltra debitā seu excessiuā nisi per ordi nariū loci l suū officialē fuerit taxata. Et si secus fe cerint arbitrio iudicis puniant.

Tertius liber de vita et ho
nestate clericorum.

Quia sicut plati quosq; sibi subditos dignitate et auctoritate p̄cellūt ita moribus vita habitu et cō/

uerfationis honestate precellere et precedere debet
eosdem cum eorum vita si sit bona et amplius si sit ma/
la trahatur a subditis in exemplum. statuimus quod ipsi pre/
lati coronam et tonsuram maiorem tamen quam alij clerici in/
feriores patentibus auribus circulariter deferant ab/
omni excessu in capillis et defectu notabili in coro/
na protinus abstinentes sic enim seruantes in predi/
ctis subditos credimus reformari pro habitu suo
deferant similiter camisias albas siue Kolrethas et
presertim cum in publico extra secreta habitatois eo/
rum ipsos contingerit ire aut stare exceptis casibus in
iure expressis et necessitate imminente sub pena decem
florenorum auri hungarici totiens quotiens non fece/
rint premissa per metropolitanum exigenda pro fa/
brica ecclesie applicanda. capitulum vero deferat
transgressorem.

Statuimus et inuolabiliter obseruare precipimus
quod omnes et singuli de aliquibus religionibus siue ordi/
nibus ad pontificalem dignitatem assumpti aut in postea
assumendi illius religionis siue ordinis de qua vel
quo assumpti fuerint vel decetero assumunt habitum
tam in vestibus quam in calciamentis et quibuscumque ali/
is toto tempore vite sue deferre teneant aut deferant in pu/
blico et secreto. nec habitum illum tempore ullo dimitt/
tant aut vestes calciamenta vel aliqua deferant in co/
lore forma aut materia contraria vel dissimilia religi/
oni sui ordinis supradicti.

Clerici officia vel commercia secularia non exerce/
ant maxime inhonesta thabernas proorsus euitant
nisi forte causa necessitatis in itinere constituti cho/
reis et publicis spectaculis non intersint coronam et ton/
suram habeant congruentem et calceos rubeos si deferant

contrariū faciētes ad arbitriū ordinarioꝝ puniant et
vt clericorū mores & actus i melius refoꝛment sti-
nēter & caste viuere studeāt vniuersi p̄sertim i sacris
ordibus p̄stituti, quatenus i p̄spectu dei oīpotētis
puro corde & mūdo corpe valeāt ministrare, Quicū/
q̄ aut̄ p̄pter viciū incōtinētie a suo plato suspēsus
p̄sūpserit celebrare diuina n̄ solū ecclīasticis b̄nifi-
cijs spoliēt verū etiā p̄ hac duplici c̄lpa p̄petuo de-
ponat nec credat aliq̄s posse p̄ aliū cū talibus cele-
brantibus nisi per romanū p̄tificē dispensari.

Inter ceteros clericorū & prelatoꝝ excessus hoc
maxime inoleuit q̄d sp̄reta i vestibus forma ecclīasti-
ce honestatis plurimi delectāt eē defoꝛmes & cupi-
unt laicis p̄foꝛmari q̄d q̄ mēte gerūt habitu p̄fitent̄
Un̄ p̄ter cetera q̄ circa vestes tonsurā & hitus cle-
ricorū tā i formis q̄ in coloribus atq̄ comā seu ca-
pillos vitāq̄ & honestatē clericorū iura statuunt & q̄
numiū colapsa tā in secl̄aribus q̄ in reglaribus sa-
cro approbāte p̄cilio inouamus & precipimus dili-
gētius obſuari, illū sp̄cialiter abusuz eodē approbā-
te p̄cilio decreuimus penitus abolēdū q̄d in q̄bus/
dā ptibus nōnulli clerici & p̄sone ecclīastice secula-
res & reglares, etiā q̄ magis detestamur p̄lati eccle-
siaꝝ manicas ad cubitū pendētes & longas cū ma-
gna & sūptuosa supfluitate vestes etiā scissas retroz
in lateribus cū foꝛratinis vltra oram excedētibus,
etiā i scissuris deferūt cū talibus i ecclījs cū super-
p̄llicijs aut alijs vestibus ad cultū dei & officium
ecclīasticū ordinatis etiā intra ecclīas ip̄as i q̄bus
b̄nificiati existūt nō verent̄ diuinis officijs interesse
hāc vestiū defoꝛmitatē i q̄buscunq̄ p̄sonis ecclīasti-
cis reprobamus ac vsuz taliū ihibemus, **Cōtrariū**

aút facientes vt trāsgressores canonū puniantē spēa/
liter statuētes vt quicūq; bñficiatus aut officiū in ec/
clesia gerens i habitu hmōi diuinis officijs p̄sūpse
rit interesse p qualibz vice a pceptōe puentuū eccle
siasticorū p menses nouerit se suspēsus, fructusq; illi
fabrice illius eccleie applicent.

Claustra monialiu nullus clericorū vl etiā mo/
nachorū sine cā honesta ⁊ bono testimonio introeat
Alioqñ p̄latus suus ipm debite subiciat vltōi, ne/
q; em̄ moniales de suis egrediant̄ monasterijs nisi
monasteriorū necessitas id exposcat ⁊ velate icedāt
Illis aút tm̄ ob hāc causaz egredi liceat q̄bus mi/
nistratio ē p̄missa, vl q; a supiore hoc accepint hoc q;
dē nō de illis monialibus q; clause sūt itelligi volu
mus cū illis exire oīno n̄ liceat, S; illis q; sine clau
sura vitā ducere p̄sueuerūt laxiorē, statuimus insu
per vt i singul̄ monasterijs fenestre platorie dupli/
cata habeāt ferramēta, Et vt moniales suis p̄posi/
tis ⁊ prelat̄is i rebus licitis ⁊ honestis obediāt nec
cuiq; p̄ter eorū licētiā sua p̄fiteant̄ pctā, Ipsi aút p̄/
positi seu p̄lati claustra monialiu nullo mō intro/
eāt nisi magna ⁊ euidēs cā necessitatis id exposcat.

Insup interdiciamus oibus clericis portare an/
nulos nisi sint p̄lati aut alij q̄bus hoc p̄petat ex of/
ficio dignitatis vl priuilegio sedis aplice spēali cō
suetudine i hoc p̄traria nō obstāte q; si q̄sp̄ia taliter
ānulū portās inuētus fuerit auferat ei ānulus per
sui ordinariū ⁊ nō reddat eidē imo idē trāsgressor
clericus etiā tantū dē ad valorē illius ānuli i rebus
alijs cogat paupibus erogare, clericus aút q; annu
lū dare diocesano vel p̄dictā quātitatē soluere con
tempserit ab ingressu eccleie arceat donec annulum

reddat et penam soluat predictam. Et similiter de cultellis longis precipimus obsuari nisi tales sint in itinere constituti vel inimicitias habuerint manifestas.

Cum domum domini deceat sanctitudo, iure quoque canonico statutum existat quod ad ecclesias ingressus debeat esse humilis et deuotus, statuimus ut quis prelati, canonicus, altaris, vicarius cathedralis ecclesie nisi supplicatus extiterit in eandem ecclesiam ad audiendum diuinum officium non audeat intrare et introeundo chororum sacris solennibus deuotis orationibus insistant cessent proflia cessent vana multo fortius sedita et prophana colloquia cessent risus et fabulationes mutue postremo quicumque alia que diuinum prestant turbare officium aut oculos diuine maiestatis offendere et populum scandalizare ne ibi deest occasio peccandi ubi peccatorum venia est postulanda, contrarium faciens si sit prelati, canonicus aut altaris per episcopum aut vicarium suum, Si vero vicarius vel altaris per decanum aut vicedecanum pena indigna castiget. Item ad tollendum scandalum laicorum statuimus quod nemo predictorum utat supplicibus sericeis nec capucibus et mitris magnis sed duntaxat dalmaticis et biretis paruis et si placuerit per necessitate federatis, vicarij vero et altaris mansionarij psaltaris similiter utantur dalmaticis de asperiolis et alij intitulati vel nigri agnellis.

Item quod sacerdotes et campanarij et sanctuarij cathedralium et collegiarum ac prouentualium ecclesiarum que sacerdotibus ad altare circa baptismum deportatōem olei et corporis domini ad infirmos assistunt iuxta quod eorum officium requirit ministrant, super vestimenta sua supplicibus utantur, sacerdotes videlicet supplicibus et campanarij camisijs albis quod districte precipimus

obseruari quasq̄dē camisias cāpanarior̄ z suppilli
cia sacerdotū plebanus cuiuslibet prochie vel vitri
ci eccliarū quādo z quotiēs fuerit necesse de elemo
sinis que in prochijs p̄nt haberi. Alioquin de suis
pprijs sumptibus compabūt.

De cohabitatione clericorū z mulierum.

Quāuis fornicatōis crimē inter cetera crimia sit
detestabilius clericis vtpote qz inter ceteras virtu
tes principalit̄ carnis p̄tinētia p̄fitent̄, multi tñ cle
rici sue salutis imemores z professionis nō solum
temptatōibus victi desideria carnis perficiunt sed
etiā temptatōz preueniunt, dum ne frustra temptē
tur in domibus pprijs vel vicinis paratas ad ma
lum fornicarias nutriunt mulieres. Hos igitur ne
crimen ipsum videamur per tollerantiā approba
re om̄es clericos q̄ decetero ī domibus suis suspe
ctas mulieres vl̄ etiā extra domos ī sua p̄curatio
ne publice detinēt p̄cubinas si sunt beneficiati mo
nitōz canonice nō destiterint z in hoc p̄tinaces re
p̄erti fuerint z rebelles, extunc p̄ prima vice agere
volentes mitius cum eisdē pena sinodali per suos
superiores percellant. Si vero qđ absit se minime
de sua incōtinentia correxerint forsan easdem vel
alias concubinas aut suspectas feminas scelestius
reassumendo, extunc per vnum mensesz artis carce
ribus deputentur. Sed si qđ absit meretricia facie
indutus nec a sua scelerata consuetudine z peccan
di libidine desistere voluerint, extunc tanquā in
corrigibilis beneficio seu beneficijs eccl̄iasticis
si q̄ obtinet sit priuatus ip̄o facto, sin aut̄ b̄n̄ficiatus

nō fuerit per vnū annū carceribus deputetur quo
lapso de dioc. tanq̄ scādolosus expellat inabilisq̄
fiat i illa dioc. in qua tm̄ scandalū p̄misit ad execu/
tionem presbyteralis ordinis ⁊ ecclesiastica bene/
ficia obtinenda.

De clericis nō residentibus

Nullus clericus curā hñs aniaz nre puincie in
quouis ordie p̄stitutus peregrinari extra suā dioc.
presumat absq̄ diocesani sui licētia sp̄ali qua peti/
ta ⁊ obtēta idoneū p̄sbyter loco sui reliquat quem
diocesanus approbet. Et interiz sibi p̄mittat curā
aiar. q̄ si q̄s vltra sex mēses se a suo bñficio absen/
tare p̄sūperit curā aniaruz habente extunc a per/
ceptōe fructuū beneficij suspendat fabrice eiusdem
ecclesie applicādoꝝ. q̄ si stante illa suspensiōe per
alios sex mēses nō redierit ipso facto sit priuatus.
Et tunc patroni liberā alios presentādi habeāt fa/
cultatem.

De institutionibus

Hoc sacro approbāte cōcilio decernimus q̄. e.
vltimū de elec. li. vj. de cridis añ istitutōz ⁊. c. Luz
inhibitōe de clandestina despōsatōe de bānis ante
copulā p̄mittendis ad vinguem obseruet.

Presentis cōstitutōis auctoritate sacro appro/
bante p̄cilio inhibemus ne q̄s archiep̄atū ep̄atū di/
gnitatē aliquā iseriorē p̄sonatū prochialē eccliaz cū
cura vel sine cura beneficiū aliq̄ ecclasticū seu ali/
cuius predictorū admistratiōē vel detentiōē de
manu laicali recipe vel iam recepta tenere sub quo
uis colore presumat. Si q̄s aut cōtra fecerit ad sic

receptū beneficiū eo ipso, et nisi locū quē sub crimē
tante inobediētie, tanteq; ambitōis taliter iam re/
cepit vel i futurū recipiet, resipiscendo deseruerit li/
beraliter infra duoz mēsiuz spaciū a publicatōe cō/
stitutōis pntis quo ad iam recepta a receptōe vero
tpe quo ad ea deinceps ptinget sic recipi numeran/
dum ad qdlibet aliud inabilis ipso facto reddat, ita
vt ad dignitatē vel beneficiū aliqd ecclesiasticū nul/
lo vnq; tpe absq; dispēsatione aplice sedis vel no/
stra vel successorū nostrorū eligi valeat vl assumi, in
sup vt quantū excesserit pena docente cognoscat, si
quā dignitatē psonatū vel bñficiū aliqd cū cura vl
sine cura sit recipiēs vl detinēs vt pmittit nō dimit/
tens, canonicē forsan obtineat ea vl eo sic pntis cō/
stitutōis vigor ipso facto priuatus. Indignū enim
fore censemus vt ecclesie bñficio gaudeant q eā taz/
nephandis ausibus despectui habuerūt. Inungi/
mus quoq; in virtute sancte obediētie necnō sub ex/
cōicatōis pena p̄cipiendo mādāmus oibus et sin/
gulis tam clericis q̄ laicis rusticis iobagionibus
vasallis castellanis comitibus et officialibus alijs
quocunq; mō subiectōis astrictis dignitati psona/
tui vel beneficio taliter occupato qd occupatori vl
detentori predictis in nullo pareant vel intendāt.
Qui vero temere p̄tra fecerit, si vniuersitas fuerit
interdicti si autē singularis psona excōicatōis sentē/
tie se nouerit subiacere.

Statuimus q̄ psona ecclesiastica quecūq; regula/
ris aut secularis in dignitate psonatu officio seu ec/
clesiastico beneficio quocunq; p̄stituta nō instituat
vel ad illud p̄firmet nisi antea de obedientia et reue/
rentia suis superioribus ipendenda et mandata ipso

rum exequēdo ⁊ q̄ nō alienabit bona bñficij ⁊ illicitē alienata ab ip̄o p̄posse ad ius ⁊ p̄prietatē reuocabit corpale p̄stiterit iuramentū.

De sede vacante

Quoniā nōnunq̄ p̄tingit q̄ ad vacantē ep̄atus v̄l aliā prelaturā seu q̄dcunq̄ aliud beneficiū duo in discordiā eligunt ⁊ alter qui minore iure patitur nititur vt eum cui maius est acq̄sitū p̄ potentia vel tediū fatigare ⁊ exhaurire possit attrahit fauorē potentū laicorū quibus vt eū iuuent ⁊ assistant p̄missi ones facit de beneficijs eorū filijs conferendis ⁊ de iuribus ⁊ libertatibus ecclie remittēdis. nos huic morbo occurrere volētes remedio salutari p̄nti statuto h̄mōi p̄missores ⁊ potētū attractores ip̄osq̄ laicos ip̄o iure volumus excōicatōis sn̄ia eē inodatos ⁊ nihilominus eū fore ieligibilē ad h̄mōi dignitatē

Quicūq̄ defuncto ep̄o v̄l aliquo alio bñficiato curato v̄l nō curato etiā religioso cui ius nō p̄petit p̄suetudine vel alio iure relicto ab eo autē sede vacante bona ecclie occupauerint ip̄o facto quā nūc in talem ferimus sn̄iam excōicatōis incurrat.

Lū bona decedētū clericorū i vsus ecclie sue eccliesiarū quaz fuerūt ip̄i clerici p̄uerti v̄l futuris successoribz de iure debeāt reſuari decernimus statuēdo q̄ nullus p̄onus clericus ꝛ laicus aut quis alius res seu bona rectorū eccliesiarū seu quorūlibz clericorū viuorū aut decedētū occupare rape ꝛ in vsus suos p̄uere p̄sumat q̄ autē id ceca cupiditate reptus fuerit pegisse excōicatōis vinclo se nouerit inodatu

De rebus ecclie nō alienādis

Indemnitatibus ecclesiarum puidere volentes statuimus vt cathedralibus collegiatis et parrochialibus ecclesijs prelaturarum et prebendarum et ceterorum officiorum et ministeriorum ac bonorum ecclesie omnium reddituum et puentium in quibus villis ex nomine et in quibuscumque rebus seu decimis consistant et quid ad cuiuslibet dignitatis officium prebendam seu dispensationem pertineat sub sigillis maioris prelati ipsius capituli habeatur in sacristia ecclesie fidelis conscriptio vt saltem nouus prelatus canonicus vel minister per huiusmodi scripturam de suis iuribus et puentibus informatus valeat per suum predecessorem deperdita vel neglecta restaurare. Sicut libri ornatus calices et cetera clenodia et ornamenta ecclesie registrentur et saltim de anno in annum reuideantur per seniores de capitulo vt appareat si qua per improvidentiam ministrorum sunt distracta vel eorum diligentia acquisita.

Prohibemus insuper ne inferiores prelati absque archiepiscopi et episcoporum in quorum diocesi consistunt nec episcopi absque archiepiscopi nec archiepiscopus absque sedis apostolice licentia specialiter nec administratores bonorum ecclesiarum vacantium vel alia ex causa legitima superioris officio deputati sine consensu maioris et superioris partis capituli aliqua de bonis immobilibus vel rebus preciosis mobilibus aut iuribus ad monasteria siue ecclesias suas spectantibus nisi in casibus a iure permissis alienare donare vendere obligare perpetuum vel emphiteoticum tractum facere presumat, quod si contrafecerint pro irritato habeantur, et alienantes se inferiores prelati sunt a suorum ordinum. Archiepiscopus et episcopi a pontificali um ordinum executione eorum sint suspensi, quam

suspensione superiores et ordinarij alienationis alienatis prius ad ius et proprietatem monasteriorum et ecclesiarum reuocatis vel alias idemptitati ipsorum monasteriorum et ecclesiarum p[ro]uiso valeant relaxare.

Itē de rebus ecclesiarum ornatu nulli priuate persone ad obligandum aliqua p[ro]cedant et si aliquibus sunt p[ro]cessa illa infra menses redimere et ecclesie restituere p[ro]pellant

Itē statuimus vt p[ro]uētus annui in quibus sunt sp[eci]ales redditus fabricę aut ea quę p[ro] fabrica p[ro]tribuunt donant aut legant vni vel duabus personis fidedignis in singulis ecclesijs p[ro]mittant quę eos ad opus ecclesie commertent vtiliter et singulis annis iustā de ipsis et certam caplo aut plebanis reddant rationes.

De emptione et venditione

Si quis emerit aialia l' alias res p[ro]datas cum in p[re]donis ius succedat ad restitutōem eorundem p[ro] cęsuraz ecclesiasticā p[ro]pellat emptor No vel venditor quę alter p[ro]decipit in legitimo pondere vel mēsurā aut quę sciēter ignorāti rem vendi derit viciosaz penitere nō p[ro]t donec satisfaciatur taliter damnū passo.

Expiētia certa didicimus quę ex pluralitate scultetorum frequenter p[ro]tingit bona ecclesie defrari. statuimus vt i bonis ecclesie quibuscūq[ue] vnus scultetus dūtarat quę bona regere valeat habeat. si aut scultetus plures filios habuerit eo decedente potior filius ad regēdā scultetiā eligat quę fratrib[us] iuxta taxā scultetie de certa pecunie quātitate scōm quę quęq[ue] ps pecunie p[ro]tingit soluere i certo finio p[ro] dñm ville. statuto sit astrictus alias si i soluēdo nō fuerit alteri extraneo de cōsensu tñ dñi oēs frēs extūc eandē scultetiā infra spacium vnius āni vēdere inexcusabiliter teneant.

Et cet̄tra temeritatis hūane audaciā legaliter sit
pūsum vt reglis diuine ⁊ hūane legis p̄tēta ad eden
dū nonas formas mīme depropet nō cessat tñ hūa
na cupiditas fabricare p̄tinue p̄mēta fraudiū de q̄/
bus primū circūuenit atq; fallit hinc ē q̄ licz reem/
ptio nō sit legi diuine l' hūane p̄traria circa ip̄am tñ p̄
pter caliditatē ⁊ sutā multipliciter oberrat. Quod
circa volētes subditos nre puincie insolido ne va/
cillēt circa p̄tractus hmōi reponere declaramus q̄
reemptōis p̄tractus cēseri debeat licitus. Bū ⁊ qñ
sicut i emptōe ita ⁊ i reemptōe empte rei p̄ciū ade/
quat vl' modicū plus ascēdet dūmō cēsus p̄stitutus
sit i re fructifera vt puta domo agro villa silua lacu
⁊ silibz ⁊ piculo subiaceat emptoris. P̄tāsq; reemē
di remaneat libera ap̄d primū venditorē ⁊ nō em/
ptorē, modicitatē aut illā ne locus fraudibus pate
at. Relinq̄mus arbitrio ep̄i ordinarij vel ipsius vi
carij moderandam.

De pignoribus

Veritatis organo dñice vocis emisso d̄r mutuū
date nihil ide sperātes volēs veritas patēter oñde
re, q̄ mutuū qd̄ ex sui natura sit gratuitū in extenua
tionē substātie primi l' ipsius dispendiū nō p̄cedat,
p̄tra qd̄ p̄ plurimi faciūt q̄ rōe mutui locupletari cō
tendūt cū alterius detrimēto dū obligatōes super
certa quātitate pecunie i villis p̄rtis siluis pisci/
nis nemoibus domibus l' alijs rebus recipiūt de
q̄bus q̄uis sortē aut capitalē pecuniā ⁊ qñq; plus
ex mutuo dataz leuauerit seu p̄ceperint i pecunijs
vel fructibus, nihilominus priorē req̄rūt pecunie
quātitatē vñ nos attendētes q̄ yltra sortē recipe ex

mutuo manifestā ptineat vsurariā prauitate. Quis
et singulos tā spūales q̄ seclares cuiuscūq; gradus
status pditōis aut p̄minētie existāt eē vsurarios q̄
tali pposito mutuāt pecunias qd̄ aliqd̄ recipiāt vl
tra sortē et marie si cū effectu recipiāt declaramus.

Ad oēm dubitatōis seu q̄stiois amputādā ma
teriā. statuimus vt si q̄s pdiū suū cui ius attinet pa
tronatus cui q̄ ipignorauerit indistincte ius p̄ntan
di apud ip̄m obligantē remaneat. Etā si hoc nō ex
primat cū tale ius spūali ānerū estimari nō possit et
ergo i sortē neq̄at p̄putari cū sp̄ fructus rei pignora
te i sortē debeāt p̄putari iuxta canonicas et legitti
mas sanctōes.

De testam. et vlti. volūtatibus

Clericus de puētibus āni gr̄e vl̄ alias de rebus ec
clesie acq̄sitis p̄cubine suel̄ filijs ex fornicatōe ge
nitis q̄cōs penitus n̄ reliquat qd̄ si fecerit legatū nō
teneat et qd̄ taliter ē relictū ecclie applicet.

Cū tā de p̄suetudie q̄z p̄uilegio ml̄traz eccliaz
ac ēt ex statutis eorūde p̄sone eccliaſtice curate et nō
curate d̄ bonis ex fructib; b̄nficioz suoz p̄gregatis
p̄ ip̄oz arbitrio i extrema volūtate sua facere p̄sue
uerit testamēta. Nos sacro hoc p̄cilio approbante
hmōi p̄suetudinē salutarē ad totā n̄faz p̄uinciā am
pliātes. statuimus q̄ deiceps clericis curatis et nō
curatis testādi libera sit facultas. ita qd̄ ad ip̄oz te
stamēta duos sacerdotes si fieri poterit p̄uocēt aut
alios p̄bos viros p̄ quos possit de ip̄oz p̄stare vo
lūtate. q̄ si executorib; mīme deputatis aut qd̄ ab
sit itestari decesserit p̄ p̄latos ip̄oz l̄ q̄bus hoc sp̄ca
liter p̄miserit et q̄bus ip̄i imēdiate subsūt p̄dicta te

stata iuxta voluntatē testatoris dispēsent, ab itestato
No relicta primū salutis debitis p defūctū ptractis
ac familia q̄ eidē dū viueret fūiebatz exequijs p aia
defuncti expeditis vna ps p fabrica dicte ecclie cui
defūctus p̄erat, scōa ps p aia aut āniuersario defū/
cti deputet residuū No vsui successoris fidelit̄ p̄fue
tur, qđ si platus q̄ p̄missa derelicta distribuere obu
it l̄ sub cuius testimonio distribuēda fuerāt vl̄ sucef
for i bñficio aut quis alius cupide aliqd de p̄missis
testatis aut ab itestato relictis vsurpare directe l̄ in
directe p̄sūperit duplū i illos vsus i quos p̄uertē/
da fuerāt de suis pprijs ad pios vsus p̄uertat z ni
hilominus si successor fuerit z p̄missa violauerit ex
tūc p̄te ip̄z p̄cernēte ip̄o facto sit priuatus z fabrice
dicte ecclie applicet.

Præterea statuta locoꝝ q̄ hñt q̄ nullus vltra cer
tā sūmā ecclijs l̄ clericis donare seu legare audeat i
vltima voluntate irrita idicamus cū iniqtatē p̄tine/
ant z testādi pimāt libertatez, Cōditores No hmoī
statutoꝝ ac eisdē vtētes canonica arceāt disciplina
Inuigilēt insup ordinarij circa executores testamē
toꝝ z vltimaz voluntatū z p̄tra illos q̄ eas ipediūt
quouis mō vt ip̄e voluntates extreme isra tps testa/
toris arbitrio limitatū effectui mācipet l̄ si testator
executōis terminū nō p̄fixit ip̄a executio vltra vni/
us āni spaciū nullatenus proget, Executores etiā
vltimaz voluntatū de bonis defūcti se nullatenus
intromittāt donec de eisdē inuētariū fecerint sub fi
de dignoꝝ testimonio p̄sonaz.

Ad hoc q̄ qđā in q̄busdā partibus consuetudo
imo corruptela detestabilis obseruat videlicet qđ
tam laicus q̄ clericus in lecto egritudis p̄stitutus

ultra certā sūmā iuxta locū illius consuetudinē limitatā nec p̄iis locis nec p̄sonis eccl̄iasticis p̄ aie sue remedio ⁊ salute aliqua possit ordinare legata. Cōsiderātes h̄ vicibus iā repetitis p̄dictā consuetudinē ⁊ sacris canonibus ⁊ secularibus etiā legibus obuiare cū oīa iura clamāt q̄ vltia volūtas ⁊ vltimū hominis testamētū inuolabile pseueret. Et nihil sit q̄ magis hoībus debeat quā vt extreme volūtatis liber stilus existat eandē consuetudinē deo odibile aīabus ⁊ moribus bonis inimicā auctoritate huius sacri concilij penitus reprobamus firmiter statuētes vt vnicuiq̄ quē iura a testamētōz nō p̄hibēt factio ne ī sanitate vel ī lecto egritudinis p̄stituto legādi disponēdi ⁊ ordinādi de bonis sibi collatis circa pia loca ⁊ personas eccl̄iasticas dūmō legitimas non p̄treat successores libera sit facultas. volētes ⁊ p̄cipiētes districte vt p̄ locoꝝ ep̄os ⁊ ceteros p̄latos iurisditōez h̄ntes vniuersi clerici tā religiosi q̄ seculares ⁊ laici īpediētes defunctorū legata seu vltias volūtates p̄ excōmuni. ī p̄sonas ⁊ interditi loca sentētiās canonica monitōe p̄missa ferēdas ab h̄mōi īpedimētis desistere p̄pellant ad quoz executōez et debitas aggregatōes p̄cedētes tpe faciēdas ep̄i ⁊ p̄lati ad quos testamētōz defensio vtroq̄ iure suadēte dinoscūt p̄tinere beniuolos se exhibeāt ⁊ paratos ne h̄mōi negligētia de eoz manibus in die stricti iudicij requiratur.

De anno gra
in statuto 10.
qm. iude lib.
primo. ca. iij.
Arti. vij. §. statutū.

De anno gratie.

Licet alias p̄ bone memorie Jacobū archiep̄m
Bnezneñ. p̄decessorē n̄rm salubriter fuit institutus
p̄pter salutē aīaz p̄latoz ⁊ b̄nficiatoꝝ quozūcunq̄

ac ppter solationē amīcorū ⁊ suitorū eorū dē p mo-
tē ipōz desolatorū vt cū q̄s de clero bñficiatus dece-
deret fructus primi anni p debitis ipius suitorū
⁊ amicis eius dēt alijs pijs caus⁊ ⁊ exequijs p illius
anni circulū faciēdis p eū quē ad hoc executorē eli-
geret aut si itestatus decederet. si cathedral collegi-
ate aut p̄uētua ecclīaz p̄latus canonicusq̄ eēt p di-
ocesānū. Si hō ruralis ecclīe rector ⁊ alius q̄cunq̄
clericus existeret p decanū sub testimonio archidia-
conip salute ipius aīe p̄uerti deberēt deductis pro-
uētib⁹ vñ vicarius valeat i ecclīa sustētari. annuz
dñi a circūcisōe eiusdē inchoādo. Hos attēdentes
hmōi p̄stitutōz p extrauagātē iohānis vicesimiscōi
q̄ sic incipit. Suscepti regimīs nos cura sollicitat
eē modificatā in eo q̄ media ps p debitis aīa suito-
rib⁹ ⁊ amicis defuncti. ⁊ media ps p successore cō-
uertat p̄ntis approbatōe p̄cilij dictā p̄stitutōez de-
claram⁹ scōm modificatōz dicte extrauagantis p
oēs ep̄os p̄latos ⁊ canonicos ac p̄ochialiū ecclīa/
rū rectores n̄re puincie eē firmiter obseruandā per-
petuis t̄pibus valituris.

De sepulturis

Cū sacris canonib⁹ sit p̄sonū vbi q̄s viuus reci-
p̄t ecclīastica sacramēta. q̄ ibi etiā mortuus requie-
scat oībus xp̄ifidelib⁹ p̄tritis ⁊ p̄fessis q̄ sep̄ti fuerit
i suis ecclījs p̄ochialib⁹ ⁊ cinuterijs eaz de oīpotē-
tis dei misc̄dia ⁊ btōz petri ⁊ pauli ap̄loz eius ⁊ be-
ati adalberti martyris patroni n̄ri. meritis p̄fisi i re-
leuamē suoz peccaminū. xl. dies indulgētiarū de in-
iūcta sibi p̄nia misericōiter relaxamus.

Quia ecclīaz cathedraliū p̄latiz canonici p̄frēs

in xpo ex approbata cōsuetudine nūcupant. et iō vt
ex fraternitate hmoi aliqs fructus pueniat aiabus
Statuimus vt postq̄ platus vel canonicus cathe
dralis ecclie obierit supstites plati et canonici cum
primo obitus defūcti ad eoz noticiā puenerit quis
platus p aia principal pzelati. i. archiepi vl epi sex
missas cū totidē vigilijs. p aia ho equal pzelati de
functi tres missas cū totidē vigilijs efficere p se vel
p aliū teneat. Canonicus ho p aia principal pze
lati. i. archiepi vl epi tres missas cū totidē vigilijs. p
aia ho inferioris plati vl canonici vnā missam cum
vigilijs sibi p se vl p aliū q̄cito pmode poterit
Stu te fraternitatis et statuti hmoi dicere sint astricti in
quo ipoz pscias oneramus.

Quicūq; religiosi et seculares clerici aliquē ad vo
uendū iurandū vl fide interposita seu alias pmittē
dū inducūt vt sepulturā apd eoz ecclias eligāt vel
iā electa vltorius nō imutent. excōicatōis sniaz in/
currūt ipso facto. nec valet tal electio. et q̄ sic elegerit
nec apd sic electā eccliam sepeliri nec alibi poterit
eligere sepulturā. nec ptra votū iuramētū vl pmis/
sum hmoi a se factū materiā habeat veniēdi. Et cō
tradictōe qualibet cessante sepeliat oīno apd illaz
eccliam apud quā sepeliēdus de iure fuisset. si alias
sepultura nō electa forsitan decessisset. Si ho idēz
religiosi vel clerici pdictū i sua ecclia vel cimiterio
presumpserint sepelire ad restitutōz taz sepulti cor
poris si petat q̄ etiā oīm que occasioñ. sepulture il
lius puenerint quolibet ad eosdē infra decē dieruz
spaciū integraliter faciēdā obligant quā nisi fecerit
ecclia ipa apud quā sepultus fuerit necnō ipius ci
miterium extunc eoipso sint et tādiu manebūt ecclie

flastico supposito interdico donec ab eis fuerit facta restitutio plenaria oim predictoz, plebanus ecclesie vel vicesgerens si pter licetia sui archiepi vel epi vel ipsius i spualibus vicarij defunctu alterius prochie intra prochiale eccliaz sua presuperit sepe lire i pena vnius marce ad fabrica cathedral ecclie applicanda icadat ipso facto. Et nihilominus per epm subiciat penitentie grauiori nisi is qe sepultus fuisset psbyter patronus vel peregrinus viator vel qmode ad sua parrochiale eccliam deferri no potest aut alias ecclie notabilis bnfactor.

De parrochijs

Vniuersis sacerdotibus ta religiosis q̄ seclarijs cuiuscunq̄ ordinis pditois siue status existat i ciuitate dioc, vel puincia Bnezneñ, degentibus sub debito iuramento qd̄ epo i receptoe sacerdotij p̄stiterut sub intermatoe iudicij firmiter ibibemus ne qs alie num prochianu cuius cura p epm vel loci ordinari um seu eius vicariu sup eo alij e pmissa excepta necessitatis ca q̄ legē no hz ad pfessionē audeat recipere vel ad porrigendū ei aliqd̄ ecclie sacramētū nisi petita desuper z obtenta licetia pprii sacerdotis. Quia certi z indubitati iuris existat talē a tali crimie solui no posse aliquatenus vel ligari z ex hoc ordinez ecclie p maiores z sanctos patres diuina pudentia institutū p̄fringere viderent, quod p vniuersos plebanos diebus dñicis prout expedierit corā suis parrochianis p̄cipimus publicari. Et qui cōtra pmissa vel eozuz aliqd̄ propria temeritate venerit ab officio z beneficio suspendat vel alias ad arbitriū sui superioris puniatur.

De decimis

Ceteris testamēti seriez sacroz canonū sanctio/
nibus attestantibz deus ī signū vniuersal' dñij sibi
decimas reddi p̄cepit suas eē decimas ⁊ primitias
asseuerās atq; monēs ⁊ p̄cipiēs vt deferāt decime ī
orea sua hoc est ī thesauros tēpli vt habeāt sacerdo
tes atq; leuite q̄ sibi mīstrant cibos nō sibi sz nobis
sine dubio pfuturos . Hoc tñ q̄dā principes seu ca
pitanei p̄curatores ac officiales eoz ⁊ alij milites
⁊ tpales dñi mīme attēdētes decimas ecclījs ac mi
nistris ecclīaz debitas dei timore postposito occu
pāt aut p̄ suos subditos occupari mandāt ⁊ māda
ri p̄curāt ⁊ alij etiā īpedimētū p̄stant . ne clerici aut
p̄curatores eoz decimas sibi debitas pro sua volū
tate cui maluerit vēdere valeāt eas ī suis villis lo
care ac p̄ hoīes suos q̄ ad easdē dādas tenent p̄du
ci īdebitē p̄hibētes hīnōi ergo temerarijs ausibus
adhibere medelā quā possumus cupientes . Satui
mus ⁊ p̄hibemus ne aliq; principes qualiscūq; di
gnitatis vel honoris p̄rogatiua p̄fulgētes . ac capi
tanei ⁊ p̄curatores seu officiales eoz l'nobiles ⁊ q̄
cunq; alij decimas maniplares seu pecuniales ac
maldratas seu ī q̄buscūq; rebus p̄sistāt decetero oc
pent seu occupari mādent nec liberā venditōz decl
marū īpediāt . aut eas ī suis villis locari l'p̄ hoīes
suos duci p̄hibere p̄sumant . q̄ si aliq; deinceps p̄di
cta l'aliq; eoz p̄sūperint attēptare req̄siti excōica
tōis snīaz l'currant īp̄o facto ⁊ nihilominus terre ci
uitates ⁊ districtus hīnōi principum et q̄bus p̄sunt
capitanei ⁊ officiales p̄dicti . Quidā quoq; et ville
nobilū seu dñoz spūaliū ⁊ tpaliū ⁊ quozūq; aliozū

si hmoi excessus p collectorē decime req̄siti infra vni
us mēsis spaciū nō curauerint emēdare ab hmoi i/
pedimētis desistēdo ip̄o facto eccliaſtico ſubiaceāt
interdicto.

Quia ius eccliaſticū & p̄cipue ſolutio decimarū deo
debitarū quas ip̄e clericis exhibēdas p̄ ſuo cultu cō
ceſſit diminui nō debeat qualibet malicia ſeu frau/
de excogitata ſz potius augmētari ne officiū diuini
cultus p̄pter q̄d b̄nificiū eccliaſticū & decime ip̄e dā
tur obmittat. ſtatūimus vt ſi nobiles ſeu heredes
aut tpales dñi aliquarū poſſeſſionū quorū maiores
libere ad quā volebāt eccliam decimarū ſoluebāt ex
quadā abuſiōe multiplicari p̄tingat ſenior aut vnus
eorū eā libere ſoluat. Alij oēs & ſingli ecclie ſeu p̄bē
de cui decima illius hereditatis ſeu poſſeſſionis a/
ſcripta ē ip̄az ſoluere teneant ne ſi quis eorū eā libe/
re ſolueret ius ecclie ſeu p̄bēde ip̄ius ad cultū diui
nū p̄pter hec p̄tingeret abſorberi. Addicimus iſu/
per q̄ nobiles ſeu heredes hmoi q̄bus priuilegiū
hoc p̄petit dent ip̄i ecclie decimā tali vicz i quā ca
dit p̄ceptio decimarū nihil de ea ſuis vſibus appli/
cādo q̄ ſi q̄ſpiā reptus fuerit al iqd de ip̄a p̄ ſe rece/
piſſe fraudulēter priuilegiū p̄det, cū priuilegiū me/
rat amittere, q̄ p̄miſſa ſibi abutiſ p̄tate. Porro ſi ac/
ciderit q̄ poſſeſſio ſeu hereditas quā miles tenebat
decimā de ea libere ſoluēdo i inferioris p̄ſone titulo
ēptōis v̄ditōis p̄mutatōis donatōis ſeu quocūq̄
alio mō dñius pueniret p̄ſona hmoi decimā ſoluat
ecclie ſeu p̄bēde cui ip̄ius hereditatis ſeu poſſeſſi/
onis decima ē aſcripta econtra. Nō ſi nobilis aliq̄s
gaudens priuilegio hmoi militari poſſeſſionez ſeu
hereditatē aliquā in qua perſone inferiores reſide

bant decimaꝝ ecclie seu prebende alicui ex debito sol
uendaꝝ titulorꝝ p̄dictorꝝ aliquo assequat illuc teneat
soluere vbi ea p̄sone h̄m̄oī hactenus p̄soluerūt cuz
res trāsire cū suo honore dinoscunt.

Itē cuz leuitis seu eccliaſticis p̄sonis iure diuino
decime debeant dolentes referimus q̄ quorundaz
laicorꝝ cupiditas ius h̄m̄oī qđ sibi deus in signum
generalis dominij retinuit nititur abolere et p̄ sua
voluntate de his que ad ip̄os nō p̄tinent aliter or
dinare imo potius deordinare p̄sumunt, quasi a se
iugū diuini seruitij velint excutere qđ in baptisma
te sunt p̄fessi. Quis approbatōe concilij districte
precipimus vt iuxta laudabilez p̄suetudinē patrie
decime manipulares de quolibet grano in agro p̄
soluānt nec liceat alicui laico nobili vel ignobili cu
iuscunq; dignitatis vel principatus existat consue
tudinē memoratā p̄pria temeritate ifringere qñ eti
am ipse de p̄prijis terris que suis sumptibus exco
luntur decimas integraliter p̄soluat, nec p̄pria vo
luntate imo potius p̄sumptōe eas cuiq; ecclie vel
p̄sone p̄ferat, s; illas absq; vlla p̄tradictiōe p̄cipiat
q̄ de eodē loco decimas p̄cipere p̄suevit ex antiquo
Si No terras suas alijs tradiderint colendas eas
nec ī toto nec in parte absolutiōe decimarꝝ p̄sumāt
absoluere cū nō sit iustum vt ea que dei sunt ⁊ mini
stroꝝum ecclie conferāt alienis, sed de omnibus par
tibus alijs ip̄i coloni decimas integraliter soluere
nō obmittant. Alioquin tam ip̄os colonos q̄ de
fensores seu fautores eorꝝ ab hac p̄sumptione que
furtum vel rapina nō īmerito dici possunt per dene
gationē eccliaſtice sepulture ⁊ subtractionē ecclie
ſtaſticorū sacramentorꝝ p̄cipimus coerceri. Adici

entes ⁊ sub pena excoꝛcatōis prohibentes ne aliq̄
seculares vel ecclesiastice p̄sone solutionē decima/
rum in hac puincia tam laudabiliter obseruatū cō/
mutare presumāt in pecuniariā pensionē ipsas ta/
men decimas sibi a colonis redditas vendere po/
terint put vtilitati sue ⁊ eccliaz viderint expedire.
Et q̄cūq̄ laicus nobilis l̄ ignobilis hmōi veditio
nem clam vel palā īpedire p̄sumpserit quousq̄ di/
gne satisfecerit de tali p̄missio introitū ecclie sibi no
uerit interdictū. saluo q̄ circa mltiplicatōz nobilitū
⁊ depositionē emethonū in statuto prime precedē/
ti est predictū vel aliter ex cōcordia cū terrigenis fu
it ordinatū. verū sicut laicos circa preceptū de de/
cimis persoluēdis esse volumus obediētes sic eos
a grauanie ecclesiasticaz personarū quod eis infer/
re dicuntur sup dilatione vel mora percipiendi de
cimas releuare volentes. p̄senti decreto statuimus
vt nō obstante aliqua p̄stitutione ordinatōe seu ali
qua p̄positōe postq̄ segetes in agro collecte fuerit
ei cui decime debeant sub testimonio cōpetenti ⁊ p̄
interualla congrua quorū q̄libet ad minus duos
dies habeat terna fiat denunciatio vt decimā suam
tollat ne p̄pter eius dilationē vel morā ipsi coloni
in suis nouē p̄ribus sustineāt detrimentū. Alioq̄n
elapso triduo a tpe denunciatiois vltimo facte no
uem partes suas libere sibi liceat vbi voluerit col
locare. Mos em̄ sentētias excoꝛcatōis suspensionis
vel interdicti quas hac occasione fieri p̄tigerit ī co
lonos irritas decernimus ⁊ inanes.

Lum turpis sit ps que suo nō cōgruit vniuerso
⁊ quidam sculteti vicinis seu villanis eorum in ea
dem villa decimas absq̄ cōtradictōe soluentibus

ip̄i eas minus rōnabiliter soluere p̄tradiciūt, statui-
mus ergo q̄ sculteti hm̄oi cuiuscūq; status aut con-
ditōis fuerint hm̄oi suis vicinis seu villanis equa-
les esse debeāt ī solutōe decimarū.

De statu monachorum et ca- nonicorū regulariū.

Lōpateritatē a monachis et monialibus p̄tra-
hi districtius ihibemus, statuētes vt si aliqua clau-
stra monialiū ad inopiā tantā deuenierint q̄ ipsi de
puētibus monasterij sustētari nō possunt et ab ami-
cis panē vinū denarios v̄l aliq̄d hm̄oi transmittat
eis dē nō hec prius recipiant quā abbatisse et magi-
stre sue id significant vt de eius arbitrio q̄d de hoc
quod missum est fieri debeat statuatur et labores eorū
veniant in cōmune, idem de monachis volumus
irrefragabiliter obseruari.

Nullus monachus ī abbatē vel ad aliquod offi-
cium nisi dudū p̄fessus fuerit assumatur, et si taliter sūt
assumpti a suis remoueant officijs et alij substituant
eis dē, q̄d de monialibus etiā decernimus obseruādū

Mouicij iā adulti si post annū p̄bitōis ī manus
abbatis facere p̄fessionē recusauerit de monasterio
expellant, q̄d etiā de monialibus obseruet.

P̄cipimus vt abbates p̄positi priores mona-
chorum canonicorū regulariū necnō abbatisse ma-
gistre et priorisse monialiū tā in seip̄is q̄ in subditis
put ad cuiuscūq; spectat officij vitā et p̄uersationē
exhibeāt ac habitū deserāt regulares seip̄os ac suos
subditos hñtes p̄cipue que ip̄orū p̄fessionem obuiant
et ordinis honestati nō cōgruūt puta circa exquisi-
tum ornatū vel notabile excessus in vestibus cibus

et potibus equitaturis et lectisterniis annulis et fili-
bus superfluitatibus seu tarilloz alearu et scaccor
ludis et cerearu lasciujs totaliter cohibentes se iu-
xta dispositione sue regule et sacroru canonu institu-
ta sollicite prouidentes. q nullus monachus vel
canonicus regularis seu monialis nisi ratoe admi-
nistratois seu officij. possessiones redditus vel ali-
quid qcqz proprij habeant. qnimo illud qd cuilibz
singulari persone ex suo labore vel artificio aut pa-
rentum amicoz suoru largitione obuenit superio-
ribus manibus offeratur vt per ipsius prouidentia
am circumspecta emolimentis hmoi comunitatis sin-
gularis personaru necessitas subleuet. Apostatas
q suos reqrant et repetant ac ipos carceru penite af-
ficient et volutarie reuertentes paterne suscipiant
salus semp penitentia regulari adicietes q mitris
magnis admodu psonaru seculariuz no vtant. Et
quonia qdam religiosi tantumodo sue nationis seu
ideomatis personas et no alias ad ordinem recipere
frequentius consueuerunt. Et cum i hoc no debeat
exceptio haberi personaru. volumus et statuimus
vt quascunqz psonas dumodo sint idonee cuiuscun-
qz nationis vel idiomatis fuerint indifferenter susci-
pere teneant et ad hec faciendu per suos ordinarios
compellantur.

Et quia inhonestuz existit q canonici regulares
vel monachi diuersis vestibus vestiant cuz ex hoc
pueniat inuidia murmur et scandalu inter ipos. sta-
tuimus q oes monastica vel regulari canonica et
sub eadem professione morantes indifferenter vno
et eode vestiario induant phibentes expresse. ne qs
eorum vestes aliquas alicuius coloris nisi tantu

modo albi vel nigri seu grisei habere presumant, quibus brunetum nigrum garzatum et alium quicumque panem notabiliter delicatum interdiciamus vniuersis ut vestes non habeant breuiare vel longitudine deformatas, qui vero in predictis excesserit per suos dioceanos vel superiores alios castiget salua discretionem vel distinctioe diuersorum ordinum seruata inter monachos siue canonicos et pueros.

Et quia sicut audiimus et vidimus quidam monachi et canonici regulares sicut clerici et laici seculares consueuerunt incedere in animarum suarum periculum et scandalum plurimorum precipimus ut canonici regulares sine suppellicijs vel tunicis lineis seu cappis clausis monachi vero sine cappis aut cugillis seu scapularibus extra domos suas decetero non incedant, nec etiam intra domum. Si vero contrafacere presumpserint administrationem habentes eam ipso facto amittant, et monachus siue canonicus regularis per abbatem priorem propositum puniatur, et si negligens fuerit per episcopum suppleatur.

Statuimus ut a die quatuor coronatorum usque ad diem natalis domini a sanguine et a carnibus omnes monachi cuiuscumque sint ordinis preter infirmos et debiles et delicatos cum quibus abbates discretionem prouisa poterint dispensare, abstineant omnibus diebus absque dominicis ieiunantes. Poterit tamen abbas ex causa cum aliquibus ut aliquando bis comedat dispensare nec comedant ter in die nisi pueri infirmi vel qui in refectorio legunt a septuagesima usque in pascha quantum ad esum carnis et esum sanguinis. Idem precipimus firmiter obseruari ne comedant extra domos suas in prochijs nisi quando procuratio ab aliquibus de/

betur eisdem. Canonicos regulares suaz regulam
regulariter precipimus obseruare. precipimus etiaz q
nullus canonicus regularis diebus lune z mercu
rij carnes i refectorio comedat nisi festum noue fu
erit lectionu. Silentiu autē in claustro refectorio z
dormitorio firmiter precipimus obseruari. Horu
debitis z statutis i loco vbi ad minus duo mona
chi aut reglares canonici pmozant ita scz q nullus
audeat loq nisi voce adeo submissa q tertius audi
re nō poterit vel nō possit.

Quonia sicut audiuimus qdā monachi z cano
nici reglares aliquoz monasterioz psueuerūt extra
septa monasterij sui tā patēter q̄ latēter tā turpiter
q̄ dānabiliter per terrā sepius diuagari statuimus
vt nullus excepto capellano z illis q̄bus ex neces
sitate administratio p̄petit. septa monasterij sui exire
sudeat nisi prius ab abbate priore vel p̄posito. z si
abbas vel prior vel p̄positus p̄ntes nō fuerint ab
eorū vicarijs vel alijs potestatē hntibus eis spēali
ter licētia sit p̄cessa. q̄bus abbas seu prior vel pre
positus vel eorū vicarij sine causa necessaria vl' ra
tionabili exreundi licentiā nō concedant nec etiam
obtenta licentia sine socio quispiā exire presumat.
Si hō abbates priores prepositi. vel alij reglares
plati seu eorū vicarij in aliquo premissozū negligē
tes inuenti fuerint vel remissi per suspensionis vel
maioris vindicte sententiā a diocesanis suis se no
uerint puniendos.

Prohibemus ne monachi vl' canonici reglares
ecclesias ad firmam recipiāt vel conducant aut si
ne licētia diocesanozū episcopozū vl' alioz ordina
rioz in parrochialiū ecclesiarum capellis existant

sed ad sua monasteria redeat donec redierint non ce-
lebraturi.

Si quis religiosus inuentus fuerit cum canibus autibus
venatorijs cuiusque occupati procedunt a nobis.

De capellis monachorum

Nullus religiosus cuiuscumque ordinis prout de
seruire valeat in parochialibus ecclesijs secularium ultra
octo dies absque illius parochialis ecclesie ordinarij licen-
tia speciali. Qui vero illes scienter ultra octo dies loco
capellanoꝝ ad celebrandum l'ad ecclesiastica sacramen-
ta ministranda tenuerit aut sustinuerit sint ipso facto ab
ordinu executione suspensi que suspensio per diocesanos
episcopos imposita eis super huiusmodi excessu seu transgressione
penitentia petenti ac iniuncto sibi quod in talibus vltra
us non excedat valeat relaxari.

De iure patronatus

Ad extirpandam illam detestabilem corruptelam quo-
rumdam ecclesiarum patronorum, qui rectoribus eorum defunctis
spoliatur domum et ecclesiarum rebus mobilibus et interdum in-
mobilibus in salutis proprie dispensationem et scandalum plu-
rimorum, statuimus ut siue laicus siue clericus hoc
facere presumpserit sit a iure privandus ea vice suspensus
et loci ordinarius referat ecclesiam ista vice vtriusque scilicet pri-
sentis et privatus excoicent et artius euent donec
cum debita satisfactione restituat sic ablata.

Detestanda quorundam patronorum seu advocatorum cu-
piditas intus metas sue privationis excedit, quod cum ali-
qua ecclesiastica beneficia vacare contigerit quorum
ad ipsos ius privationis nullam idoneitatem
presentandorum personarum siue ecclesiarum seu plebium

utilitatē attēdetes, sed imitatores q̄rūt clericos
symonis successores quos recepta ab eis certa sū/
ma pecunie siue de ip̄a i posterū psoluēda, aut pro/
missiōe de remittēdis sibi l' nō repetēdis etiā ab eis
decimis v' alijs ecclie iuribus, aut q̄ si eis displicē
tiā fecerint, ecclias ipsas dūmittere l' r̄as p̄ntatōis
z institutōis sue ip̄oz manibus tradere teneant aut
silibus pactōibus p̄missis, demuz eos istituendos
ep̄o rep̄ntant. Ille igit̄ hm̄ōi execrabile genus mer/
catōis ius sibi vendicet decetero cōtra canonicas
sanctōes hoc sacro approbāte p̄cilio diffinimus q̄
p̄onus clericus l' laicus q̄ ex p̄uentōe l' pacto quo
libet p̄missoz v' sibi dep̄hēsus aliquē p̄ntasse eo ip̄o
pro illa vacatōe ius p̄ntatōis āmittat, z p̄tūc b̄nfi/
ciū hm̄ōi p̄ eū ad quē ip̄ius institutio p̄tinet p̄ferat̄ p̄/
sentatus v̄o taliter nō solū eodē b̄nificio sit idignus
s; ip̄o facto reddat̄ inabilis ad sacros ordines z ad
quis eccliaistica b̄nificia obtinēda.

De consecratione ecclesie vel altaris.

Si eccliam pollui humani sanguinis aut semis
effusione aut publice excōdicatū i ea sciēter sepeliri
p̄tingat ip̄ius ecclie cimiteriū si p̄tignū sit eidē cen/
set eē pollutū z a h̄c p̄ ep̄m recōciliat̄ in ea nō debēt
diuina celebrari vel aliqs sepeliri.

De celebratione missarum

Si cui p̄nos aut suffraganeoz n̄roz aliqd̄ p̄ce/
dit q̄s in altari viatico diuina corā ip̄o possint offi/
cia celebrari nō in loco v̄tuoso seu aliquo picloso
v' inhonesto hoc fieri debere itelligimus v̄n si q̄s p̄

presbyterorum occasione processiois huiusmodi contra premissa di-
uina celebrare presumpserit eo ipso pena incurrat synodale

Prohibitum statutibus canonicis inuenimus
ut nullus sacerdos plures missas debeat dicere vna
die excepta solennitate natiuitatis domini. et in casibus
specialiter reseruatis. quia tamen sacerdotum auari-
cia ausu temerario ut plures oblationes capiant in di-
uersis ecclesijs presumunt dicere plures missas presen-
ti statuto firmiter prohibemus ut nullus sacerdos de
cetero duas missas vno die nisi ut premissis aude-
at celebrare. contrarium faciens ad arbitrium superioris
puniat. Item abusum illum qui in quibusdam ecclesijs so-
litus est obseruari videlicet quod presbyter cantato introi-
tu et Kyrieleyson in vno altari mox ad aliud ad idem
faciendum se conuertit et sic deinceps. Et cum hoc aua-
riciam sapere videatur. propterea abusum predictum pe-
nitus reprobamus adicietes quod due vel plures mis-
se ubi voces mutue se confundunt in vna et eadem ec-
clesia simul et semel nullomodo decantent.

Ordinamus etiam statuimus ut deinceps necdum
in cathedralibus verumetiam in collegiatis ecclesijs
omnes hore canonice per vicarios ipsarum ecclesiarum
decantent ut eo amplius ad ecclesias populi deuotio
excitetur quod in altari maiori cuiuslibet ecclesie
cathedralis si nisi canonicus eiusdem ecclesie extiterit
missam audeat celebrare. nisi per consuetudinem in aliquibus
ecclesijs contrarium sit introductum.

Cum doctor gentium lumens gloriosum ecclesie as-
serat unicuique nostrum gratiam a domino datam quam non con-
uenit alicui maxime in sortem domini vocato inuacuum
recepisse. propter quod miramur et dolemus quod nonnullis
nostre prouincie episcopis abbatibus prepositis ac

alijs clericis dignitates personatus officia canoni-
 catus et alia ecclesiastica beneficia curam presertim
 animarum habentibus qui et si sacris ca-
 nonum institutis urgentibus ad sacros clericorum
 ordines promouentur, aliqui tamen gratiam quam in colla-
 tione predictorum ordinum assequuntur sacrarum scilicet mis-
 sarum officia in quibus nostre redemptionis recense-
 tur memoria in sue salutis ac animarum pro quibus
 huiusmodi offerre tenent sacrificia dispendium raro
 vel nunquam non sine graui scandalo celebrando exe-
 quuntur ac si propter alicuius terminis latetis ob-
 staculum ab executione sacerdotalis officij suspensi
 viderentur. Quum autem beneficium datur propter of-
 ficium in quo precipue circa frequens misterium ve-
 nerabilis eucharistie sacramenti deo digne et lauda-
 biliter seruetur, hoc sacro approbante concilio vo-
 lente hunc torporem a prelatibus et clericis huiusmodi xga
 seu baculo pastoralis animaduersionis excutere sta-
 tuimus ut decetero episcopi abbates prepositi et alij ut
 presertur ecclesiastica beneficia qualiacumque sint ob-
 tinentes subdiaconi ad diaconatus et diaconi con-
 sequenter ad presbyteratus gradus impedimentis ca-
 nonicis cessantibus infra unius anni spacium ascen-
 dere non postponant, dum vero in sacerdotio fuerit
 constituti infra sex mensium decursus a tempore quo presbytera-
 tus ordinem susceperit, hi xpo qui actu facti sunt sacerdo-
 tes a die publicationis presentium infra siles sex mensium fini-
 num vel si eocitius fieri poterit a predictorum ordinum exe-
 cutione videlicet ad peragenda veneranda missa-
 rum officia, tam reuerenter quam deuote iuxta suum
 apostoli seipsum probando preparare debeant, ac toties
 de illo pane edere et de calice bibere quotiens et quam

hoc ipſis deus iſpirauerit ⁊ ſue ac primorū ſaluti pu-
tauerit expedire. ita tñ vt ſi frequētius id fieri ꝑmo-
de nō poſſet ſaltim i feſtis maioribꝫ āni niſi foret ca-
nonico iſpedimēto ꝑhibiti. qꝫ ſuo ſupiori vꝫ de ipſius
lnia ꝑfeſſori idoneo reuelabūt deuotius ſicut pote-
runt officiare teneant. Trāſgreſſores aut huius ſa-
lubris ꝑſtitutōis ſi eꝑi fuerit ꝑ quolibet āno in cen-
tū. ſi abbates nō exēpti i viginti qꝫqꝫ marciꝫ vſua-
libus. ꝑpoſiti ꝫo ⁊ alij bñficiati ꝑfertim curā aiarū
hñtes decimā ꝑtē fructuū ſuorū bñficioꝝ ꝑo mediā
ꝑte fabrice illarū eccliaꝝ vbi bñficiati fuerit. reſiduā
ꝫo ꝑ executore ꝑntis nꝫe ꝑſtitutōis loci ſcꝫ ordina-
rio vꝫ cui hec ſollicitudo ꝑmiſſa fuerit ꝑuertēda ꝑi-
ti irrefragabili ſtatuto decernimus puniēdos. Ad
cuius ſollicitatꝫ fidelēꝫ obſeruātiā coeꝑorū nꝫorū et
aliorū vices iporū gerentiū qꝫ ꝑo tꝑe fuerit ꝑſciae
oneramus.

De baptiſmo

Baptiſmus cū honore ⁊ reuerētia celebret ⁊ cuiꝫ
magna cautela maxie i diſtictōe ꝫborū ⁊ ꝑlatiōe. in
qꝫbus tota ꝫtus ſacramēti ꝑſiſtit ſcꝫ. ego te baptizo
in noīe ꝑris ⁊ filij ⁊ ſpūſſancti amē. In vulgari lai-
cos doceant ſacerdotes frequēter. qualiter cū opus
fuerit debeāt baptizare. patrē ⁊ matrē etiāꝫ pueri in
ſūma neceſſitate ſilꝫ doceāt poſſe baptizare. dicant
etiāꝫ laicis qꝫ nomē puero ſi iꝑonāt. Forma aut ver-
borū ꝑdicta ab eo qꝫ baptizat integre ꝑtinue ordina-
te ⁊ ſine interpoſitōe aliqua ꝑferat. Interroget aut
laicus qꝫ ſic ipm baptizauit diligēter a ſacerdote qꝫ
dixerit qꝫ fecerit. ⁊ ſi eū inuenerit mō diſcreto ⁊ de-
bito baptizaffe allato puero ad eccleſie fores ſupꝫ

pleat qđ deest, scz pabulū salis z aurū linitio cum
salina z tūc a sacerdote nomē puero iponat exorcis
mū tñ nō dicant s; sup fontes sine imersioe tñ oīa fi/
ant q̄ solēt fieri. Si hō dubius fuerit sub qua forma
puer baptizatus fuerit tūc sacerdos oīa faciat z im
mergēs dicat. Si tu nō es baptizatus. ego te bap
tizō in noīe p̄ris z filij z spūs sancti amē. Ad eleuādū
puerū de fonte tres tñ patrini recipiant p̄nt tñ ep̄i
sup pluralitate patrinorū dispensare.

De custodia eucharistie

Statuimus vt i cūctis ecclīis eucharistia crisma
oleū sacrū aqua baptismi sub fideli custodia siue se
ris z reuerēter obseruētur ne possit ad illa temera
ria manus extēdi. p̄ nephandis aliq̄bus exercēdis.
Si hō is ad quē spectat custodia ea incaute reliq̄rit
tribus mēsis ab officio suspēdat. z si p̄ eius incu
riā aliqđ nephandū ide p̄tigerit grauiori subiaceat
ultioni.

Relinq̄ nolumus incorrectū qđ qđaz clerici ecclīas
sic exponūt supellectilibus pprijs z etiā alienis vt
potius domus laice q̄ dei basilice videant. nō cō
siderātes qđ dñs i euāgelio nō sinebat vt vas trās
ferret p̄ templū. Sunt aut̄ alij q̄ nō solū ecclīas di
mittūt incultas. Clericū etiā vasa misterij z vestimen
ta mistroz ac pallas altaris necnō z ipsa corporalia
tā imūda relinquūt qđ interdū aliq̄bus sūt horrozi
qz zelus nos comedit domus dei firmis. phibemus
nehmōi supellectilia i ecclīis reponi admittāt ni
si inter hostiles incursus aut incendia repētina seu
alias necessitates vrgētes ad eas opteret h̄re refugi
um. sic tñ vt necessitate cessante res in loca pristina
f

reporēt p̄cipimus quod vt altaria vasa corporata
ac vestimēta p̄dicta mūda z nitida p̄seruent, nimis
eū videt absurdū ī sacris sordes negligere q̄ vede/
cerēt etiā in p̄phanis z iō p̄trariū faciēs penā vni/
us marce incidat ip̄o facto.

De obseruatōe ieiuniorū

Ad hoc etiā p̄hibemus ne q̄s adultus p̄ter z di/
cretus ordiaria z statuta ieiunia vt quadragesima
le quatuor tpm z vigiliay p̄sumat infringere nec
hmōi necessaria ieiunia p̄teru votiui z extra ordia/
rij ieiunij cū tale dānū tali lucro deus nolit p̄pen/
sare in alia ieiunia p̄mutare.

Volētes succurrere erroribus quos expiētia do/
cēte didicimus t̄pibus n̄ris in aliq̄bus diocētibz
Bnezneſi, puincie exoziri, statuimus q̄ vigilia bea/
ti mathie apli si ī dies carnis p̄iuij euenerit quo ad
ieiuniū z alia ab hoibus obseruet z in aliam diē per/
quēpiā nullatenus transferat.

De ecclesijs edificandis

Eccliaz seu basilicā de nouo nullus edificet nec
antiquā trāſſerat nisi p̄ ep̄m vl̄ eius p̄missariū in lo/
cū structure ponat lapis primarius benedictus ali/
as edificiiū diruat z edificans temerarius clericus
vel laicus canonicē puniat nec ep̄i socij diocesano
rum seu vicarij qui suffraganei cōmuniter appellā/
tur hmōi primariū lapidē ponāt maxie in locis in
q̄bz ecclesie alias nō fuerūt nec edificatas conse/
crent sine diocesani licētia spēali q̄ ex officio suo p̄/
uidere tenet ne ecclia erigat sine dote cōgrua lumi/
naribus z ornamentis z absq̄ ecclesie notabili de/

trimento cū aut̄ h̄mōi ep̄o per diocesaniū ꝓmittitur
vt in diocesi sua ecclesiarū ꝓstruendaz ꝓmarios
lapides ponat seu ꝓstructas consecret in tali gene
rali mādato nō ꝓprehendunt collegiate ecclesie ni
si de ip̄is sp̄ealē fecerit mentionē talis vero ep̄s ni
si de sp̄eali diocesani ꝓmissiōe nō p̄t ip̄ius subdi
tos soluere vel ligare.

Itē cū ep̄i fundāt ecc̄lias aut fundatis dotare vo
luerint, statuimus vt dos in ꝓpetuā memoriā habe
atur in scriptis ⁊ sub sigillo ꝓlati ⁊ ꝓroni l̄ra diligē
tius ꝓseruet si q̄ aut̄ ꝓ vsibus eiusdeꝝ ecc̄lie decime
fuerint sub certa limitatōe terre ⁊ quātitate valoris
debeāt assignari ita vt exrescētie si q̄ forēt in ꝓstēꝝ
ad mēsaꝝ ep̄i reuertant hoc aut̄ ad ecc̄lias cathedra
les nolumus extendi.

Quicūqꝫ ecc̄liastica b̄nficia obtinēt adiuuent ad
tectā ecc̄lie reficiēda v̄l ecc̄lias emēdandas ⁊ cum
eis collectores ecc̄liarū ꝓ fabricis ecc̄liarū quos q̄
dē vitricos appellāt deputati q̄ sint om̄i exceptōe
de plebe maiores ⁊ idē elemosynas fidelīū incōsul
tis ecc̄liarū rectoribus nō expendāt.

Ad decus ⁊ honorē ecc̄liarū cathedraliū atten
dentes statuimus q̄ ꝓsuetudo in n̄ra ꝓuincia iā di
utius obſuata qua ꝓt̄ifices duces ⁊ cap̄la ecc̄liarū
cathedraliū tertiā ꝓtes ꝓ fabrica ipsarū ecc̄liarū ꝓtri
buūt robur obtineant ꝓpetue firmitatis ipsāqꝫ hoc
approbāte sacro ꝓcilio ꝓfirmamus, ⁊ vt eq̄litas cui
libet obseruet decernimus q̄ cap̄la ecc̄liarū ꝓdicta
rū ponant beneficijs ipsorum iustam ⁊ ordinatam
taxam saluo q̄ si ex iusta causa contigerit clero ꝓ
subsidio fabricę collectam imponi. Illa ne alter
ꝓrealtero ꝓregrauetur ꝓarte ꝓo aliqua nō debeat

putari. Et ea non obstante nihilominus quilibet contribuat suam partem.

Ad divini cultus ampliatioꝝ ad viam quodam in iusticie p̄trouersie p̄clusionem quodam rectores ecclesiarum et alie sp̄iales p̄sone militantes dicturis se non impli cet secularibus carnalia sp̄ialibus vtilia vtilioribus p̄ferendo. volumus et ordinamus q̄ singulis annis infra octavas natiuitatis xpi aliquo dieꝝ dicte octaue ipsi rectores vel alij curati cõiter et diuisim quilibet in parochia sua cum p̄sone ecclesie si p̄sonus ibi fuerit et p̄mode ad eum poterit et cum parochianis vel saltim cum aliquibus de senioribus parochianorum seu parochie duos viros de statu laicali fidedignos eligat ac deputent. qui sic deputati viri ecclesiastici vel vitrici ecclesie notati ea que p̄ fabrica seu structura et alijs vsibus seu necessarijs ecclesie quoquo modo a christifidelibus offerant diligent p̄seruent et cum p̄silio rectoris exponant fideliter ac disp̄sent. qui etiam huiusmodi oblata cum rectoribus cuiuslibet ecclesie describere p̄sonas offerentium t̄ps et quotum oblatorum ne ipsis opponi possit vsurpatio tenebunt et in fine anni suis successoribus sic ut p̄fert iteꝝ electis et rectori ecclesie ac aliquibus de senioribus parochianis de huiusmodi receptis et expositis etiam si ipsi de p̄sensu rectoris et parochianorum in eodem officio remaserint singulis annis rationes facere sint astricti. ad quam etiam faciendam eos et eorum quemlibet obligamus. Et ut in p̄missis discesset suspitio et veritas appareat volumus quod unus liber seu quaternus penes rectorem ecclesie et alter penes duos dictos viros ecclesiasticos in quibus libris siue quaternis huiusmodi oblationum summe ac distributiones siue disp̄sationes eorundem ut p̄mittit p̄scribant habeant remaneant et seruent p̄auitibus simonie vsu/

re ac cuiuslibet alterius impietatis atq; dilapidatōi/
bus cessantibus penitus ⁊ semotis, vey si dicti vi/
ri ecclesiastici seu vitrici ecclesie singlis annis rōnez sic
vt pmissus ē facere p̄tēserint aut friuole obmiserit
rectores ecclesie trina monitōne p se vel fidedignos
ip̄is p̄missa ordinario loci quātotius p̄mode pote/
rint sub pena sinodali eosdē denūcient animaduer/
sione debite puniendos.

De immunitate ecclesiarum

Licet laicis in ecclesias ecclesiasticas ve psonas ac
eorū bona oīs autoritas sit ablata tā iure canonico
q̄ civili nōnulli tñ laici nitētes iuetitū imunitates
eorū diuersis conatus infringere molliunt, nos sup
his volētes eorū ausuz reprimere auctoritate huius
sacri p̄cilij sub obtestatōe diuini iudicij ⁊ maledicti
onis eterne districtius ihibemus ne scetero ad hu
iusmodi temerarias manus p̄sumāt extēdere q̄ vi/
deliciz aliquē p̄fugientē ad ecclesiaz quātūcūq; male/
ficiū p̄sumpserit graue iudex laicus seu quis alius
quātūcūq; secularē dignitatē obtinēs seu ptātez ex
ercēs de ecclesia violēter p̄sumat extrahere imunita/
tē ecclesie talit violādo, s; potius ad instān. rectoris
ecclesie ad quā fugit recurrat vt eidē vitā ⁊ mēbra il/
lesa p̄seruet ⁊ ip̄m pecuniaria v̄l alia disciplina pu
niat mitiori nisi malefactor ad ecclesiaz fugiēs publi
cus latro fuerit v̄l nocturnus depopulator agroz
Aut si i ip̄a ecclesia l̄ eius cimiterio homicidiū v̄l mē
bu trūcatōz sub spe imunitatis p̄petrauerit t̄les cū
cuiuslibet imunitatis priuilegio sūt indigni. Itē vt
expiencia rez mḡra demōstrāte didicimus secularis
ptās ad tantū seuire nō veref qd̄ epos ab ip̄oz sedi

bus bannit. p̄scribit potēter exp̄ ellit̄ p̄sequit̄. ad ex-
tremū p̄tra deū ⁊ sacroz canonū sanctōes ex quo se
p̄ssime ad tantā deueniūt egestatē qđ in philipen/
diū pontificalis dignitatis nō h̄nt vbi caput reclī/
nent ⁊ vitam sustentent. p̄pter qđ presentis concilij
approbatōe statuimus ⁊ iuolabiliter p̄cipimus ob-
seruari vt quotiēscūq; alicui ex coep̄is puincie no/
stre supradicta v̄l alter̄ illoz accidere p̄tingat. alij
om̄es cōprouinciales ep̄i in talibus p̄secutōibus
ip̄m concilij subsidij fauoribus et auxilijs p̄seq̄
⁊ adiuuare teneant vt ad suā sedem libere reuertat̄.
Adicientes qđ donec redire neq̄erit ep̄us cōprouin-
cialis q̄cunq; ad ip̄ius req̄sitōz scđm possibilitatez
in suis domibus eundē p̄curare sit astrictus.

Adādamus vt caplin. quoniā vt itellerimus de
imunitate ecclīaz libro sexto publice qđ sequitur
sub hac forma. statuimus ne quis ip̄etratores l̄raz
apostolicaz v̄l alios ad forū ecclīasticū recurrētes
sup causis q̄ ad idē forū de iure vel antiqua p̄suetu-
dine pertinere noscunt̄ ad desistendū vel in foro se/
culari de questionibus hmōi litigandū per eorūde
iudiciū ecclīasticoz vel ip̄etrantiū seu litigantium
aut volentiū litigare aut p̄p̄inquoꝝ ip̄oz seu illaz
rerum aut ecclīarū suaz etiā captionē modis ve ali-
is p̄pellat seu p̄pelli faciat seu p̄curet nec per se ali-
os ve ip̄ediat quominus corā iudicibus ecclīasti-
cis delegatis seu ordinarijs querulātes de causis
que vt p̄missuz est ad cognitōz p̄tinēt eorūde possint
publice iusticiā obtinere. nec ad p̄dicta faciēda det
auxiliū consiliū vel fauorē si quis vero contra pre-
sumpserit excōicatōi se nouerit ip̄o facto subiacere.
a qua nisi tam iudici cuius cognitio fuerit ip̄edita

integraliter vel iurisditio vsurpata quas parti que turbata in prosecutioe sui iuris fuerit de iniurijs dānis expensis et interesse integre fuerit satisfactū nulatenus absoluat.

Eos qui tpale dñiuz obtinētes suis subditis aliqñ interdicit ne p̄latis aut clericis seu personis ecclesiasticis q̄cōs vendant aut emanent aliqd ab eis dē nec ipsis bladū molant coquāt panē aut alia obsequia exhibere necnō aquā et pascua. p̄hibent cum talia i derogatōz ecclesiastice libertatis presumāt eo ip̄o excōicatōis snie decernimus subiaccere q̄ etiaz ad eos qui oblatōes ne libere fiāt inhihent directe vel indirecete durimus extendendū.

Insup statuimus vt caplm quāquā de censibus libro sexto et clemētina p̄senti eodē titulo ab oibus publicent et obseruent sub hac forma. si vniuersitas vel singularis p̄sona ecclias vel ecclias personas cōpulerit soluere pedagia v̄l guidagia seu thelonea vel exactiones pro rebus suis quas negociatōnis causa nō deferunt v̄l pro p̄sonis singulares sunt excōmunicati et vniuersitas interdicta nec eis p̄dest p̄traria p̄suetudo et per diocesanos q̄bus hoc p̄stat tales debēt excōicati publice nūciari.

Excōicamus oīnes hereticos vtriusq̄ sexus quocūq̄ noīe cēseāt fautores receptatores et defensores eoz necnō et q̄ decetero seruari fecerint statuta edita et p̄suetudines introductas contra ecclie libertates nisi ea de capitularibus suis infra duos mēses post hmōi publicationē sententie fecerint amoueri. Itē excōicamus statuarios et scriptores statutoz ip̄o rū necnō p̄tates consules rectores et cōsiliarios eozum vbi decetero hmōi statuta et consuetudines

edite fuerint v'l obfuate, necnō r illos q̄ scd̄; ea p̄sa
p̄ferit iudicare v'l i publicā formā scribere iudicata.

Lū ad mistroy ecclie sustētatoz r subuētōz ege/
nozū sint, puentus r res eccliaſtice deputate p̄hibe
mus vt nulli cū turba v'l exercitu in bonis r villis
ecclie q̄ vtiq̄ absq̄ graui dispēdio eccliaſiaz r inibi
habitantū destructōe nō modica nequaq̄ fieri p̄nt
faciūt statōes. **A**lioq̄n principales p̄sone turbarū
vel exercituū p̄dictoz ipo facto monitōe p̄missa,
sentētū maioris excōicatōis incurrūt r loca ciuita
tes castra ville r opida q̄bus p̄sunt tādiu donec sa
tisfecerint eccliaſtico subiaceāt interdicto.

Itē cū ad aures n̄ras frēq̄ns clamor p̄uenerit qd̄
quidā nobiles r potētes tam laici q̄ clerici sub spe
cie hospitalitatis bona monasterioz r eccliarū seu
eccliaſticaz p̄sonaz deuorāt r deuaſtant nimis fre
quēter r cū effrenata multitudine hospitantē vt lon
gioris t̄pis victū breuis hora p̄sumat sub pena ex
cōicatōis districte precipimus vt om̄s de puincia
Bnezneñ, tam clerici q̄ laici ab hm̄oi monasterio/
rū r eccliaſiaz grauamibus abſtineāt, q̄ vero ab hm̄oi
grauamibus nō abſtinuerit seu a p̄dictis monaste
rijs vel ecclijs p̄tra religioſoz v'l ſeculariū clerico
rū volūtātē q̄c̄q̄ extorſerint vel ex vana seu ſimula
ta p̄fidētia annonā seu alias res clericoz absq̄ eo
rū mandato p̄tractare p̄ſumpſerit eiſdē vsq̄ ad ſa
tisfactionē p̄dignā p̄missa monitōe introitus ecclie
ſe deneget. **E**p̄i tamen vel alij quibus de iure vel
approbata r p̄ſcripta p̄ſuetudine p̄curatio debet
ipaz poterint recipere ſeruato moderamēte concilij
generalis.

Quoniā nōnunq̄ consules ciuitatū et rectores

nec nō et alij q̄ potestātē habere vident tot onera frequēter imponunt ecclesijs vt deterioris conditionis factū sub eis sacerdotū videat quaz sub pharaone fuerit q̄ legis diuine noticiā nō habebat. Ille q̄dem oibz alijs seruituti subiectis sacerdotes et possessiones eoz ī pristina libertate dimisit et de publico eis alimoniā misit, isti vero onera sua fere vniuersa imponunt ecclesijs et tot angarijs eas affligunt vt eis qd̄ Hieremias deplorat p̄petere videat, princeps puinciarū facta ē subtributo, siue quidez fossata seu expeditōes seu alia quelibet sibi arbitrant agenda de bonis ecclesiarū et clericoz et pauperū xp̄i vsibus deputatis volūt facere cūcta p̄pleri et iurisdictiones etiā et auctoritatē p̄latorū ita euacuāt vt nihil potestatis eis in suis videant hoibus remansisse. Quo circa sub anathematis districtōne fieri decetero talia prohibemus nisi ep̄s et clerus tantā necessitatē vltimitatē inspererit vt absqz vlla coactōe ad releuandas p̄munes vtilitates vel necessitates vbi laicorum nō suppetūt facultates subsidia p̄ ecclesias extiment p̄ferenda. Si autē cōsules aut alij decetero ista p̄miserint et p̄moniti desistere noluerint taz ipsi q̄ fautores eoz excōicatōi se nouerit subiacere nec cōioni reddāt donec satisfactōz fecerit p̄petētē.

Aduersus p̄sules et rectores ciuitatū et alios q̄ ecclesias et viros ecclesiasticos talijs seu collectis et exactionibus alijs aggrauare nitunt, volens imunitati ecclesiastice lateranē. conciliū p̄uidere presumptionē hmōi sup anathematis districtōne prohibuit trāgressores et fautores eoz excōicatōi subiacere p̄cepit donec satisfactionē ipenderint p̄petentē verū si quādo forte ep̄us simul cū clericis tantā necessi-

tatem vel utilitatē prospererit vt absq̄ vlla coacti-
one ad releuandas utilitates cōmunes vel necessi-
tates vbi laicorum nō suppetunt facultates subsi-
dia per ecclesias duxerunt conferenda predicti lai-
ci humiliter ⁊ deuote recipiant cū gratiarū actione
propter imprudentiā tamē quorundā romanus pon-
tifer prius cōsulatoꝝ cuius interest ꝑmunibus vti-
litatibus prouidere, quia vero nec sic quorundā ma-
licia contra dei eccliam ꝑquieuit, addicimus vt cō-
stitutiones ⁊ sentētie que a talibus vel de ip̄oꝝ mā-
dato fuerint ꝑmulgate inanes ⁊ irrite habeant nul-
lo vnquā tpe valiture, ceterū quia fraus et dolus
alicui patrocinari nō debent nullus vario decipia-
tur errore vt intra tempus regiminis sustineat ana-
thema quasi post illud nō sit ad satisfactionē debi-
tam compellēdus, Itaq̄ ⁊ ipsuz qui satisfacere recu-
saauerit, et successorem ipsius nisi satisfecerit infra
mensem manere decernimus ecclesiastica censura
conclusum donec satisfecerit cōpetenter cuz succe-
dant in onere qui substitunt in horrore.

Item cum contra violatores eccliaz vel cūmīte-
riorū pene sint a canonibus constitute et peccatis
nostris exigentibus in hec tempa deuenerimus qđ
a magnatibus terre nec timor deo nec honor ecclie
suis impēditur, ꝑꝑrecipimus vt talibus qui ecclie-
sias vel cūmīteria effractionibus seu alijs rapinis
violant eis diocesani episcopi nullo modo pereāt
sed tales excōmunicent et excōmunicatos denun-
cient ad satisfactionē condignā ⁊ precipue princi-
pis exercitum per quē facte fuerint et si principum
ibi nullus personaliter fuerit tūc pena specialiter
ꝑmulgetur in illos qui principales i exercitu su

erint nec aliquo modo lata in eos sententia excom-
municationis relaxetur donec de damnis et iniuri-
is fuerit satisfactum. Is vero qui in ecclesia vel ci-
miterio aliquem grauius leserit vulnerauerit vel oc-
ciderit excoꝛcatōis sniam incurrat ipso facto.

Ad hec statuimus et sub pena excoꝛmunicatiōis
iam prolate prohibemus vt nullus in villis eccle-
sie seu apud homines earundem villarum ascripti-
tios vel liberos poduodos accipere presumat ni-
si in tribus casibus si vicz traditio ducis vel alicu-
ius castri subita timeatur vel si exercitus in terram
ingrediens fuerit nunciandus. et in his scriptis casi-
bus qui ipsos poduodos acceperit prima oportu-
nitate sibi occurrente sine qualibet fraude perimu-
tet et in eo loco relinquat vbi ab his quorum fuerit
absq; difficultate possent reperiri. Qui autē preter
hoc casus in villis vel ab homibus prefatis ipsas
receperint vel casu licito acceptos detinuerint vel
alienauerint vel vsibus proprijs aliquo tempe de-
putauerint. tādū in locis in quibus diocesano ex-
pedire videbitur denunciētur excoꝛcati donec ipis
poduodis restitutis damnū qđ inde ipoz dñi passi
fuerint ex integro psolutū.

De clerici vel monachi secula- ribus negocijs se imisceant.

Multa sūt negocia secularia de quibus pauca p-
strigamus ad q̄ ptinet ois carnal' ꝛcupiscētia qđqd
iusto plus appetit hō. turpe lucrū est munera iniu-
sta accipere vel etiā dare. p aliquo seculari questu
precio aliquē conducere ꝛtentōes vel lites vel ri-
ras amare i placitis seclaribus disputare excepta

defensione orphanorum aut viduarum conductores aut procuratores esse secularium rerum, turpis verbi vel facti esse ioculatorum, vel iocum secularium diligere, aleas amare, ornamentum inconueniens proposito suo querere in delicijs viuere, velle gulam et ebrietatem sequi, pondera iniusta vel mensuras habere negocium iniustum exercere nec tamen iustum negocium est tradicendum propter necessitates diuersas quod legimus sanctos apostolos negociatos fuisse et in regula beati benedicti precipitur puideri per quorum manus negocia monasterij procurant canes vel aues sequi ad venandum et omnibus quibuslibet causis superfluis interesse ecclesie et his filia ministris altaris domini necnon et monachis omnino tradicimus de quibus ait apostolus, nemo militans deo implicat se negocijs secularibus.

Sed nec procuraciones villarum aut iurisdictiones etiam seculares sub aliquibus principibus et secularibus viris ut iusticiarius eorum fiat clericorum quosquam exercere presumat, si quis autem aduersus hec venire temptauerit quod contra doctrinam apostoli dicentis, nemo militans deo implicat se negocijs secularibus seculariter aut ab ecclesiastico fiat misterio alienus pro eo quod officio clericali neglecto fluctibus seculi ut patribus placeat se ingerit districtius autem decernimus puniendum si religionum quosquam aliquid predictorum ausus fuerit attemptare.

Sequitur quartus liber de sponsalibus.

Si inter virum et mulierem legitimus consensus interuenit de presenti ita quod unus alterum mutuo consensu vobis consuetis expressis recipiat utroque dicente, ego te accipio in meam et ego te in meum, vel alia verba consensum exprimentis de presenti non liceat alteri ad alia vota

trāsire qđ si fecerint scđm mřimoniu lmo verius ad
alterę de facto ptractu etiā si sit carnal copla subse/
cuta separi dę r primu i sua firmitate manere. veru
si inter ipos accesserit tātūmodo pmissio de futuro
mřimonio pstrahēdo vtroq; dicēte. ego recipiā te in
meā. r ego te in meū siue vba silia. r alter eoz añq;
carnaliter se cognoscāt aliā seu aliū per vba sibi de
spōsauerit de pñti. dato q; prima pmissio de futuro
pinterpositō; fuerit iuramēti firmata ei tñ piudicat
despōlatio post secuta. illi vđ q; primā pmissionē p
scđm ptractu irritā fecit ē de violatōe fidei pnia in
iūgēda. Carnalis vđ copla si sequat. pmissione; de
futuro eoi pō mřimoniu efficit sic q; ei i nullo piudi
cat q; cūq; ptractus mřimonia; postmod subsecutus
psuetu. Inē quoq; general; scilic; cū ihibitio pstrahē/
tū piculis puidētē cēsemus districtius obseruāda;
vt cū mřimonia fuerint pstrahēda diebus dñicis vl
alijs festiuis i ecclijs p psbyteros corā plebe. pu/
blice pponat termino ppetēti p finito vt infra illū q; ve
nerit; voluerit legitimum ipedimētū apponat. S; r
ipi psbyteri nihilominus iuestigēt vix aliqđ ipedi
mētū obsistat. r si nec p oppositō; alicuius nec per
iuestigatō; iuenerint psbyteri ipsi factis iterrogatōi
bus psuetis eos nō differāt coplare. si vđ expōsi
one cuiuscūq; vl alias ptra copulā pstrahēda ap/
paruerit pbabilis piectura p psbyteros ptractus i
terdicat publice; expsse donec qđ fieri debeat super
eo p epim vl eius officialē ad quoz hoc noticiā pfe/
rāt sint edocti. si q; aut edicto hmōi mō pmissio du
rāte clandestina vl iterdicta p iugia inire psūperit
in gradu pphibito etiā ignorāt. soboles de tali p iun
ctione suscepta p vsus illegittima cēseat de gentum

ignorantia nullū subsidium habitura cū ipsi parentes
taliter strahendo affectatores ignorantie videatur
¶ Pari modo proles illegittima ceseat si ambo parē
tes impedimentū scientes legitimū pter ecclesie in/
terdictū etiā in p̄spectu ecclesie cōtrahere presum/
pserint, sane si prochialis sacerdos hmōi clandesti
nas coniunctos prohibere contēpserit, aut quiuis
etiam regularis qui eis presumpserit interesse, per
triennium ab officio suspendat grauius puniendus si
culpe qualitas postulauerit, sed et his q̄ taliter co/
pulare p̄sumpserint etiā nullo alio impedimēto ob/
stāte condigna penitētia per ep̄m iniūgatur, si quis
vero ad impediendā copulā legitimā maliciose im/
pedimentū obiecerit canonicā nō effugiet ultiones
Nullus autē lapso dicto denunciatiōis termino ma/
trimoniū audiat accusans, aut p̄tra illud testificās
nisi denunciatiōz hmōi probabiliter ignorauerit v̄
nisi iuret q̄ post terminū denunciatiōis illud didi/
cerit quod opponit et qd̄ ad hoc ex malicia nō pro/
cedat cognitiōz No causaz matrimonialiū plebani
et decani, rurales sibi penitus nouerit interdictā.

De cognatione spūali

Spiritualis cognatio siue p̄paternitas in vigin
ti casibus m̄rimoniū cōtrahenduz impedit et dirimit
iam p̄tractū scz inter leuantē et leuatū, et filios leua
tis leuatū et cōiugem leuantis prius cognitā, Pa
rentes leuati et cōiugem leuantis prius cognitā, le
uantem et parentes leuati.

Item inter baptizatū et baptizantē, baptizatū et fi
lios baptizantis, baptizatum et coniugē baptizan
tis prius cognitā, baptizatū et parētes baptizati.

Item inter confirmatū & leuantē confirmatus et filios leuantis confirmatum & coniugem leuantis prius cognitam, parentes confirmati & vxorem leuantis prius cognitam leuantem & parentes confirmati.

Item inter confirmatum & confirmantē, confirmatum & filios confirmantis, confirmatum & coniugem confirmantis prius cognitam, confirmatus & parentes confirmati. Ne igitur occasione spiritualis cognationis i matrimonio difficultates emergant districte precipimus vt ad predicta baptismi & confirmationis sacramēta per que tantū compaternitates huiusmodi contrahuntur dumtaxat tres habeant compadres nisi per episcopum vel eius officialem super vltiori numero fuerit dispensatum.

De consanguinitate et

affinitate.

Qui diuino timore postposito in animarum suarum periculum scienter infra consanguinitatis et affinitatis gradum prohibitum aut cum monialibus matrimonium contrahere non verentur, nec non religiosi ac moniales & clerici in sacris ordinibus constituti matrimonia contrahentes, excommunicationis sententiam preter alias penas iuris incurrant ipso facto.

De simonia quintus

liber.

Sicet hely summus sacerdos in se bonus fuerit quia tamen nō ignorās filios suos iniuste ac cōtra legem dei agere prout ad eius spectabat officium nō

correrit, cēsis i bello filijs ipse de sella corruēs fra/
ctis cervicibus expiravit. Proinde ne aliena labe
ēpos nre puicie ptamari ptingat, statuimus ⁊ sub
obtestatōe diuini iudicij ꝑcipimus q̄ oēs ep̄i eius/
dē nre puicie suffraganeos si opus eis fuerit tales
ꝑstituāt q̄ fame bone ac itegre opionis existāt q̄d̄q̄
ip̄i ep̄oz suffraganei a ꝑsecratōe eccl̄iaz ⁊ altarium
ac vasoz sacroz seu b̄ndictōe vestimētōz ⁊ appara/
mētōz ad diuinū cultū spectātū nec directe nec in
directe aut quolibet q̄sito doli v̄l fraudis ꝑmēto ex/
igere q̄c̄q̄ ꝑter ꝑcuratōz a iure ꝑcessaz sub intermit/
tione maledictōis eterne ꝑsumāt sed ip̄i ep̄i eosdes/
suos suffraganeos certis stipēdijs fulcitos habeāt
⁊ ip̄os ꝑuideāt vt statū habeant dignitati ⁊ ordini
competentē.

Statuimus etiā q̄ ep̄i aut eoz suffraganei añ re/
cōciliatōz eccl̄ie v̄l cimīterij ꝑ recōciliatōe eozū dē
nullū faciāt pactū nec aliq̄s erigāt solutōz ꝑter ꝑcu/
ratōz debitā expēsaz, recōciliatōe aut facta penā li/
cite poterit erigere a violatoribus eccl̄iaz v̄l cimī/
terioz ⁊ ꝑtra ip̄os ꝑcedere ꝑ cēsuras q̄ pena sic exa/
cta debet ꝑ media pte eccl̄ie cathedrali ꝑ fabrica
⁊ ꝑ alia media pte eccl̄ie violata, si ep̄s ꝑcurabit ex/
pēsis rectoris eccl̄ie v̄l alterius recōciliatōz ꝑcurā/
tis. Alioq̄n si ep̄s ip̄am recōciliatōz suis sūptibus
faciet ⁊ expēsis sibi debet tota pena quā etiā recō/
ciliatōz ep̄s v̄l suus suffraganeus req̄situs tenebit
facere infra tres mēses, de pena aut erigēda a viola/
toribus arbitrio diocesani durimus relinq̄ndū.

Heritatis ē Xbum organo dñice vocis emissum
Gratis accepistis gratis date, proinde volētes si/
moniacā heresim de finibus nre prouicie ꝑnti pro

uisione salutifera eminus ppellere. 7 abusu q̄ circa
ordinatōes clericorū suabat. statuimus q̄ ab ordi/
natis clericis accolitis subdyaconis dyaconis 7 p̄
sbyteris nulla fiat exactio formatis nec p̄ examie
7 intitulatōe portēt tñ ordinādi secuz cartā cū p̄ga/
meno i quo sibi formate p̄scribant l̄z sacris canoni
bus ne p̄ institutōibus aliqd̄ exigat cautū sit. tñ no
tarij curiaz tā nre q̄s coepoz nroz 7 alioz p̄latoz i
exigēdo salario ex corruptela antiqtus introducta
metas rōnis excedūt. Hos igit̄ grauamīa cleri nre
p̄uincie p̄siderātes 7 depactōes ipsius i uestituris
fore illicitas quas l̄z i toto put optaremus tollere
nō possumus. easdē saltiz refrenare volētes hac sa/
cra sinodo approbāte. phibemus q̄ deiceps p̄ lris
uestituraz ad bñficiā quātecūq̄ magnitudis red/
ditū bñficiū existat dicti notarij curiaz vltra duos
florenos auri hungarical̄ exigere nō p̄sumāt q̄ si be
neficiū sit mediocre l̄ exile salariū notario diminue
tur 7 arbitrio ordinarij cōmittat i quo p̄sciam eius
oneramus. Si q̄s d̄o notarioz i p̄missa exactōe ex/
cesserit pena duplici ad req̄sitōz grauati p̄ ordinari
um puniat p̄ eundē i vsus pauperū p̄uertēda. Ep̄s
d̄o q̄ ad req̄sitōz grauati h̄mōi notarios in p̄missis
reformare ifra mēsez neglexerit ab igressu ecclie tā/
diu sit suspēsus donec p̄dictā penā dupli quā suus
notarius l̄ alius suo noīe vltra taxā ipositā extorse
rat i vsus pauperū xp̄i distribuatur fidelis sup quo ipsi
us p̄sciaz oneramus. Nullus de nō petēdo bñfi
cio ab ordinatore seu p̄ntatore cautōz v̄l p̄missionē
aliquā iterponat qz hoc symoniacū ē 7 p̄tra canoni
cas sanctōes. Clerū qz aliq̄ sacerdotes ex simpli
citate siue iuris ignorātia qdā ex auaritie vicio qd̄

fere oim oculos excecauit, dñi eucharistiã oleũ ifirmo
rũ z baptisma puuloz crisma oleũ sacru sepluram
aut alia sacramenta eccliaistica suis subditis amini/
strat pciu extorqnt ab ipis p sui erroris z reatus de
fensioe longã illius loci psuetudinẽ pntendetes nec
aduertetes qd diurnitas tps peccatũ nõ diminu
it sz augmẽtat. Nos inheretes pcilio thuroñ, qd hu
iusmodi consuetudinez maxime detestatur ne p hu
iusmodi aut aliqbus sacris pferedis aliqua decete
ro munera quãtũcũqz modica p sacerdotel l p̄latos
a suis subditis tãqz debitũ exigant sub pena trium
marcarũ sinodali approbatõẽ huius sacri pcilij di/
strictissime phibemus nisi hmõi munera sponte et
charitatiue a xp̄ifidelibus offerant volumus tñ vt
laici vtriusqz sexus p ep̄os aut officiales eoz ad cõ
suetudines laudabiles pia deuotiõẽ fidelium itrodu
ctas seruãdas per cẽsurã eccliaistica pellant.

De p̄lati suas vices sub annuo censu ex
ponant,

Quãuis p sacroz canonũ statuta sit salubriter phi
bitũ, ne p̄lati vices z iurisditões suas sub annua ex
ponat p̄sione, Nonnulli tñ puincie nre ep̄i z alij p̄/
lati iurisditõz obtinẽtes sp̄etis sacris istitutis cu/
piditatis sue laxatis habent officia sua z iurisditio
nis exercitiũ sub annuo p̄cio locare officialibz seu vi
carijs ipoz nõ verẽt in subuersionẽ iusticie z depa/
ctatõz subditoz, Nos igit tñibus abusibz viã p̄clu/
dere cupietes hac sacra approbante sinodo statui/
mus qd quicũqz p̄tifer aut p̄latus hmõi officia aut iu
risditõez deiceps locare p̄sũperit ep̄s suspensioẽ a
diuinis iferior No p̄latus excõicatõis sniaz icurrat
ip̄o facto official No seu vicarius hmõi iurisditõez
pducẽs eo ip̄o et nouerit se sniaz excõicatõis inoda

tti a dco sententijs si p̄us absolutōis b̄nificiū a nob̄is
 v̄la n̄ris successoribz valeāt obtinere donec vterqz
 ipoz tā platus locās q̄ official seu vicarius p̄ducēs
 iurisditōz p̄dictā sūmā pecuniaz p̄ q̄ hmōi locatio
 facta fuerit integralit̄ p̄soluat medietatē i vsus pau
 perz scolariū circa eccliaz cathedralē degētū. Aliā
 x̄o medietatē p̄ fabrica eiusdē ecclie dispēsandā.

De iudeis.

Itē oibz xp̄iāis huius puincie sub pena excōicatōis
 districtius ihibemus, ne iudeos l̄ iudeas secū ad cui
 uandū recipiāt l̄ cū eis māducare l̄ bibere p̄sumāt,
 aut et cū ipis i suis nuptijs l̄ neomenijs saltare vel
 tripudiare p̄sumāt, nec xp̄iani carnes venales seu
 alia cibaria a iudeis emant ne forte p̄ hoc iudei xp̄i
 anos quos hostes reputāt fraudulēta machinatōe
 venenēt, adiciētes vt si decetero quocūqz p̄textu
 dei a xp̄ianis graues seu nō moderatas viuras ex
 torserint xp̄ianoz eis p̄ticipiū subtrahat donec de i
 moderato grauamie satisfecerit p̄petēter vñ xp̄iani
 si opus fuerit p̄ cēsura eccl̄iasticā p̄pellāt ab eoz cō
 mercijs abstinere. Principibus at̄ iniūgimus vt p̄
 pter hoc nō sint xp̄ianis infesti s; potius a tāto gra
 uamie iudeos studeāt cohibere.

Ut at̄ iudei a xp̄ianis valeāt euident̄ discerni, statui
 mus r̄ inuolabilif p̄cipimus obfuarī q̄ oēs r̄ singlī
 iudei vtriusqz sexus i terris n̄re puincie portēt vnuz
 circulum de p̄ano rubeo p̄ signo assutū siue p̄situm
 an̄ pectus a pte sinistra i veste supiori quā cōiter r̄ re
 gularif portēt desup vestes suas alias cū extra do
 mos h̄itatōis sue creūt l̄ cedūt l̄ i publico quocūqz
 mō apparent aut se exhibēt vel ostēdunt r̄ hmōi si
 gnuz infra mensē, assumere teneantur a die publi

catōis p̄stitutōis p̄fitis q̄ si i h̄mōi signo assumēdo
infra terminū supradictū aut etiā decetero deferēdo
put supius ē exp̄suz iudei p̄fati l̄ ip̄oz aliq̄ p̄tuma/
ces fuerit v̄l rebelles extūc xp̄ianoz oē emptōis et
venditōis p̄merciū, z q̄libet aliō p̄ticipiū sibi no/
uerint penitus iterdictū z alias ad arbitriū loci oz
dinarij puniēdi. Itē cū adhuc terra polonica sit
i corpe xp̄ianitatis noua plātatio ne forte eo facili/
us pplin xp̄ianus a cohabitātū iudeoz sup̄stitiōni
bus z p̄rauis moribus ificiat quo leuius attricius
xp̄iana religio ifideliū cordibz i his p̄tibus ē plāta/
ta districte p̄cipimus vt iudei i hac p̄uicia Bnezsi,
p̄morātes inter xp̄ianos p̄mixti nō habitēt, s̄z in ali
quo seq̄stri loco ciuitatis v̄l ville domos suas sibi
p̄tiguas siue p̄iūctas habeāt, ita q̄ a p̄muni habita
tōe xp̄ianoz sepe muro v̄l fossato iudeoz habitatio
sepet. P̄cipimus aut vt p̄ ep̄m diocesanz p̄ d̄sim
tpalē tā xp̄iani q̄z iudei quoz domus intermixte sūt
vt ad venditōz seu p̄mutatōz eaz ad arbitriū bono
rū viroz cēfura qua p̄uenit p̄pellant. Interiz aut si
sac̄m altaris añ domos iudeoz deferri p̄tingat ip̄i
iudei audito sonitu primo iter domos suas se reci/
piāt z fenestras ac ostia sua claudāt. Postq̄z āt hec
sepatio facta fuerit decernimus vt iudei i vna ciui/
tate vel villa vnicā tantū habeāt synagogā.

Itē p̄cipimus vt iudei sacerdoti prochiali infra
cuius prochie terminos māserint p̄ eo q̄ loca i q̄bus
xp̄iani habitare deberēt occupāt iuxta quātitatē dā
ni q̄d ei ex hoc iferūt ad arbitriū diocesani loci oēs
puētus refundere p̄pellant. P̄rohibemus etiā ne
stibas z balnea xp̄ianoz freq̄ntēt nec suos nec an/
cillas aut nutrices seu q̄cūq̄z mācipia die noctuq̄z

in suis domibus retinere p̄sumāt, nec ad recipiēdū
theloneū seu aliud publicū officiū aliquatenus as/
sumāt. Si q̄s x̄o iudeus cū aliqua xp̄iana fornicā/
tōis viciū dephēsus fuerit p̄misisse quo ad usq̄ de/
cē marcas ad minus p̄ emēdatōe soluerit districto
carceri mācipet ⁊ mulier xp̄iana q̄ tā dānatū coitus
pegerit p̄ ciuitatē fustigata d̄ ip̄a ciuitate sine spe re
deundi penitus expellat.

De hereticis

Heretici quarūcūq̄ sectarū ⁊ credētes ip̄oz erro
ribus necnō receptatores d̄fensores ⁊ fautores eo
rū excōicati sūt quos vniuersi fideles xp̄i marie py
rochiales p̄sbyteri diocesano loci l̄ inq̄sitori heriti/
ce prauitatis denūciare tenent vt p̄ suis demeritis
vltōz accipiāt, ⁊ ne fidelīū corda eoz doctrinis pe
liferis corrūpāt. Cōtra xp̄ianos q̄ ad ritū trāsie
rūt l̄ redierūt iudeoz aut gētiliā q̄ dum erāt isantes
aut mortis metu nō tñ absolute seu p̄cise coacti ba
ptizati fuerit ē tāq̄ cōtra hereticos si fuerit d̄ hoc cō
fessi aut p̄ xp̄ianos seu iudeos p̄uicti ⁊ sicut cōtra fau
tores receptatores ⁊ defensores hereticoz taliter ē
procedendum.

Remedia contra hereticos.

Primū remediū q̄ l̄re ordinarioz dirigan̄t ad oēs
ecclesiarū rectores p̄ceptiue ⁊ sub pena excōicatōnis
q̄ oēm diligētīā faciāt i inq̄redo si q̄ ibi fuerit q̄ no/
uā doctrinā suspectā denūciant clerici l̄ laici ⁊ p̄so/
ne vtriusq̄ sexus q̄ si reпти fuerit q̄d intimēt suis or
dinarijs l̄ archidiaconis secreta ⁊ si p̄ntare eos po
terit victos rep̄ntēt, ⁊ q̄d moneāt i genere oēs ⁊ sin
gulos suos prochianos, ⁊ si aliq̄ sciūt vl̄ h̄nt suspe/
g iij

ctos de prauitate heretica eos sibi denūciēt.
Secūdū remediū q̄ ordinarij scribāt req̄rēdo prin-
cipes nobiles capitaneos necnō cōitates ciuitatū
z villaz ac earūdē cōitatū rectoribz z pcuratoribz
q̄bz i hoc p̄mittāt vices suas, vt quoscūqz clericos
v̄ laicos iuenerit hereticos l̄ suspectos aut nouas
doctrinas p̄dicātes seu suggerētes aut receptātes
z maxie defendētes etiā si p̄ rectores eccliaz nō fue-
rāt req̄siti dūmō de singularitate doctrine ip̄oz ap-
pareat vinctos trāsmittāt ep̄o l̄ eius officiali aut vi-
cař, seu alteri p̄missař, ad hec deputato.

Tertiū remediū q̄ nullus rector prochiař ecclie
suspectū p̄dicatore l̄ p̄dicare volētē admittat aut in
adiutoriū curie sue aliquatenus recipiat.

Quartū remediū q̄ rectores prochiař eccliaz
v̄ illi q̄ ptātē h̄nt ponēdi rectores scholaribz n̄ dent
rectorias nisi notis z cognitis z de heresi nō suspe-
ctis neqz diffamatis qd̄qz p̄cipiat rectori sub pena
excōicatōis q̄ ad scolas suas venientē de bohemia
vel alias v̄ndecūqz cuiuscūqz natōis fuerit i scolis
manere nō admittat nec eū recipiat receptū No su-
spectū si solus poterit ep̄o l̄ officiali rep̄ntet l̄ ptāti
seculari itimet z q̄ eandē req̄rat qd̄ i fauorē fidei ip̄z
vinctū adducat. Et videāt rectores eccliaz scola-
res si q̄ i scol̄ de hac secta p̄ferunt aut eā laudāt seu
defendūt quos dū tales eē cognouerit faciāt put su-
pius ē p̄missuz. Quintū remediū req̄rāt ep̄i d̄nm
regere principes z ptātes seclares vt inq̄sitores he-
retice prauitatis circa extirpatōz hereř foueāt adiu-
uāt z defendāt auxilijs et brachij seclaris iuxta for-
mā iuris cōis. Sextū q̄ fiat mādatū ex pte ep̄oz
sub pena excōicatōis vt nullus q̄ ptātez hz tāqz pa-

terfamilias i aliquē de familijs pferat aliqđ subfi/
diū i pecuniā l' rebus alijs qbuscūq; ifectis prauita/
te heretica ad stādū i bohemia vl' alias vbicūq; aut
veniētib; de eodē loco vbicūq; hic i puincia existāt

Septimū remediū qđ dñi epi dirigāt z expediant
visitatores l'atos itegre opionis archidyaconos
vl' alios q̄ visitāt totā diocesun inq̄redo de fautori/
bus receptatorib; z defensorib; prauitatis hereti/
ce Johānis huf z spēalit qđ faciāt sibi libros p̄ntari/
tā p rectores prochalū ecciaz q̄ eoz predicatores
circa quos vidēdos diligētā habeāt an aliqua su/
specta sunt i eisdē libris infra z si iuenerit extūc eos/
dē suspectos de heresi si poterint vinctos rep̄ntent
Alioqn faciāt vt supius ē p̄missuz.

Octauū z vltimū qđ postq̄ suspecti de heresi ca/
pti fuerint extūc omēs libri eoz inq̄rant z arestent z
p̄ntent epi l' officiali aut inq̄sitori. Et videt dñis qđ
ordinarij qbus hoc ex officio p̄petit sue dignitatis
si quos hereticos sciuerit blatos l' reptos i officio
suo nō torpescāt nec vnus p̄ aliū se excusent. s; mu/
tuo se iuuēt i p̄cessu vero contra tales seruetur for/
ma sexti z clementinarū ac iuris cōmunis z practi/
ca quā ipsi inquisitores heretice prauitatis seruare
consueuerunt.

De scismaticis.

Perpetuo phibemus edicto qđ scismatici sacer/
dotes in terris nostre puincie officiare apud eccias
non sinant nec pmittant habere vel edificare absq;
diocesanoz in quoz diocesibus seu iurisdictionib;
cōmorantur licentia z consensu noua oratoria vel
capellas nec christianis ipsi scismatici ministrent

ecclesiastica sacramenta, ipsique christiani prohibeant districtius
us ipsorum scismaticorum audire officia vel ad ea accedere
aut ab eis ecclesie aliqua recipere sacra a quibus omnibus di-
cti scismatici per censuram ecclesiasticam arceant, quam si for-
te contempserint per seculare brachium a talibus persequantur.

Et quoniam preterita pericula nos circa futura faciunt cau-
tiores, volumus et ordinamus ut si aliquis persone vel
collegia a nostra provincia se sepauerint scisma quodammodo
faciendo cum iam quodammodo per factum hominum a sui diocesani obe-
dientia recesserit, Pontificalia eis misteria et ecclesiasti-
ca beneficia sepulture vicem et elemosine penitus vene-
gant et si canonicè moniti ad unionem vel ad obedientiam
non redierint extunc populus ab ipsorum cõione districtius ar-
ceat. Insuper a personis ecclesiasticis ad hospicia nulla
tenus colligantur hoc ipsum extendi volumus ad eos qui
iam scisma et inobedientiam hominum commiserunt.

De apostatis.

Prohibemus ne apostate vel cuiusvis religionis profes-
sores habitum sui ordinis mutantes, cum ex eo excoicationis
sententiam dinoscant extraxisse ad ecclesias regendas
vel eorum vicarias aliquatenus admittant.

De raptoribus.

Adamur vniuersis plebanis et alijs clericis
cuiuscumque fuerit status in virtute sancte obedientie et sub
pena priuationis officij et beneficij ne aliquem raptorem per
scriptum banitum per fugum vel incendiarium aut eorum rapinas in
domibus recolligant vel perseruent aut ipsis extra domos
suas expensas seu alimenta ministrant siue ipsos lras vel le-
gatos ad quascumque personas perferant, a quibus plerumque
hominum pestiferum genus hominum perminatões de occidit

dis psonis p eaz bonis cremādis pecunias extorq̄
re conant. Cū i q̄busdā locis quorū dā iniqtas i
ualuerit q̄ i rebo ecclie furtū reputat, sagacitas ra/
pina pbitas ⁊ violētia fortitudo hoc sacro appro/
bāte ꝑcilio cupieñ, seculariū prātuz audaciā quātū
cū deo possumus refrenare, factimus q̄ q̄cūq̄ prin/
ceps seu capitaneus terre baro aut miles aut nobi/
lis l' official eoz ⁊ generalit quis alia psona spūalis
vel seclaris cuiusq̄ dignitatis status ⁊ ꝑditōis eri/
stat, decimas tributa castra villas munitōes pos/
sessiōes ⁊ bona ac alias res mobiles et se mouētes
ad ecclias ⁊ pia ac religiosa loca psonasq̄ eccliaſti/
cas spectātia ⁊ ptinētia aut ēt paupey hoim i ipozū
bonis degētū rapuerit iuaſerit occupauerit aut il/
licite detinuerit exactionauerit talias seu collectas
iposuerit seu iniuste ipignorauerit aut occasiōe pi/
gnoris aliqd extorſerit, v' quouis sūpto colore gra/
uauerit, l' rapti iuadi occupari detineri ipignorari
exactionari mādaauerit ordinauerit seu ratū habue/
rit aut raptorē iuaſorē occupatorē ⁊ detentorē illicitū
cū re rapta iuaſa occupata detēra ꝑſuauerit seu i
defensionē suscepit, aut i bonis eiſdē notoriū dānū
seu manifestā offensaꝝ itulerit nisi ifra triū dieꝝ spa/
ciū a tpe rapine iuaſiōis ⁊ occupationis ꝑpetrate ⁊
ꝑmiſſe oīa ⁊ singula rapta iuaſa ⁊ occupata seu pi/
gnorata, necnō de iurijs ⁊ dānis datis ⁊ offēsa ma/
nifesta ꝑdignā emēdāz satisfactōꝝ ipenderit cū eoz
i hac pte ꝑplicibus excōicatōis sniaz icurrat ipo fa/
cto, Et nihilominus i illa seu illis prochia seu pro/
chijs de qua seu de q̄bus raptores seu iuaſores oc/
cupatores dānū dātes seu manifestā offensaꝝ irro/
gātes fuerit, aut i q̄bus larē seu habitatiōez suā ha/

buerit seu h̄re ꝑsueuerit, ⁊ ad quā seu quas res ⁊ bo
na ꝑdicta sic rapta iuasaz occupata ad ꝑsuatoꝝ ip̄a
rū deducta ac i ip̄is detēta fuerit quousq; ad restitu
tionē ⁊ satisfactōꝝ plenariā aliāq; loca q̄cūq; ad q̄ ꝑ
fati raptōres iuasores ⁊ occupatores detentores ⁊
minātes dānū dātes aut offensam ꝑdictā inferētes
cū eoz ꝑplicibus puenerit seu alter eoz puenerit ⁊
q̄diu i eisde locis seu eoz altero moraz traxerit seu
traxerit ip̄o facto ecciastico subiaceāt iterdicto. Et
qm̄ excōicatus ab vno ab alijs ē vitādus, decerni
mus q̄ si ꝑdicti raptōres iuasores occupatores dā
nū dātes seu offensaz iferētes cū suis ꝑplicibus de
aliena seu alienis diocesib; fuerit seu alter ip̄oz fu
erit eꝑs loci de q̄bus dicti raptōres ⁊ alij ꝑfati fue
rint l'ad quos ꝑfugerint, extūcꝑtute ꝑstitutōis ꝑn̄
tis ⁊ laudi cōis recepta si opus fuerit ab eꝑo loci v̄l
iniuriarij passo i formatōe sūmaria teneāt hmōi ra
ptōres iuasores occupatores ⁊ dānū dātes cū eoz
ꝑplicibus excōicatos ꝑ se ⁊ suos subditos publice
nūciari ⁊ in prochijs ⁊ locis ꝑdictis ꝑut supius ex
ꝑrimis interdictū ecclesiasticū facere inuiolabiliter
obseruare.

Quoniam ad ea que frequētius accidūt iura debeant
adaptari ⁊ raptus virgīnū et mulierū in plerisq; p̄ti
bus frequētius attemptat, ꝑecipimus ⁊ manda
mus firmiter obseruari quatenus i vestris sūnodis
subditis in virtute sancte obediētie ꝑecipiat̄is ne
qua ecclesiastica secularis ve persona audeat a ra
pta virgīne vel muliere requirere an ꝑsentiat in ra
ptore vel in eū cuius nomē aliquā constiterit eē ra
ptam, Alioquin consensus rapte duximus non te
nere donec in pristinā parentū ⁊ amicorum redierit

potestatem vel per eam stetit cominus redire potu-
it, contrariū faciens si clericus fuerit ab officio et be-
neficio ad arbitrium sui superioris suspendatur et
alias puniatur iuxta canonicas sanctiones, si lai-
cus similiter ad arbitrium iudicis castigetur.

Statuimus quod ad bona decedentium episcopo-
rum seu episcopatuū et aliorum inferiorum prelo-
rum secularium seu religiosorum monachorum vel
aliarum ecclesiarum vacantium nullus laicus quā-
tecunq; et cuiuscunq; altioris excellentie conditio-
nis vel status manus suas extendi faciat vel pmit-
tat bona huiusmodi anteferendo aut etiā occupa-
do occupatōe iurispatronatus vel alio quocūq; p-
textu quod si quis laicorum contra pstitutiōnē huiusmodi veni-
re presumpserit ingressus ecclesie et perceptos seu par-
ticipatōes sacramentorum ac etiā ablatas sibi nouerit
interdictos saluis alijs penis pdictis et alijs psti-
tutiōibus nostris expressis, saluis etiā iuribus cō-
munibus tā nouis quā antiquis.

De usuris.

Usurarioꝝ prauitatē quā plerūq; mercatorū famaz
inquinant dū sub mercatoris velamine diuersis ad-
iuentis fraudibus plus secū strahentes dānificāt
quā illi quā nullo quesito colore directe mutuunt ad
usuras detegere cupientes. Et ne etiā iuris ignorā-
tiā simulatā circa hoc possint p̄tendere et suos erro-
res decetero frivolis rōibus excusare declaramus
et decernimus, quod cū usura t̄m p̄mittat in mutuo mu-
tuū aut t̄m his rebus consistat que determinantur
numero pondere vel mensura nō solū quā rem huiusmodi
eo pacto vel principaliter ea spe mutuatur ut aliq̄d

emolumentū tpale vltra sortem recipiat quātūcūq;
sit puum. sed etiā si fructus seu prouētus rei pigno
rate ī sorte nō pputat ad pignus mutuās vsurari/
us ē cēsendus. s; z ille q̄ mercē quātūq; q̄ vēditōis
tpe cōi estimatōe minus valet z quā tūc vēditurus
erat carius vēdiderit solutōz p̄cij differēs ea vice z
q̄ statī soluit p̄ciū cuiuscūq; rei empte p̄ miori q̄s tūc
valeat lucri cā eiusdē rei traditōi dilata ad termi/
nū ī quo p̄stat ip̄az rē plus valere vsurarij sūt cēsen
di z q̄ tales p̄bari p̄nt ad noticiā dioecesanōz l̄ eoz
officialiū pferant vt p̄ eos ad restitutōz vsuraz ipsi
vl̄ eoz heredes districtōe canonica p̄pellāt. L̄ ofes
sōres at̄ si foro aie tles ad restitutōez inducāt effica/
citer si suaz aiaz dānatōz cupiunt euitare. Sane si
q̄s ī illuz errore iciderit l̄ p̄tinacis affirmare p̄sumat
exercere vsuras nō eē peccatus ille velut hereticus
p̄dēnē. P̄cipimus at̄ plebanis locoꝝ ac illis q̄
hnt officiū p̄dicādi q̄ saltiz bis ī anno vicz prima
dñica aduētus z quadragesime statutū p̄ns fideli/
bus exponāt vulgarit ac eos salutarib; iducāt mo
nitis vt abstineāt a crimibus z fraudib; vsuraz z ī
notescāt oibus z eis ī remediū pctōꝝ suoz iniūgāt
vt ipsi ī n̄ro seu suffraganeoz n̄roz p̄sistorijs vsuras
aliquo de p̄dictis modis solutas repetāt l̄ si nō sol
uerint s; soluere p̄miserit a p̄misso se subtrahāt pre
sentis p̄stitutōis suffragio se defensuri.

Quāquā roraginē vsuraz que anias deuorat z
facultates exhaurit vtriusq; testamēti pagina p̄dē/
net z demū p̄stitutōes sanctorū patrum ī lateran̄.
lugdunēn̄. z vniennēn̄. concilijs prodite sub diui
ne maledictionis interminatione ac diuersis exa
geratis penis prohibeant z interdican̄. Nonnulli

tn̄ tā spūales q̄ seclares n̄re puincie inuetitū labo/
rātes. suaz aīaz ī detrimētuz alijs licitis negocijs
p̄termīssis illicite exercēt y suras. Mos quoq̄ atten/
dētes q̄ malicijs hoīm nō ē aliquatenus īdulgen/
dū hoc sacro approbāte ꝑcilio ꝑhibemus ne dece/
tero q̄sq̄ cuiusq̄ status gradus ꝑditōis ꝑ p̄minen/
tie existat p̄sumat exercere vsuras. q̄ si q̄ tles mani/
festi vsurarij reꝑti fuerit. statuimus ꝑ mādāmus vt
ꝑtra illos ꝑ ordinarios loci ꝑꝑochialiū eccliaruz
rectores iuxta vīz ꝑ formā dictoz lateran̄. lugduñ. ꝑ
vuienneñ. statuti cōcilioꝝ ꝑcedat mō q̄ seq̄t vīz q̄
ab eisdē manifestis vsurarijs nullus oīno oblatio/
nes recipiat nec ad ꝑmunionē admittat altaris nec
si ī ꝑctō h̄m oīi decesserit recipiat ad ecclīasticā seꝑl/
turā. Qui at ꝑtra ꝑmissa fecerit ea q̄ accepit restitu/
ere ꝑpellat ꝑ donec sc̄dm n̄rm aut sui diocesani ar/
bitriū satisfecerit ab officij sui maneat executiōe su/
sp̄sus. Tales aut̄ q̄ respicere nō curauerint a ꝑctō
tādiu excōicati publice nūcient̄ donec ad gremium
sc̄tē m̄ris ecclīe reuertāt post restitutōz eozū q̄ male
extorserint ꝑ vsurariā ꝑrauitatē si ad restitutōz oīm
eoz sufficiāt facultatis l̄si ī totū soluēdo nō fuerint
prius restituta ea ad quā sufficiūt portionē de red/
dēdo residuo fortuito tpe sufficiētē cautōz adhibe/
ant eis l̄ eoz heredibz si extāt a q̄bus extorserit vsu/
ras. si n̄o nō extāt paupibus l̄ pijs vsibus iuxta or/
dinatōz archidyaconi plebani sui v̄l ꝑfessoris ido/
nei si sūmā duoz florenoz hūgaricaliū nō excedat
Si n̄o excedit diocesanoꝝ satisfactōe idonea l̄ cau/
tiōe de toto v̄l residuo vt ꝑmittit̄ ꝑstita ab eisdē dīo/
cesanis archidyaconis l̄ ꝑfessoribz ꝑ plebanis īꝑo/
nū absolutōis b̄n̄ficiū ꝑsequāt. Et hoc idē ī rebus

vagis vel male ablatiſ acqſitiſ decernimus obſ
uādū q̄ ſi uſurarij pſcripti ſpe final' pnie ⁊ abſoluti
oniſ extreme clauſe ecclie ſane p̄tēperit et temere
ſuſtinuerit anathema, ſeq̄ i extremis abſolui petie
rit n̄ prius ē eis abſolutio ip̄edēda niſi prius ſub p
prio iuramēto cūcta male extorta reſtituāt dūmō tm̄
i boniſ mobilibꝝ ⁊ imobilibꝝ hēant q̄ reſtituere uale
ant vniuerſa l' ſaltiz reſcūdāt iquātū eoz ſe extēdūt ſa
c̄tates ⁊ de reliquo refundēdo ⁊ ſatiſfaciēdo loci or
dinario l' eius vicario aut ſaltiz rectori prochie ſue
ſanitate pcepta ⁊ copia rez nacta dederit fideiuſſo
res idoneos q̄ ſi fideiuſſores t̄les n̄ extiterit ⁊ i eis
appareāt x̄e pnie ſigna recepta ſub forma pſcripta
pprio eozūde egrotōz iuramēto admittāt ad pnie
⁊ eulzaritiſie ſacrā, Sz i penā tam diuturni p̄tēptus
clauū ecclie ad terrorē alioz neget eis extrema vn
ctio ⁊ eccliaſtica ſepultura niſi forte ſuadēte cā legit
tima hoc nobiſ l' n̄riſ p̄rouicialibꝝ ep̄iſ ex grā cō
tingerit idulgeri ad ea q̄ ēt vltima p̄ſequēda n̄ ſuffi
ciāt, ppriū iuramētū ⁊ pnie ſigna ſi heredes male ac
q̄ſita reſtituere mīme ſint pati ſz forſan ſibi p̄tradi
cūt l' p̄ pentibus filij nolūt p̄miſſas exhibere cautio
nes, l' ſi vxor p̄ marito l' maritus p̄ vxore ſilia facere
detractauerit, Adiciētes q̄ ſi uſurarij maniſteſti per
mēſez vnū temere i excōicatōe pdurauerit tūc vxor
ibus ⁊ filijs ac eoz familiaribꝝ ⁊ mācipicijs diuīa
ſacrā ⁊ eulzaritiſia ſubtrahāt baptiſmate puuloz et
pnia moriētū tm̄ exceptiſ, ſi q̄s āt religioſus vl' ſe
culariſ clericuſ exēptuſ l' n̄ exēptuſ maniſteſti uſu
rarij ſciēter corpus i ecclia vel cimiterio aliter q̄ ſu
pra ſcriptū ē auſu temerario ſepelire p̄ſūperit ipſū
decernimus ſicut i vnienneſi, ꝓcilio decretū ē ipſo

facto sniaz excoīcatōis icurrīsse a qua nō prius ab
soluaf nisi a diocefano cui pmissa fuerit iniuria irro
gata satisfactōz exhibuerit ppetētē verū qz q mani/
festi vsurarij cēferi debeāt apud nōnullos i dubiuz
reuocat. Mos pñti sinodali pstitutōe illos manife/
stos vsurarios declaramus q publice z pbabiliter
exercēt vsuras bancos publicos tenētes rōne mu/
tui dandi ad vsuras aut q decem marcas mutuāt z
vndecim rōe vsure percipiūt vel si fructus seu pro
uentus rei pugnorate i sortē nō pputāt z de hoc co
rā ecclesiastico iudice pūcti vel pñssi fuerit seu eui
dētia facti eoz tanta fuerit q nulla tergiuersationē
eozuz prauitas celari possit vel aliquatenus occul
tari.

Preterea illos declaramus vsurarios eē mani/
festos qui publice exercēt vsuras bancos publicos
tenētes rōne mutui dandi ad vsuras aut q corā iu/
dice ecclesiastico de iure pūcti fuerint vel confessi
quiqz per iuratos villarum pro vsurarijs sunt pu
blice pclamati qui singul dieb dñicis excōicēt so/
lenniter nomiatz cum eis qui soluunt vsuras nec
accusant eos post solutionem factam eisdem infra
mensē ab vsurarijs autem manifestis iuxta late/
ranē, conciliū nullus omīno oblationes recipiat
nec ad cōmunionē admittant altaris nec si in hoc
peccato decesserint recipiant ad ecclesiasticā sepul
raz. qui aut contra premissa fecerit ea que acciperit
restituere pPELLATUR donec scdm nostrū aut episco
pi diocefani arbitriū satisfecerit ab officij sui mane/
at executione suspensus. Tales aut q resipiscere n̄
curauerint a peccato tādū excōmunicati publice
nuncient donec ad gremiuz sancte matris ecclesie

reuertant post restitutōz q̄ male extorserūt p̄ vsura/
riā prauitatē, si ad restitutōz oim eoz suffecerit fa/
cultates v̄l si i totū soluēdo nō fuerit prius restitu/
ta ea ad quā sufficiāt portōz d̄ reddēdo residuo for/
tuito tpe sufficiētē cautōz adhibeāt eis l̄ eoz heredi/
bus si extāt a q̄bus extorserit vsuras. Si hō nō ex/
tant paupibus aut pijs vsibus iuxta ordinatōz ar/
chidyaconi l̄ p̄fessoris idonei si sūma duoz floreno/
rū hungaricaliū nō excedit. Si hō excedit dioceſa/
noz idonea p̄stita cautōe a p̄dictis absolutōis b̄nfi/
ciū p̄sequātur. Et hoc idē in male ablatiſ decerni/
mus obseruandum.

De sortilegijs.

Excoīcamus ⁊ anathematizamus oēs sortilegos
q̄ p̄ iuocatōz demonū l̄ res sacras sortilegia exercēt
firmiꝫ prohibētes ne ab aliquo quā a suo epo nisi for/
te i mortis articlo absoluant. Ceteri hō sortilegi p̄
p̄sbyteros p̄prios p̄nia p̄digna iposita absoluāt et
hāc excoīcatōis sniam bis i āno in prima scz d̄nica
aduētus ⁊ quadragesime p̄ sacerdotes in eoz eccle/
sijs ⁊ caplis p̄cipimus publicari.

De clerico excoīcato ministrāre

Eū scriptū sit i lege d̄ni q̄ q̄cūq̄ nō obtpasset sa/
cerdotibus extra castra positus lapidabāt a pplo
aut gladio ceruice subiecta expirabat p̄tēptū ⁊ i pri/
mitiua ecclesia inobediēti. eiecti de ecclesia rabido ore
demonū trabebāt. Ad h̄i ei sacerdotes cēsurā eccle/
sie p̄tēnentes excoīcati l̄ suspēsi a p̄latis suis erigē/
tibus cl̄pis eoz imemores qd̄ epis ⁊ p̄latis clauis
celoz sit. collata p̄tās attēptare sibi i terdicta mini

steria nō verēt p̄tra quos volumus rigore ecclesiasticus
exercere. statuimus igit q̄ clerici q̄ excoīcati suspēsi aut
in officio suo misrāt vt prius illes sine spe restitutōis
ab officijs ⁊ bñficijs deponāt ⁊ ifames ac detestabiles
sint ⁊ decetero ad bñficia ecclesiastica nullatenus admit
tant nisi p̄ p̄niaz approbatā ⁊ p̄uersatōz laudabilē se/
dis apostolice gratiā meruerint obtinere.

De priuilegijs et priui^{legioꝝ ex}cessibus

Preterea statuimus ne religiosi cuiuscūq; ordīs v̄
religiōis existāt priuilegiati fines suoz excedāt priui
legioꝝ. cū priuilegiū mereat amittere q̄ p̄cessa sibi ab
utit p̄tate. Si q̄ etiā religioꝝ p̄ donatōz ⁊ aliū legitti
mū titulū iurap̄ronatus aliquoz bñficioꝝ ecclesiastico
rū acq̄sierint illa bñficia p̄pria temeritate suis vsib; n̄
vsurpēt. s; ip̄is vacātibus ad ea sacerdotes idoneos
p̄ntēt. Alioq̄n elapso tpe a iure statuto loci ordinari/
us put eccleie expediat puidū istituat incuratū. si quas
etiā eccias p̄ochiales ifra quaz limites grangias et
monasteria habuerit terras agros prata ⁊ vineas aut
alia bona de q̄bus iure decimā soluere tenēt i decima
tione defraudauerit oēs ip̄is ad hoc opez ⁊ opaz i pre
missis dātes ⁊ ip̄oz seruitijs intendētes decernimus
ip̄so facto excoīcatōis sententiā incurrisse.

De iniurijs ⁊ clericoꝝ p̄cussoribus

Et qz de p̄latis ⁊ canonicis ⁊ ceteris clericis p̄uitia/
toribus ⁊ p̄cussoribus p̄ p̄decessoz n̄roz p̄cilia seu sta
tuta nulla certa forma ⁊ pena p̄ter eā q̄ iure cōi p̄phen
ditur iuenit exp̄ssa. Nos attēden; q̄ plus timeri solet
q̄ sp̄ealit iniungit q̄ q̄ generalr ip̄at approbatiōn; to
tius p̄ciliij necessario durimus statuēdū vt p̄latu; ⁊ ca

nonicus q̄ sue eccie platū l̄ canonicū i caplo x̄bis pro
brosis seu ptumeliōs affecerit manifeste p̄ quartā p̄ez
āni a p̄sortio sui capli z p̄ceptōe distributionū quotti
dianoꝝ q̄ alijs accrescūt ip̄o facto sit exclusus. Ad cū
ius q̄dē statuti z pene executōz caplm̄ ifra q̄ndeciz di/
es sub pena suspēsiōis ab ingressu eccie teneat. Si q̄s
aut̄ plator̄ canonicōꝝ in p̄dictas p̄sonas ēt citra san/
guinis effusionē manus iniecerit temere violētās pe
nas p̄ p̄dictas dupl̄r puniat. p̄ vulnere x̄o h̄mōi p̄so/
nis l̄ aliquo p̄dictōꝝ illato ēt si nulla mēbri mutilatō
ex tali vulnere fuerit subsecuta sine oī remissioe p̄ p̄di
ctas penas quadrupl̄r puniat. insup i vtroq̄ casu iu/
rta sui diocesani arbitriū lesō satisfaciāt p̄petent aīq̄
restitutōz p̄dictōꝝ assequat. Sed si p̄ temerariā mēbri
mutilatōz excesserit b̄nficio ecciastico q̄d i eadē eccia
obtinēt sit priuādus saluis tñ alijs penis i sacris ca/
nonibz p̄tra temerarios violētaz manuū i clericos i
tectoꝝ exp̄ssis saluis ēt alijs iuribz q̄ viz repellere vi
p̄mittūt.

De penis.

Crescēte quottidie malicia puerfoꝝ z ideteriora se
culo d̄clināte cogimur ex p̄teritis casibz futuris picu/
lis obuiare vestigijs iuris cōis iherētes sanctōe p̄sti/
tuimus sinodoli vt si vnq̄z rex p̄nceps l̄ quis alius
cuiuscūq̄ status p̄ditōis l̄ emīētie existat archiep̄m l̄
ep̄m p̄prouincialē iniuriose l̄ temere pcusserit aut ce/
perit seu b̄nuuerit l̄ hoc mandauerit fieri aut facta ab
alijs rata habuerit vl̄ socius fuerit faciētis aut p̄siliū
dederit i his l̄ fauorē seu sciēter defēsauerit vltra penā
fn̄te excōicatōis quā i ip̄o facto icurrūt statiz i tota p̄/
uincia cessent diuina officia ip̄o facto nec exhibeāt i ip̄a
aliqua ecciastica sacramēta p̄ter baptisma puuloꝝ et

pnias morietis ecclesiastica sepultura specialit̄ interdicta,
q̄ si nō q̄d absit occidat bona ipsius mobilia ⁊ imobi-
lia eccie iure ppetuo applicet q̄ si minor p̄latus eccie
cathedral̄ aut canonicus ī tota dioc. Si nō collegia/
tel̄ p̄uētualis eccie captus v̄l occisus fuerit ī toto ar-
chidyaconatu ī quo scelus patratū ē, si nō plebanus
aut p̄sbyter seu quibet ī sacris ordibus siue secularis v̄l
regularis fuerit ī scanatu rurali l̄ archiep̄sbyterali sede
Si nō alius clericus ī minorib; constitutus locus ille
⁊ parochia loci illius ecciastico subiaceat iterdicto, de
atroci nō vulnere relinq̄t arbitrio ordinarij quo ad i-
terdictū ponēdū, ⁊ iterdictū p̄nti p̄stitutiōe p̄latus ab
om̄ibus firmiter obseruet. Nec a quoq̄ nisi ab ipsa si-
nodo vel a metropolitano suffraganeis requisitis p̄ ma-
iori p̄lato scz archiep̄o vel ep̄o cōprouinciali, p̄ mi-
nori vero vel clerico diocesano cōgrua satisfactiōe p̄-
missa per diocesanū suū relaxet. Et ne malefactores
huiusmodi propter similia pericula fraudulēter pro-
curent ⁊ obtineāt se absolui, statuimus vt nō nisi ī eu-
denti articulo mortis satisfactiōe p̄missa p̄grua ab-
solutiōis beneficiū valeāt obtinere vel saltz cautiōe p̄-
stita idonea de satisfaciēdo īfra mēsez, alias ī eandem
sniaz incidāt ip̄o facto, statuimus et vt tales malefa-
ctores oibus inotescāt vt eo amplius p̄fundāt q̄ tpe
illis iterdicti ppl̄s sono p̄cusso tabule oibus dieb; dñi-
cis ⁊ festiuis ad ecciaz p̄uocet, ibi festa ⁊ ieiunia ppl̄o
indicet ⁊ exhortatiōe facta ⁊ cā iterdicti exposita ma-
lefactore huiusmodi ter pulsatis campanis ⁊ cande-
lis extinctis excōicati publice nuncient. Et vt ppl̄us
ad p̄ueniendū illic amplius inuitet conuenientibus
illic ⁊ excōicatis vitantibus, xl. dies indulgentiarū
concedantur.

Verum si clericus vagabundus in furto vel in alio
recenti maleficio deprehendatur et habeatur de fuga
suspectus ex hac nostra generali licentia quam preteritis
partimur secularis potestas sub testimonio trium clericorum
si pro modo haberi poterit vel alio fidedigno malefactorum
et omnino poterit captivare ac eum quam primum ecclesiastico
iudici presentare iuxta tradites sacrorum canonum puniendum

De penitentijs et remissionibus

Voceant maxime anni quadragesimam sacerdotes ut omnes
utriusque sexus christianus. Postquam ad annos discretis pervenerit omnia sua fideliter confiteatur peccata saltem in anno proprio
sacerdoti, inunctaque sibi penitentiam studeat per viribus
adimplere. Si quis autem iuxta causam alieno sacerdoti voluerit
confiteri sua peccata penitentiam prius postulet et obtineat a proprio
sacerdote cum alienus eum non possit aliter absolvere et
ligare, sacerdos autem sit cautus et discretus ut more periti
medici superinfundat vinum et oleum vulneribus sauciatis
diligenter inquirens et peccatoris circumstantias et peccata. Caveat
autem omnino ne verbo aut facto signo aut aliquo modo
pudet aliquatenus peccatores. Si autem prudentiori consilio indigerit
id absque ulla expressione persone caute requirat, quam
quod peccatum in iudicio penitentiae sibi detectum presumpserit
revelare non solum a sacerdotali officio decernimus deponendum
verum etiam ad agendum penitentiam in artum monasterium detrudendum.

Consulimus et monemus ut sacerdotes passim et indistincte
missas non iniungant confessionibus sed cupiditatis nota
fugientes in hac parte fructus qui ex tali iniungenda solent
sacerdotibus pervenire precipiant pauperibus erogare. Ad audiendam
quoque confessionem eminentem sibi locum eligant sacerdotes
ut possint comiter videri, et non in locis obscuris absconditis
in quibus quaedam confessione habeant sacerdotes

vultū humilē, et oculos in terrā fixos ne indiscrete et frequētius faciē inspiciāt confitētis et maxie mulieris sed patient audiāt quicquid dixerit in spū lenitatis, et ei pro posse suo et pluribus modis suadeāt ut confiteatur itegre, vñ si aliter dicat confessio non valebit. In confessione caueāt sibi sacerdotes ne inquirāt nomina personarum cum quibus peccauerūt penitētes sed circumstantias tantum quae possunt aggravare peccatum.

Cum experientia certa didicimus pro fornicatione vel etiam peccatis maximis fere nullam vel minimam penitentiam penitētibus iniungi a sacerdotibus ignorantibus seu negligentibus canonica instituta. Praecipimus igitur quod sacerdotes studeant inquirere diligenter peccata visitata, et circumstantias visitatas peccatorum maxime gulae luxurie et cupiditatis quibus genus humanum frequētius corrumpitur defecatur. Statutum est in concilio generali et districte iniunctum medicis corporum cum eis ad infirmos vocari contingit, ut ipsos ante omnia moneant et inducant, quod prius medicos ad uocent animarum ut postquam infirmo fuerit de spirituali salute pulsus ad corporalis medicine remedium salubrius procedat. Et ex autem cum anima sit multum preciosior corpore sub interminatione anathematis prohibemus ne quis medicorum pro corporali salute aliquid egroti suadeat quod in periculum vergat animarum.

Et quia plerumque infirmus sua confiteri peccata propter multorum presentiam erubescit id a sacerdotibus districtissime suademus obseruari ut prius familiariter et secreta audiant confessionem ipsius si mortis periculum non obsistat et postea ei conferant cum deuotione eucharistiam salutarem.

Licet fratribus predicatoribus et minoribus sit a iure permittum ut ex eis persone sufficientes idonee vite probate discrete modeste atque perite pro eorum certos superius

ores electe et p̄fite d̄iocesaniſ locor̄ ī eor̄ū 'ciuitati/
bus et d̄ioc. de ip̄or̄ petenda licentia gratia vel bene/
placito confessiones sibi confiteri volentiū audire va/
leant et imponere penitentias salutareſ ac absolutio/
nis beneficiū imp̄dere poſſint, quia tam̄ ſumus cer/
tus informati q̄d idem religioſi cont̄pta eiufdem iu/
riſ forma indifferenter om̄iſ d̄ūmodo ſint p̄ſbyteri
etiā nō preſentati epiſcopo audiunt confessiones ſin/
gulozum in damnatū ſuozum et ſibi p̄ſitentiu pericu/
lum animarū, ne per errorem huiuſmodi anime ſubdi/
torum noſtrozū periclitent̄ decetero hoc ſacro appro/
bante cōcilio om̄ibus rectoribus parochialibus no/
ſtrarum d̄ioceſiſ et p̄uincie firmiter inhibemus, ne
parochianos ſuos permittāt dictiſ fratribus confi/
teri niſi illiſ d̄ūtarat qui per patentes l̄ſas d̄ioceſani
epiſcopi pro ipſiſ p̄ſſionibus audiēdiſ nominatiſ
fuerint deputati, quaſquidē litteraſ de cācellaria no/
ſtra et ſuffraganeozū noſtrozū gratis et ſine ſolutione pe/
cunie aliqua ipſi fratres habent recipere, et eaſ recto/
ribus eccleſiarū debent preſentare qui rectoreſ ad re/
quiſitionē ipſozū fratruz teneāt in ſuiſ eccleſiſ eaſ pu/
blicare, **C**lerū tam̄ ſi epiſcopuſ fratribus ipſiſ vt premit/
titur electiſ et preſentatiſ ſine cauſa recuſauerit audi/
endi confessiones licentiā exhibere, extunc fratres ipſi
ex ſpeciali conſeſſiōe apoſtolica id faciendi habeāt li/
berā facultatē, in nullo tam̄ caſu circa abſolutioneſ
maiorē auctoritatē habeant q̄ parochialeſ p̄ſby/
teri, niſi epiſcopuſ vel ſuperior qui poteſt ipſiſ vberiorē gra/
tiam ſpecialiter duxerit concedendā, nec etiā poſſunt
dicti fratres ſeu quiuſ alij religioſi clericis v̄ laicis
ſine ſpeciali licentia parochialiſ p̄ſbyteri miſtrare
ſine ſpeciali licentia parochialiſ p̄ſbyteri miſtrare
et alia ſacramenta, et qui contrariū fecerint excōicati/

onis sententiã incidãt ipõ facto.

In ecclesijs quoq; parrochialibus dicti fratres n̄ possunt nisi de ipõz rectorz beneplacito z assensu predicare verbum dei. Lũ autẽ fratres ipi festiuis dieb; in domibus suis in mane predicatões faciunt nõ eas intantũ prabant qđ plebs ad predicationẽ z summã missaz sue parrochie cui tunc interesse tenentur negligant horã debitã veniendi nec prochianos in suis sermonibus detineant nisi cũ forte domoz festiuitates i dicant nec girando p ecclesias z eoz ambitus populum aqua benedicta aspergant aut cinerz vel frondiũ palmarũq; benedictõibus se occupent. cũ talia in p/rochialibus ecclesijs de iure z de antiqua psuetudine peragantur. nõ impediãt etiã dicti fratres per suas p/dicatões statões z pcessiones solẽnes quas obseruat ecclesia generalis.

Quia freq̄nter i penitentijs iniungendis quidã casus emergũt q̄ ppter ignorãtiã sacerdotũ expediri nõ p̄nt z q̄ absolutõz z dispẽsatõz epalẽ req̄runt. iõ salubriter duximus statuendũ qđ qlibet ep̄s eo qđ ppter occupationes ml̄tiplices eius copia q̄nq; haberi nõ p̄t. vnũ ad minus penitentiariũ penes se habeat honestũ puidum z discretũ. z nihilominus aliũ vel alios instituat in ecclesia sua cathedrali vt saltim ad ipõz alteruz recursus in hmõi casibus habeat q̄ etiã in illis casib; in q̄bus ep̄i dispensandi pariter z absoluendi obtinẽt facultatẽ ipõz auctoritate dispensent z absoluant. archidiaconi quoq; archipsbyteri z plebani suis subditis psbyteris i p̄niali iudicio districte iniungant vt in casibus memorati siue occulti siue manifesti existant criminis recursum habeant ad penitentiarios suprãdictos oportunũ ab eis psiliũ querentes.

b iij

In furto vsura rapina z fraude ante omnia inuigat
penitentibus vt si possunt ablata restituant alias nul
la eis valeat satisfactio ad salutē cū nō dimittat pec/
catū nisi ablatū restituat;

Statuimus q̄ sacerdotes in p̄fessione z in satisfac/
tionibus iniungendis maiora maioribus reseruan/
tes mittant ad ep̄os penitētes p̄ ipsos ep̄os absoluē/
dos omnes blasphemos oīpotentis dei z beate marie
z sanctorū homicidas facto ope casu consilio vel auxi
lio filiorū oppressores inieectores manuū in pentes si/
ue in clericos vel quoscūq̄ religiosos sacrilegos z ec
clesiarū z cimiteriorū effractoresh z violatoresh simoni/
acos scismaticos z hereticos apostatas sacrilegos di
uinatoresh z qui ad eos accedūt vt p̄missuz est z qui sa
cramentis aliqua maleficia p̄miserūt vel auxiliū aut
occasionē vel causam p̄stiterunt l̄raruz sigilloz mone
te seu mensuraz falsarios periuros solēnes incestuo/
sos cum p̄sanguinea vel affini vel cū alia que votum
emisit, z detestabile peccatū contra naturā p̄mittētes
cum brutis vel cū monialibus rem h̄ntes adulteros
maleficos q̄ maleficia inter p̄iuges faciūt vel p̄curāt
ne coire possent vel sterilitatē mulierū vel abortum q̄
bis se baptizare vel p̄firmare permiserūt, z qui inter/
fuerunt scienter qui sine p̄reua tonsura aliquē ordinē
sacrū vel per saltū susceperūt, qui p̄tra iusticiā vel cō
scientiā consiliū siue auxiliū in aliquo p̄stiterūt vnde
mors hoīm mēbroz l̄ mutilatio est secuta, l̄ q̄ in h̄mōi
scienter occasionē cōsiliū siue causam dederūt, q̄ l̄ras
dictant scribunt legunt vel ad hoc aliqd̄ āminiculū p̄
stiterint vt aliq̄s iniuste mutuetur, z clericos q̄ suspē/
si vl̄ excōicati sūt p̄moti aut diuina celebrauerūt, sacer
dotesq̄ seu ministros quorū negligētia aliquid in ho/

nestum circa sacramentū altaris quocūq; mō euenit
hōi peccatis ⁊ sibi detentos mittant sacerdotes
ad epōs absoluēdos, nec eos absoluāt p̄terq̄ in mor-
tis articulo absq; loci ordinarij licētia speciali decla-
rātes q̄ illi quibus duxerimus taliū absolutōz ꝓmit-
tendā potestātē illā alijs personis nō habeāt ꝓmittē-
di. In dubio aut̄ ꝓsulāt ep̄m vel eius vicesgerētē vel
alios sapientes quoz ꝓsilio penitētē absoluant vel
transmittāt ad aliū absoluendū, q̄busq; dē om̄ibus su-
p̄scriptis p̄terq̄ illis q̄ p̄ violentiā manuū iniecti-
onē in p̄sonas eccl̄iasticas in canonē late sentētie inci-
derunt, quos ep̄i absoluere nō p̄nt. Et similiter irregula-
ribus exceptis q̄ excōicati diuina celebrauerūt, quozū
dispēsatio ad solū summū spectat p̄tificē p̄ nos ⁊ ali-
os epōs de absolutōis b̄nficio p̄t p̄uideri.

¶ Meritoq; ep̄i per indiscretā ⁊ sup̄fluā indulgentiarū
cōcessionē clauēs eccl̄ie ꝓtemptibiles reddūt ⁊ p̄nias
⁊ satisfactiōnē eneruāt, nō aduertētes quō romanus
pontifex qui plenitudinē obtinet p̄tātis in hoc t̄m mo-
deramē ꝓsueuit obseruare qui in capella sua p̄sonalif
celebrans vel p̄dicans interessentibus ꝓtritis ⁊ con-
fessis ad maximū septē annos idulgētie ⁊ carenas to-
tidē largif. Ne igit̄ p̄ temeritatē hōi simplicitati fide-
liū decetero illudat̄ vt sc̄dm iurisdispositōz ꝓmunis,
cū dedicat̄ basilica nō extendant̄ indulgētie vltra an-
num siue ab vno solo siue a pluribus ep̄is dedicet, in
anniuersario x̄o dedicatōis t̄pe quadraginta dies de
inūctis penitētis indulta remissio nō excedat, ⁊ simi-
liter quando ex alijs rōnabilibus causis p̄ l̄ras suas
ep̄s huiusmodi remissiones suis subditis voluerit in-
dulgere quadraginta diez ⁊ nō amplius numero sit
contentus, nec remittentiū indulgētias subditi ꝓcipi

ant' alieni nisi hoc vt ipsi vti possint eis proprij iudices specialiter duxerunt indulgendū, huic autē statuto necessario duximus annectendū q̄ nullus clericus secularis vel religiosus exemptus vel nō exemptus in ecclesia sua seu monasterio indulgentias preterq̄ per diocesani patentes litteras fuerint approbate p̄nunciare et concedere presumat. Itaq̄ frequenter in diuersis ecclesijs siue locis multorū annoꝝ et carenarū indulgentie sub nomib' summorū pontificū et etiaz episcopoz ignotoꝝ concedūtur que propter nimij excessum de falsitate vehementer sunt suspecte, et propter hoc huiusmodi indulgentiarū littere per diocesanum examinari et approbari debent, cuius interest ne ip̄ias subditi ex spe quā ad huiusmodi mēdosas et falsas indulgentias obtinent ab agenda condigna penitentia retrahantur nisi episcopus ex aliqua causa rationabili aliud duxerit faciendū.

Sed episcopus suo subdito concesserit vt sibi possit idoneū eligere p̄fessores, ille quē is elegerit in casibus qui eidem episcopo specialiter reseruantur nullam habet penitus potestatem, nisi hoc in p̄fessione specialiter exprimat cum in generali p̄fessione illa nō veniant que nō esset quiuis verisimiliter in specie confessurus. Nulla quoq̄ potest consuetudine introduci q̄ aliquis preter sui superioris licentia confessores sibi eligere valeat specialē qui eum posset soluere vel ligare.

Quia scdm̄ statuta canonica vltimo deputandis supplicio negari si petant nō debet penitentie sacramentū abusum damnabilē in quibusdā partibus contra hoc introductū aboleri omnino volentes instituari os omnes et domos tempales vt ab huiusmodi desi-

stant abusu. Hortamur in dño ⁊ obsecramus per vi/
scera misericordie ihesu xpi locoꝝ nihilominus ordinari/
is iniungētes vt eos ad hoc cū primū ꝓmode poterit
diligenter monere, ⁊ si necesse fuerit ecclesiastica cen/
sura ꝓpellere nō obmittant.

De sententia excoꝛicationis

Statuimus ⁊ ꝓntis concilij auctoritate inuolabi/
liter ꝓcipimus obsuari q̄ inferendis sentētis ꝓ iudi/
ces ius cōe teneat, ⁊ ꝓfertiz caplin. sacro, d̄ snia excoꝛi/
catōis. Si ep̄s aliquē excoꝛicat ex certa causa denū/
ciet vicinis ep̄is ꝓ suas patentes l̄ras vt excoꝛunica/
tum faciant denunciari, ⁊ tūc sine difficultate aliqua
vicini ep̄i excoꝛicatum facient publice nunciari, ⁊ i di/
ocesibus suis artius euitari. Si vero ep̄i in hoc fuerit
negligentes vel excoꝛunicatis cōmunicauerit tam/
diu cathedralium ecclesiarum canonici sibi non com/
municent quādiu huic salubri statuto ꝓsumpserint
obuiare

Statuēdū diximus q̄ nullus excoꝛunicatū a do/
mino papa aut a quocunq̄ ordinariā aut delegatā iu/
risdictionē habente absoluere debeat nisi forte in mor/
tis periculo ꝓstitutū quia tūc excoꝛicatus huiusmodi
etiā a simplici sacerdoteꝝ iuxta formā ecclie potest ab/
solui. Forma autē ecclie hec est, q̄ excoꝛicatus ꝓ cōtu/
maciā ꝓstito iuramēto q̄ ecclie ⁊ illius qui euz ex/
coꝛmunicauit parebit mandatis ⁊ q̄ expensas taxan/
das restituet potest in tali casu absolui. Si vero ꝓ
offensa vel re iudicata excoꝛmunicatus fuerit tunc
ꝓstito iuramento, vt supra et ante omnia debet rei
iudicate parere, et iudicis seu boni viri arbitrio sa/
tisfacere de offensa, quod si ille vel illi ꝓ quo vel

pro quibus hmoi snia lata fuit aut cui seu qbus est satisfactio exhibenda forsitan absq infirmi piculo inueniri aut haberi no possint. Nihilominus sacerdotis et bonorum arbitrio pareat sicut potest et iporu arbitrio pecuniã p satisfactione illius nomie quem offendit i ede sacra vel penes honestos viros deponat. q si parere l satisfacere forte n possit pignora predicto mo p satisfactione deponat q si facere hoc no possit fideiussores idoneos ponat q si forte horz nihil facere possit precipiat sibi absoluens sub debito prestiti iuramenti q infra menses postq fuerit restitutus sanitati. presentiam sui excõicatoris adibit. et pro causis pro quibus excõicatus fuerat siue extitit ecclesie et iudicis reuerenter parebit mandatis. Si vero aliquis quem ex causis predictis excõicatu no seruata in suis casibus forma prefata absoluere presumpserit ad damna et interesse excõicatori et aduersario vel eius heredibus tenetur. et alias nihilominus per diocesanũ vel alium prelatum seu superiorẽ suũ acriter arguendus.

Quia quorũdã peruersoru clauis ecclesie contententiu itantũ excreuit temeritas vt per eoru obstinãtam maliciã ecclesie videat auctoritas vilipendi. Lũ excõicatoris sniam i se pro manifestis et notorijs causis rõnabiliter prolatã i suaz aniaz piculũ et plurimozũ scandalũ animo sustinet pertinaci. no attẽdetes q tãto grauiora sũt pctã quãto diutius ifelicẽ animã detinet alligatã. ppter qd huic morbo necessariaz quãtũ possumus volẽtes adhibere medelã. statuimus vt qcũqz excõicatoris sniaz ex iusta cã mõ p dicto in se latã ifra spaciũ sex mēsiũ a die plate i eũ snie pputãdũ aĩo sustinuerit indurato ad arbitrium excõicatoris p hmoi ptnacia puniat. si ño in ea infra spaciũz vnus

anni obstinatōe dānabili p̄sūperit pdurare, anno elapso dñs ipsius tpalis siue sup̄mus siue hereditarius bona ipsius mobilia ⁊ imobilia teneatur p̄fiscare ea in vsus pprios p̄uertēdo q̄ si dñs ip̄e in his exequēdis negligēs iuentus fuerit aut remissus ad id exequēdū p̄ loci diocesani cēsura ecclesiastica p̄pellat.

Itē in q̄busdā locis vt accepimus int̄tū excreuit temeritas ⁊ p̄sūptio laicoꝝ q̄ si aliqui auctoritate ordinaria seu delegata ī terrā villā aut castrū interdictum generale ponat idē laici officiū sacerdotū imo qd̄ tūc ip̄is sacerdotibus est p̄hibitū vsurpare conātes vt ecclesiasticā p̄ hoc magis cēsura elidant apud loca talis interdicta sepelire p̄sumūt ī cimiterio corpa defunctorū lz aut̄ p̄tra p̄sūptores hmōi iure p̄muni sit p̄uisum qz tñ p̄ illos p̄tra quos interdictū ponit añq̄ satisfaciunt frequēter ī pactū deducit vt ex humatōis pena ab ordinaro seu delegato añ oīa simpliciter remittat, ne forte hmōi delinq̄ntiū temeritas hac occasione ipunita remaneat ⁊ p̄ hoc ceteris deī audacia filia p̄sumēdi sacri approbatōe p̄cilij huius, statuimus ⁊ mādamus vt q̄cunq̄ in antea itra cimiteriū loci interdicti aliq̄ corpus seu corpa defunctorū sciēter sepelire p̄sumpserint excoīcatōis s̄niam incurrāt ip̄o facto a qua nō nisi p̄ solū metropolitanū vel diocesanū aut cui sup̄ hoc suas p̄miserint auctoritates absoluant, metropolitanus v̄o l̄ eius dyocesanus aut eoz ī hac pte vicarius nequaq̄ ad ipendēdū talibus b̄nificiū absolutōis p̄cedat nisi prius sepultis taliter corpibus exhumatis ⁊ locis recōciliatis ⁊ ecclie ac p̄sonis q̄bus ex hoc iniuria dinoscit irrogata satisfactū fuerit p̄petēter, ⁊ statim cū in ecclis p̄ochialibz vel ī alijs put iura p̄mittunt denūciati fuerint noiati mox ab oibus tā exemptis q̄

nō exemptis debēt euitari nec extūc aliqs qui hoc sci/
re tenet credat se p ignorantia excusari cum talis de/
nunciatio publica neq̄ possit neq̄ debeat singulorum
auribus incultari.

De verborum significatione.

Intelligētia verborū ex causis dicēdi assumēda est
verba intentōi deseruiant. ea tñ que sunt i voce earū
que in ania passionū note fiunt. in omni s̄mone ad cō/
munē verbi intelligentiā recurrēdū est.

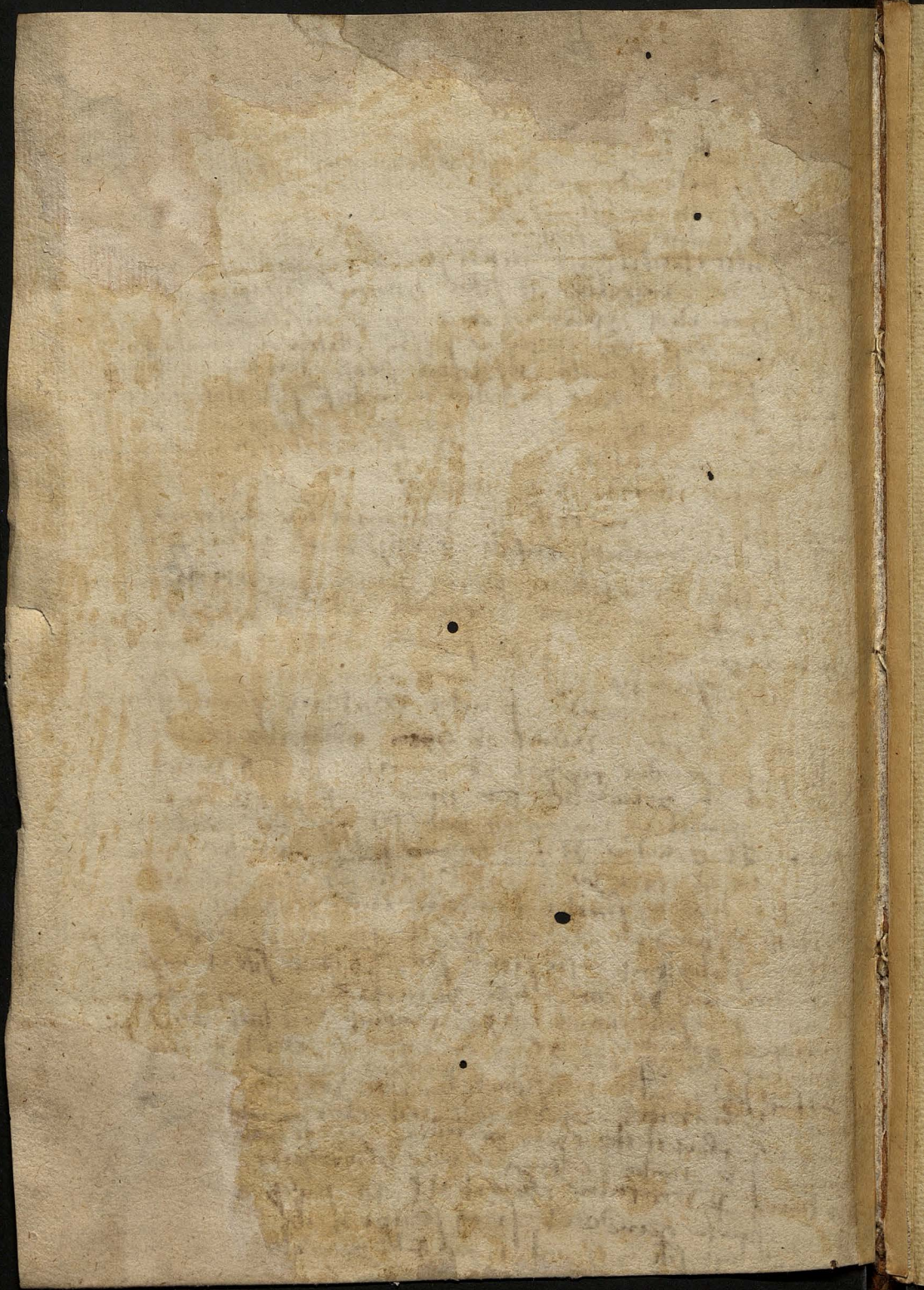
De regulis iuris.

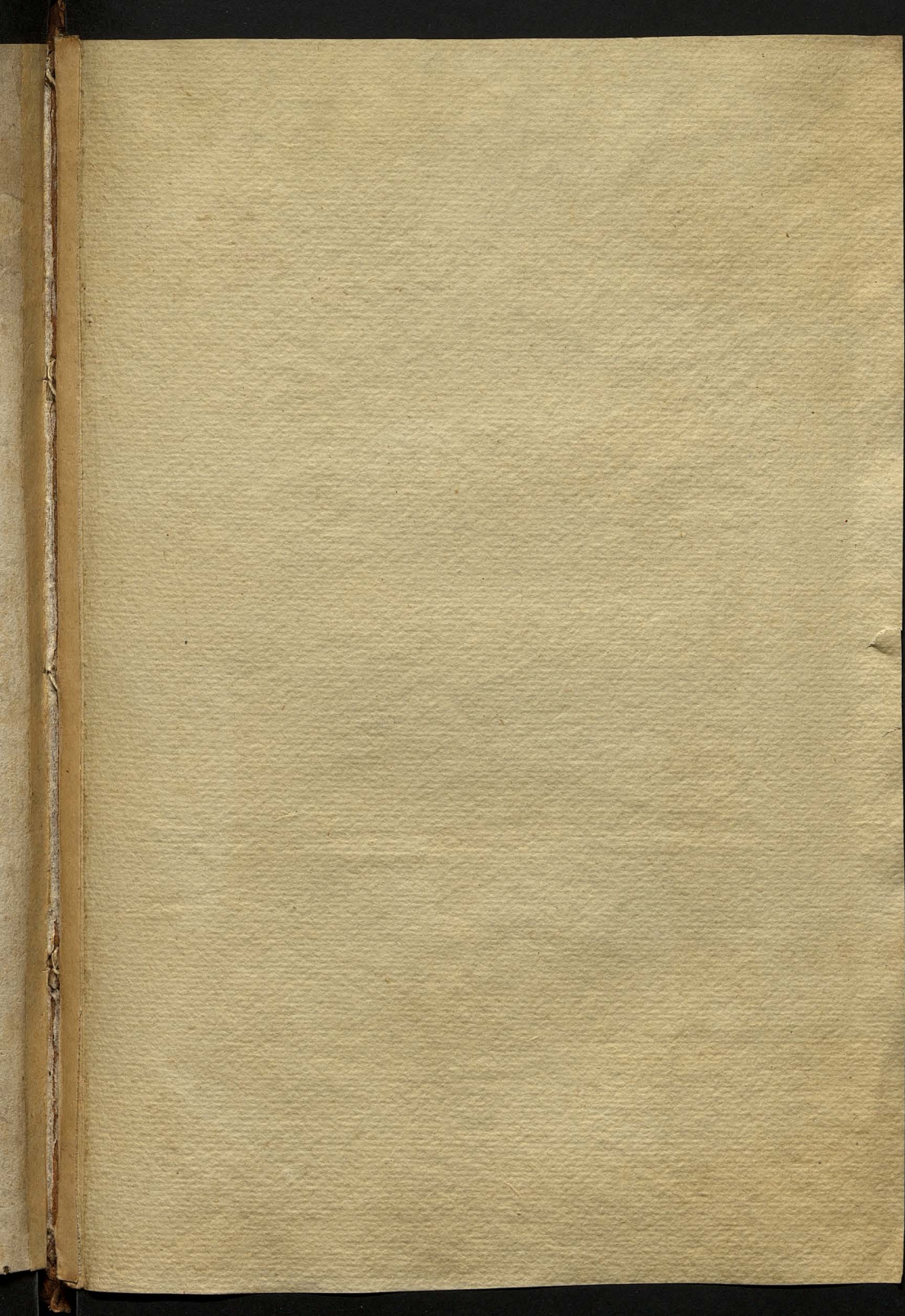
Sanctorū patrū regulis ⁊ statutis q̄libet xpianus
regatur in vita verbis ⁊ factis vt sciat ⁊ faciat qd̄ ac/
ceptum est deo. ⁊c. Acta sunt hec in choro ecclesie
collegiate in Kalis Bnezneñ. dioc. anno a natiuita/
te dñi Millesimoquadringentesimo vicesimo. Indis/
tione. xiiij. Pōtificatus sanctissimi in xpō patris ⁊ dñi
nr̄i dñi Martini supna. puidētia pape q̄nti. anno ter/
tio die mercurij vicesima q̄nta mēsis septēbris. hora
tertiarū. vel quasi p̄ntibus reuerēdis in xpō patribus
dñis Alberto craconieñ. Jacobo plocen. ⁊ Andrea
poznanieñ. ep̄is necnō venerabilibus et egregijs vi/
ris dñis Clemēte abbate monasterij de mogbilna or/
dinis sancti Bñdicti Stephano paletz. Kalisieñ. Mi/
colao peyser sandomirieñ. sacre theologie p̄fessoribz
Nicolao de Kilzj archidiaconis Petro vuolurami
scolastico vuladislao d̄ opporou Bnezñ. ⁊ Stamslao
de scarbuniria Cracouieñ. eccliarū canonicis decreto
rū doctoribz. mltisq̄ alijs prelatis tā religioſ q̄ secla/
ribus tñc in sancta puinciali sinodo in sp̄s̄sancto le/
gittime congregatis.

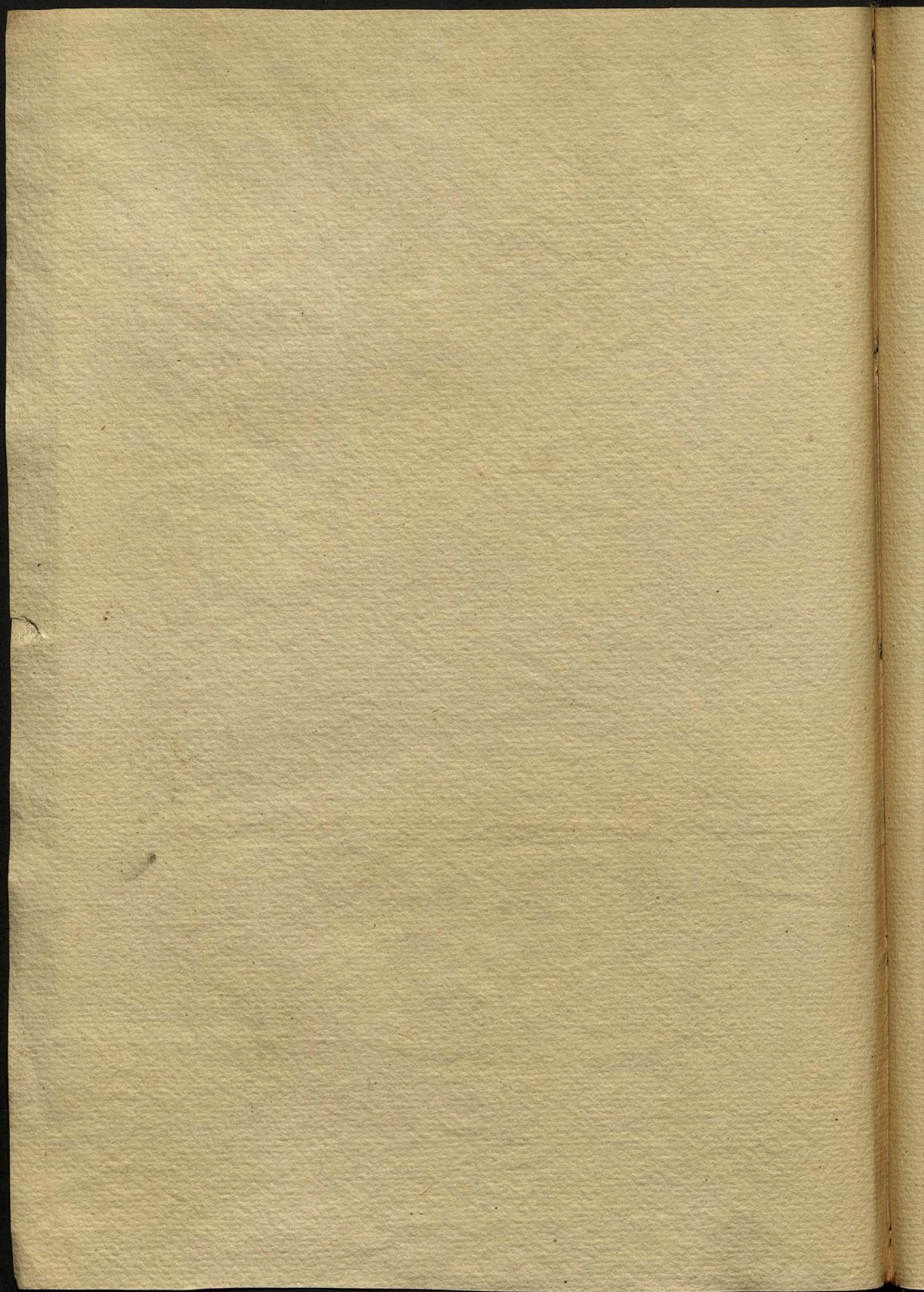
Et ego Johānes Alberti de rvyetlathou clericus
 Bnezneñ. dioc. publicus impiali auctoritate notari
 us qz dictoz statutoz lectōi correctōi moderatōi eo/
 ruzqz approbationi penarū z sententiaz promulgatio
 ni alijsqz oibus z singulis pmissis dñi sic vt premitit
 corā prefato reuerēdissimo in xpo patre dño Nicolao
 sancte Bnezneñ. ecclesie archiepo ac sancta puinciali
 Bnezneñ. sinodor p ipm dñm archiep̄m. primatē age
 rentur z fierent vna cū pnoiatis testibus pñs interfui
 eaqz oia z singula sic fieri vidi z audiui. iō me alijs ar
 duis occupato negocijs p aliū fidelē notariū scribi fe
 ci de mādato quoqz ipius dñi archiepi z primatis fa
 cta diligētī auscultatōe exinde pñs publicū instrumē
 tū p̄feci z in hanc publicā formā redegi z me huic sub
 scripsi. signo quoqz z noie meis solitis z psuetis vna
 cū appensione sigilli ipius requisitus consignavi in fi
 dem z testimoniu omniū premissorum.

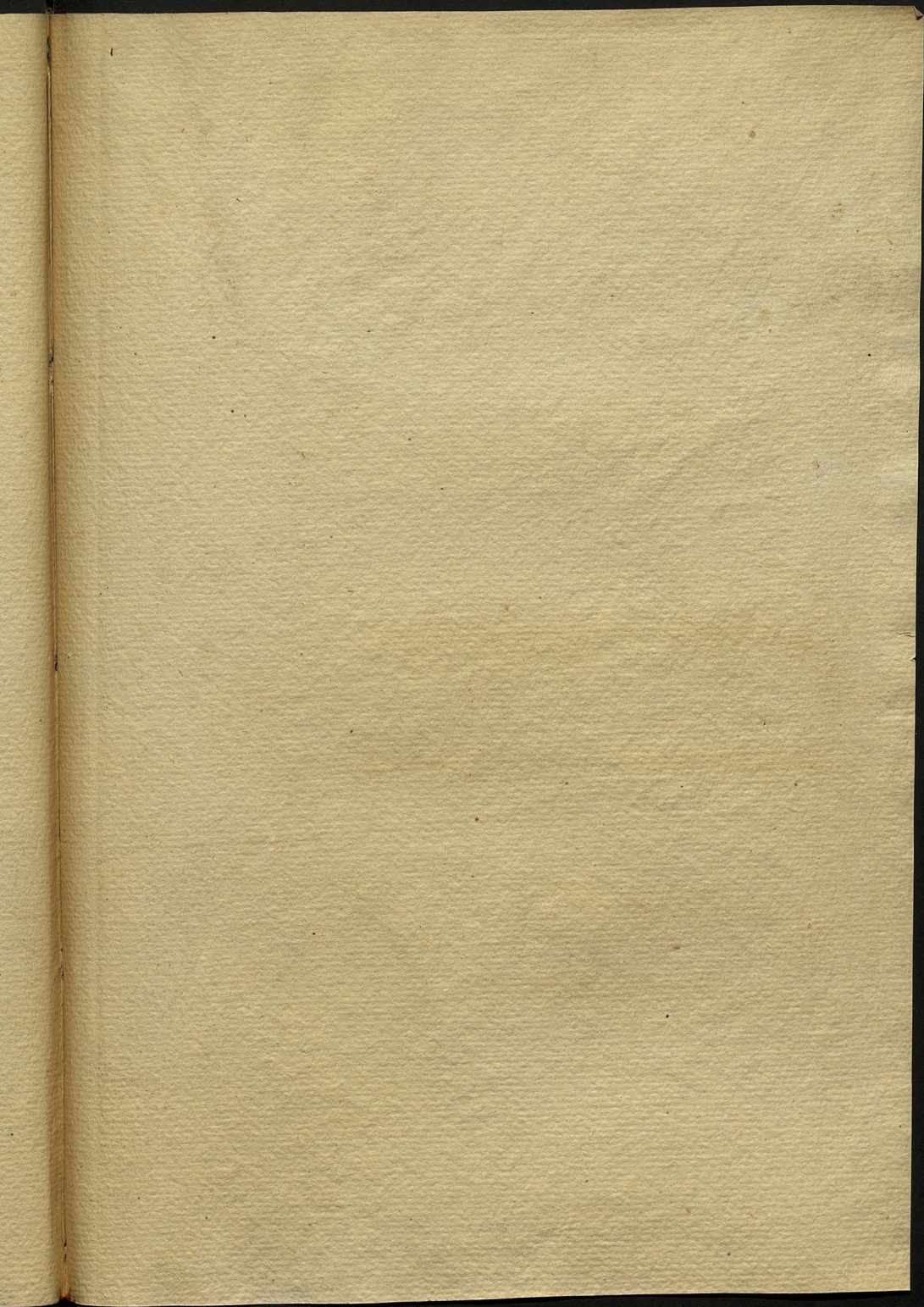
Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in approximately 15-20 lines, though the characters are too light and blurry to transcribe accurately. It appears to be a formal or legal document based on the structure of the lines.

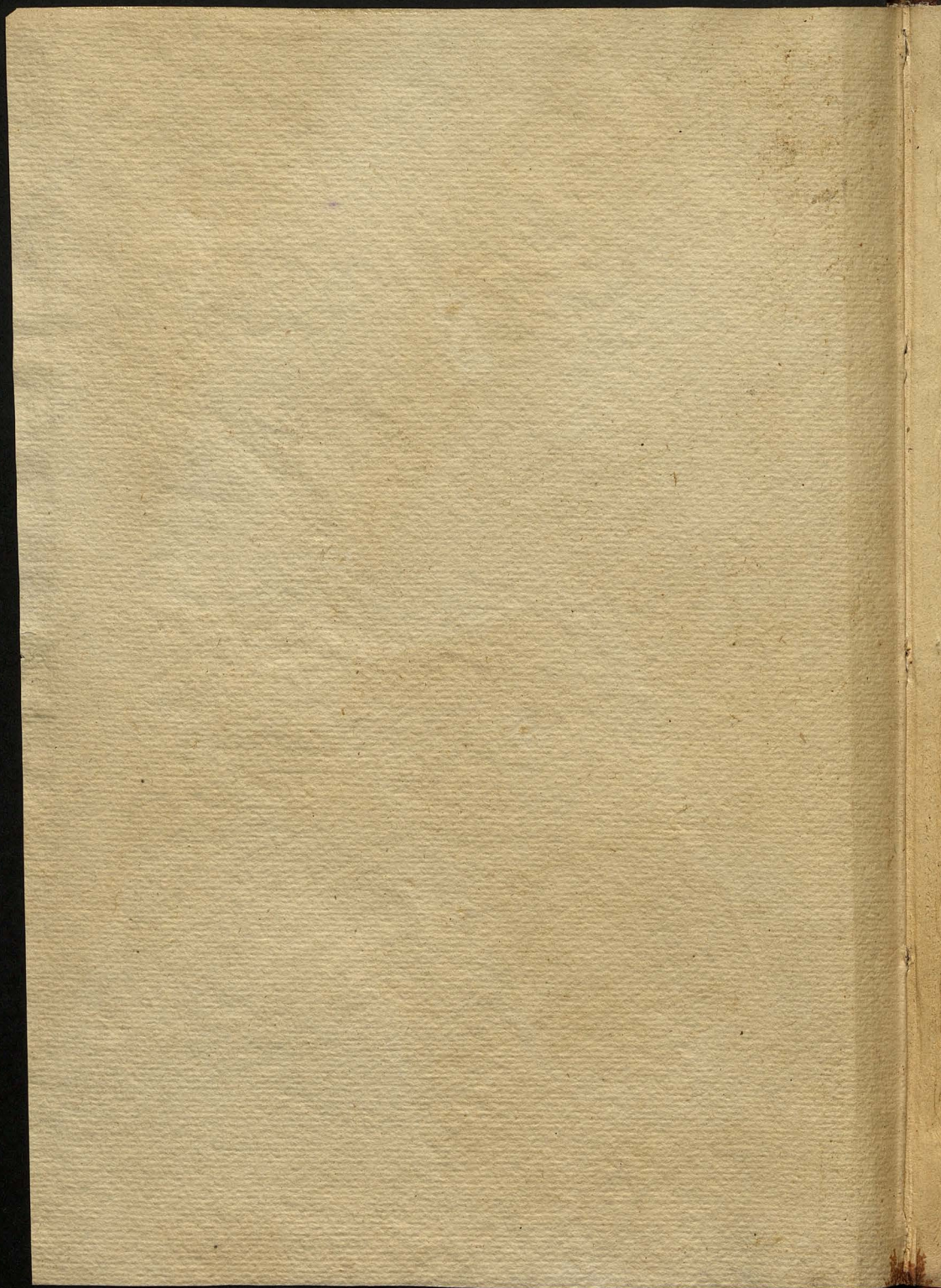
et sic dicitur qd dant ad verum bonum. lyly daly e - simulye
et variis tribulationibus et variis solationibus et sic fita
pax for for meta no gaudia reloy
adit hohy kiplaff illationem qd opulenti corporum
dax fut ei ad solam re metalecti qd e raro n v
medet qd spous bona no qd solationem ut se p n - et
sua dny tate A qd faty e et uatly et ubi pcc
et ille fiat in ut sol mtdo re uident sup se dny aquo
habent gaudia et spale mixtase detech et abaz pccm
vau pulchritudinem subra se de reypub et ane glos pccm
extra se de angeloz et pccz homu suponatione
et sic gaudia erut in aia qd transibunt in sensu n
reypub est deq pccm pccm clara auda hie
mcl gustm hie hie ofartm plob factm lang deq
p sine videtur sine pccm mirabit si pccm
hincabit et terdy mecti sice ta magna e qd no pt
mesurari ta illa qd no pt numerari ta pccm
qd no patet finiri ta perosa qd no pt pccm
mag ibi rany no cessant pccm no desunt
mthl qd no amabit hinc qd desierit qd no erit
reypara sice erut hie pccm sana gaudia voluptate
plena hinc gaudia plena potestati qd
regeli reyp reloy pccm pccm deq et gaudia sice
aby atqz pccm gaudia marhe
dotoz reyp mecti pccm pccm pccm
hinc reyp pccm et gaudia pccm
pccm reyp gaudia pccm et gaudia pccm
hinc reyp gaudia pccm et gaudia pccm
de a hie gaudia pccm in pccm sice qd in gaudia pccm
et sice et gaudia pccm Nemo tollit arobz pccm
erit in aia et reypoc et hie e qd qua pccm
deu qd e hie in pccm tantam hie habent qd illa
claritate pccm ad reyp pccm reyp erit ut sol
mthl fulgent in pccm sice pccm sice pccm
reyp die illud pccm pccm pccm in gaudia pccm
hinc reyp reyp reyp reyp reyp reyp reyp reyp
et reyp gaudia et glam et visionem dei hie gaudia pccm
et habet pccm pccm pccm pccm pccm pccm
clara reyp hie pccm in pccm pccm pccm
pccm reyp pccm qd ubi deq erit qd in gaudia pccm
in reyp claritate pccm gaudia pccm pccm
reyp sice pccm pccm pccm pccm pccm pccm

Biblioteka Jagiellońska

stdr0016178

